PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Svenska Canada-Tidningen

ONLY SWEDISH CANADIAN FARM- AND HOME-JOURNAL

ÅRG. (YEAR 39. LÖSNUMMER (Copy) 10c. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 16 JULI 1931. ÅRSPRENUMERATION $4 NO. 29.

Provincial Library Jan 32 Parliament Buildings

Fruktansvärd cyklon hemsöker North Battleford

Hus, gator och träd i olika delar av staden fullständigt tillspillogivna i den värsta orkan som någonsin hemsökt Norra Saskatchewan.

Häftig eldsvåda i Webb, Saskatchewan.

En fruktansvärd cyklon hemsökte i slutet av förra veckan North Battleford i Saskatchewan. Under tiden från fem på fredagseftermiddagen och till en kvart i sex var det ett formligt tumult i den lilla staden. Stora träd rycktes upp med rötterna, husen blåste ikull, telegraf- och telefonstolpar vräktes över ända, och många trottoarer revos upp.

Skadegörelsen uppskattas till över $100,000, men glädjande nog spilldes intet människoliv under den fruktansvärda tornadon, vilken är den häftigaste, som någonsin hemsökt staden och troligen också hela Västern.

Staden erbjöd en fruktansvärd syn under och efter skadegörelsen. Stadsborna sökte skydd i källarvåningar, många flydde, och i ett par fall, berättas det, tog stormen fatt i dem och förde dem ett hundratal fot genom luften.

Man har nu samlat alla arbetsföra i staden och är i färd med att söka återuppbygga eller reparera de minst åtgångna husen och gatorna.

Under lördagen lyckades man tillfälligt reparera elektricitetsverket och därmed också skaffa lyse till den så svårt hemsökta staden.

Svår eldsvåda hemsöker Webb.

Hela affärscentrumet i Webb, Saskatchewan, har också hemsökts av en fruktansvärd olycka. I det här fallet var det den röda hanen som åstadkom skadegörelse för närmare $100,000, då sexton byggnader, därav tvenne restauranter, tvenne diverse-handlar, tvenne biljardsalonger, postkontoret, Royal Banks avdelningskontor, en försäkrings- och landagentur, kommunalkontoren, apoteket och några smärre butiker lades i aska.

Samhällets lilla brandkår, ehuru all extra hjälp tillkallades, kunde icke vare sig släcka eller bemästra branden, varför hela Swift Currents brandkårsförläggning utkommenderades.

Först vid tiotiden den följande morgonen var man herre över elden, om än rykande brädhögar vittnade om den gångna nattens fruktansvärda eldsvåda.

James Richardson mot ett vetedirektorat.

Crain bebåder ytterliggare prissfall om ej regeringen träder emellan.

Tillsättandet av en vetenämnd, som torde bli regeringens åtgärd för försäljning av 1931 års skörd, har uppkallat mr. J. Richardson, Winnipeg Grain Exchange, och mr. Andrew Cairns, som representant för Vetepoolen, till tvenne mot varandra stridande uttalanden framlagda till prövning inför Underhusets jordbrukskommitté.

Mr. Richardson opponerade sig på de bestämdaste emot tillsättandet av en vetenämnd, motiverande sitt uttalande med i huvudsak följande punkter:

1. En vetenämnd innebär vilken sammanslutning som helst, vars uppgift är att fixera priserna för årets skörd. En dylik sammanslutning torde otvivelaktigt komma att mötas med kraftig opposition i Europa som ett försök att driva upp priserna, och företräde vid inköp komme därför att ges till CaCnadas konkurrenter. Inga möjligheter till fri export böra förstöras eller försittas. Det endast komme att leda till skada för landet i sin helhet.
2. Önskar regeringen understöd a handeln med vete, torde den bäst kunna göra detta som köpare av en skälig mängd vete. En sådan åtgärd är ägnad att stimulera handeln och bringa den nödigt stöd.
3. Optimistiskt sett torde årets skörd kunna beräknas till 250,000,000 bushels vete,

Forts. å sid. 3.

Hoover motsatter sig

bestömt viss spekulation med vete och stämplar "short sales" som ett brott mot farmarna.

Vid den nu pågående vetekonferensen i Washington har president Hoover på det bestämdaste avrått sådan spekulation av vete som avses med "short sales." Han opponerar sig också kraftigt mot den stora omfattning spekulationen i vete tagit och önskar framhålla nödvändigheten av att antalet spekulanter inskränkes betydligt.

Såväl de nuvarande spekulationerna å vetemarknaden som "short sales" hava endast ett mål, framhåller presidenten vidare, nämligen att dels nedpressa priserna, dels beröva farmarna deras rättmätiga inkomster.

Brandons elektricitetsverk,

nu tillhörigt Manitoba, kommer troligen att säljas åt privat bolag.

Det för kort tid sedan av provinsen Manitoba inköpta elektricitetsverket i staden Brandon kommer troligen snart att försäljas till The National Light and Power Company, ett canadensiskt företag men kontrollerat av The Iowa Southern Utilities Corporation. Anbudet omfattar en summa av $1,398,000, vilket är $190,000 mer än provinsen köpte det för.

The National Light and Power Company bildades 1925 då Iowa Southern Utilities Corporation inköpte elektricitetsverket i Moose Jaw.

Besvärande indicier mot Ådalsledarna - som dock neka.

Nordström "såg bara på", Sjödin och Forsman knappast ens det.

De tre för misshandeln i Sandviken den 13 maj häktade ådalingarna Axel Nordström, V. H. Sjödin och Gusten Torsman rannsakades i Härnösand. Försvarsadvokaterna, redaktör Ivan Engerantz och advokaten Ebbe Altberg, sökte båda dels att få sina klienter försatta på fri fot, dels att få rättegången uppskjuten tills Ådalskommissionens utredning var klar, men intet av dessa yrkanden bifölls av rätten. Rannsakningen pågick nära tretton timmar. De häktade förnekade i stort sett allt vad som lades dem till last, o. ingen av dem, allra minst Nordström, ville erkänna att han varit bland de ledande vid uppträdet på ångaren "Milos".

*

Svår misshandel och än svårare hotelser under uppträdet på Milos.

Rannsakningen började med föredragning av den digra polisrapporten, som omfattade mer än 100 sidor jämte bilagor. Allt väsentligt är redan känt genom skildringarna i pressen. En chaufför Andersson, som "infångats" på Milos och av demonstranterna förts till Kramfors hade vid polisförhöret berättat att Axel Nordström varit ledare för demonstrationståget — huruvida han varit med ombord på ångaren hade han ej sett. Det hade däremot en annan arbetsvillig, Holm, som av Nordström fått ett knytnävsslag i

Forts. å sid. 7.

Sveriges Ärkebiskop hastigt avliden.

Upsala den 15 juli. —

Sveriges ärkebiskop Nathan Söderblom avled hastigt å Upsala hospital i lördags efter en mycket kortvarig sjukdom. Ärkebiskopen var vid sitt frånfälle 65 år gammal och en av förgrundsfigurerna icke bara inom svenskt, utan också inom europeiskt kyrkoliv.

Han var en av de ivrigaste kämparna för de ekumeniska mötenas hållande, i vilka prästmän från alla olika kyrkosamfund samlades för att dryfta sina viktiga frågor och åstadkomma närmare förståelse för varandras religion.

För sitt omfattande arbete i fredens intresse, belönades också den hädangågne i fjol med det nobelska fredspriset.

Allt Sveriges folk står sörjande vid bären!

Snickaren som blev miljonär

Från lärling till ledare av världsindustri.

Att från snickarelärling avancera till ledare av en världsindustri, ägare av en miljonförmögenhet och prisbelönt skulptör än en prestation, som man minsann inte hör talas om var dag. Men sagan är i alla fall sann. Och det gör ingenting, att den i det här fallet är amerikansk, ty huvudpersonen är svensk och Stockholmspojke och vid det här laget känd över världen som Oscar Sundstrand, "the famous inventor" av Sundstrands räknemaskin med hemort i Amerika och marknad i alla länder, där man överhuvudtaget känner till att två och två gör fyra. Oscar Sundstrands riktiga hobby är uppfinningar, och speciellt räknemaskinen och hur det gick till, när den lyckomaskinen såg dagens ljus, det berättar han själv i det följande:

— Det var längesedan i världen, säger ingenjör Sundstrand på flytande svenska. Far min och mor, som tjänat som jungfru hos hovmarskalken von Krämer på Stenhammar, innan detta gods skänktes till det svenska kungahuset, hade redan på 1880-talet kommit över till U. S. A. och i Rockford satt upp en liten snickarverkstad. 89 föddes jag, och redan som liten sattes jag tillsammans med min bror David — även han född i Sverige — till hyvelbänken och fick hamra och hyvla och limma och stå i för brinnande li-

Forts. å sid. 3.

Västerns premiärministrar

mötas i Regina för att dryfta sin ställning till Vetepoolen.

I dag torsdag den 16 juli samlas de tre prärieprovinsernas premierministrar till konferens i Regina för att komma till ett slutligt avgörande angående Vetepoolens omorganisation och det eventuellt fortsatta regeringsunderstödet till organisationen.

Avsikten med konferensen är även att söka nå en enhetlig grundval å vilken alla provinserna kunna enas.

SVENSKA
CANADA-TIDNINGEN
525 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE 29 011

PRENUMERATIONSAVGIFTER
I Canada:
Helt år i försk. $2.00
Halvt år i försk. $1.50
4 mån. i försk. $1.00

I U.S.A. och Sverige:
Helt år i försk. $3.00
Halvt år i försk. $2.50
4 mån. i försk. $1.50

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerationstid är utlupen måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bestad och en underrättar utgivaren, därom, vadan tidningen forfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för densamma ifall personen, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återsändas ej, såvida ej porto närslutes.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombedjas vänligen att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro urståndsatta att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money-order", "express-order" eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erkännes genom ändring av datum på adressremsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tillsändes prenumeranten, tills den är uppsagd och betalning efter $2.00 per år måste erlaggas för skuld. Alla brev och försändelser adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS
525 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ords"-bidrag og polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER
på begäran. Efterfrågningar (3 ggr.) $1.50. Dödsannons med ram och kora ej överstigande 3 tum $1.50. Förlovningsannonser, önskas, lediga platser m.m. 75c. per gång för utrymme icke överstigande 1 tum. Omfattande kyrkonotiser och meddelanden om kretsmöten, speciella missionsmöten, årsmöten o. dyl. 75 cents per tum. Dylik annonsering införes endast mot förut insänd likvid.

Predikanten och Generalen.

General Andrew Jackson förvärvade sig stort rykte och popularitet under Förenta Staternas krig mot England år 1812. Han valdes sedermera till Förenta Staternas president, men så okunnig var han, att hans hustru måste undervisa honom i innanläsning. När han som president skulle tillkännagiva sitt godkännande av offentliga aktstykken, plägade han skriva därpå orden: "Oll Korekt." Därav härleder sig den numera allmänna beteckningen "O. K."

Den beryktade folkpredikanten Peter Cartwright hade gång general Jackson till åhörare, och han berättar själv därom som följer:

"Måndagskvällen var inne. Kyrkan var överfylld. Varenda sittplats var upptagen, och många fingo stå. Efter sång och bön satte sig broder Mac bakom predikstolen. Jag uppläste min text: "Vad gagnar det människorne, om hon förvärvade hela världena och toge dock skada till sina själ?" Jag gjorde ett litet uppehåll. I detta ögonblick fick jag se general Jackson komma nedåt gången. Han gick fram till mittpelaren, lutade sig mycket behagfullt emot den och förblev stående, då inga lediga platser funnos. I detsamma kände jag, att någon ryckte i rockskörtet på mig, och då jag vände mig om, sade min fjäskaktige stadsprost halvhögt: "General Jackson har kommit in! General Jackson har kommit in!" En känsla av förtrytelse genomilade hela min varelse, idet jag vände mig mot församlingen och sade, ljudligt nog för att bliva hörd: "Vem är general Jackson? Om han icke lagar, att hans själ blir omvänd, kommer Gud att skicka honom till fördömelsen lika säkert som om han vore en guineaneger!"

Prosten hukade sig med ens djup ned och skulle utan tvivel ha varit tacksam för ett tillfälle att avlägsna sig. Församlingen, general Jackson med de övriga, log eller skrattade rent ut, allt på prostens bekostnad. Sedan församlingen upplösts, kom stadsprosten fram till mig och sade med sträng uppsyn: "Ni är den besynnerligaste människa jag någonsin sett. General Jackson kommer att ge Er en upptuktelse, innan Ni lämnar staden." "Det är jag icke rädd för", sade jag. "Jag har intet tvivel om, att general Jackson kommer att hålla med mig; och skulle han finna för gott att taga mig i upptuktelse, då, som Pelle sade, 'är det två som förstå sig på den leken!'"

"General Jackson hade sitt kvarter på ett av hotellen i Nashville. Nästa morgon, mycket tidigt, begav sig stadsprosten iväg till hotellet för att göra avbön till generalen för mitt uppträdande i predikstolen kvällen förut. En kort stund sedan han gått, gick jag förbi hotellet och mötte generalen på trottoaren, och innan jag närmade mig till honom, och medan vi voro på flera stegs avstånd från varandra, räckte han mig leende sin hand, idet han sade:

"Herr Cartwright, ni är en man efter mitt eget hjärta. Jag är mycket förvånad över att herr Mac inbillar sig, att jag skulle vara ond på er. Visst icke! Jag sade honom, att jag högeligen beundrar er självständighet; att ett Jesu Kristi sändebud bör älska alla och icke vara rädd för någon dödlig. Jag sade herr Mac, att om jag hade några tusen självständiga, orädda officerare sådana som ni, jämte en välövad krigshär, skulle jag kunna erövra gamla England."

"General Jackson var helt visst en utomordentlig personlighet. I sin krafts dagar var han visserligen mycket ogudaktig, men han visade alltid stor vördnad för den kristna religionen och undseende för fromt folks känslor, i synnerhet predikanters. Jag skall nu omtala en liten händelse, som visar, huru han vördade religionen.

"Jag hade predikat en söndag nära Eremitagen och infann mig jämte åtskilliga herrar och damer på enkannerlig inbjudan hos generalen till middag. I sällskapet befann sig en ung spjuver till lagkarl från Nashville, av mycket alldagligt förstånd, som ansträngde sig hårt för att göra sig till fritänkare. Som jag var den ende tillstädesvarande prästen, försökte denne unge lagkarl ovlåtligt att komma till tals med mig för att få tvista med mig. Jag försökte undvika en ordväxling, först och främst emedan jag ansåg det vara ohövligt att avbryta sällskapets gemytliga samtal; för det andra märkte jag tydligt, att den unge mannens huvud var betydligt mjukare än hans hjärta, och att inga iagrar stodo att vinna genom att övervinna eller nedgöra en dylik kämpe, och jag fortfor att undvika ett meningsutbyte. Detta tycktes ingiva den unge mannen självförtroende; han uttydde nämligen mitt undvikande sätt som fruktan. Jag såg general Jacksons ögon blixtra till, där han satt och lyssnade till den unge mannens utfall mot kristendomen. Slutligen ställde den unge lagkarlen följande fråga till mig:

"Herr Cartwright, tror ni vergligen, att det gives en sådan ort som helvetet såsom ett plågorum?"

Jag svarade utan tvekan: "Ja, det gör jag."

Han återtog: "Nå, så tackar jag Gud, att jag har för mycket sunt förnuft för att tro på någonting sådant."

Jag överlade inom mig, huruvida eller ej jag borde svara honom, då general Jackson för första gången blandade sig i samtalet och, tilltalande den unge mannen, sade med djupt allvar:

"Min unge herre, jag tackar Gud, att det finnes ett sådant plågorum som helvetet".

Detta oväntade svar uttalat i allvarsam ton, syntes förvåna den unge mannen, och han utropade:

"Men, herr general, vad skall ni med ett sådant pinorum som helvetet?"

Till vilket generalen blixtsnabbt svarade:

"Skika dit sådana fördömda uslingar som ni, som bekämpa och göra narr av den kristna religionen".

Det var något som tålde att tänka på. Den unge lagkarlen förstummades och lyste inom kort med sin frånvaro."

J. B. L.

Det moderna slaveriet.

Sedan jag prenumererade på denna tidning, har jag mången gång tänkt att skriva några rader om ett spörsmål, som alltid livligt intresserat mig, nämligen arbetarfrågan.

I en kapitalistisk krisperiod sådan som denne borde arbetarklassen samla sina krafter och resurser för att söka åvägabringa en förändring till det bättre. En av socialismens grundsatser är ju, att all verklig rikedom skapas av den arbetande klassen, d.v.s. alla som utföra ett samhällsnyttigt arbete, och att var och en är berättigad till fulla vinsten av sitt arbete. Det är en för alla känd sak, att man under vårt nuvarande ekonomiska system icke erhåller detta. Ty om så vore fallet, skulle ju arbetarklassens samlade löner räcka till att kollektivt köpa tillbaka, vad man gemensamt producerat.

Genom historien löper som en röd tråd det faktum, att en jämförelsevis liten minoritet alltid lyckas hålla majoriteten av folket nere i något slags slaveri. Ännu i vårt upplysta och långt framskridna 20:e århundrade ha vi inte hunnit längre, än att stora massan av folket fortfarande befinner sig i ekonomiskt slaveri. Ty ekonomisk slav är ju varje människa, som för sitt uppehälle är beroende av någon annan. Om jag icke missminner mig, så var det den store amerikanske tänkaren Ralph Waldo Emerson, som sade: "Ingen religion eller filosofi har någonsin blivit skapad av helt och hållet fria mänskliga varelser." Detta uttalande torde knappast kunna vederläggas den dag som är.

Det slaveri, som existerade i äldre tider, var ju som bekant mycket rått och brutalt, alldenstund det var ett öppet kroppsligt slaveri. Två av de mest framskridna civilisationer, som existerat före vår egen, nämligen den grekiska och romerska, voro byggda på slaveri-institutionen.

Detta skall icke leda oss till att tro, att det inte existerar något slaveri i våra dagar, då det ju mera har karaktären av ett ekonomiskt slaveri.

Men det är inte nödvändigt, att så skall bli förhållandet för all framtid. Arbetarklassen av idag är nästan ingenting annat än löneslavarnas klass. Individuellt sett ha de ingen som helst betydelse, men kollektivt, med förenade krafter, skulle de alldeles säkert bli istånd att uträtta stora ting. Vad icke en arbetare kan göra, det kunna alla med samlad energi åstadkomma.

Vi borde icke längre tillåta, att de naturliga rikedomarna och produktionsmaskineriet äges av några få, socialt oansvariga individer, samtidigt som den verkligt produktiva delen av befolkningen lever nästan på svältgränsen.

Det var nästan med häpnad jag för en tid sedan läste en att i Förenta Staterna 504 personer ha en samlad inkomst av över $181,000,000 samtidigt som samma år (1930) marknadspriset på detta lands bomulls- och vetekörd uppgick till en summa av ungefär 1,191,000,000 dollars. Inför sådana siffror som dessa förstår man, att vårt nuvarande ekonomiska system är en skriande orättvisa, och att det icke längre kan försvaras.

Vi ha gång efter annan blivit upplysta av bankirer och industriledare, att finansiellt och industriellt sett välståndet snart är här igen. Jag har många gånger undrat, hur länge det skall lyckas dem att få förnuftigt folk att tro på något sådant, ty verkligt välstånd för den produktiva befolkningen under det kapitalistiska systemet är en absolut omöjlighet.

Arbetaren har rätt at leva, men han har tydligen icke någon rätt till de medel, som göra det möjligt för honom att leva. Han kan icke leva utan arbete, och han måste söka detta arbete som ett privilegium, icke som en rättighet. Maskinernas tidsålder har gjort det så att säga omöjligt att arbeta utan maskiner. Arbetarklassen äger icke något maskineri, och den kan endast erhålla årbete på villkor, som bestämmas av maskinernas och verktygens ägare. Detta är utan tvivel en av grundorsakerna till denna såväl som andra och tidigare kriser, som drabbat mänskligheten.

Under den federala valkampanjen i fjol yttrade vår gode premiärminister mr. R. B. Bennett följande: "Jag lovar att göra slut på arbetslösheten." Det finns ingen ursäkt för arbetslösheten i detta land. Jag lovar eder handling. Den nuvarande premiärministern, mr King, lovar eder att överväga problemet. Jag lovar att göra slut på arbetslösheten. Vilken plan föredrager ni? Om jag blir premiärminister den 28 juli, skall jag se till, att alla löften bli uppfylda av regeringen. Jag står och faller därmed. Vi ha för avsikt att påbörja många av våra nationella arbeten, så att folk skall få arbete. Inga allmosor utan arbete."

Det vore nästan på tiden, att något gjordes, så att folk kunde få arbete, ty det kan knappast fortgå med dessa svältande tusental av arbetare i sysslolöshet. Något kommer att förr eller senare inträffa. Men i stället för att hjälpa den fattiga och betryckta delen av befolkningen beskattar mr. Bennett den hårdare för att kunna låta sina millionärer-kumpaner slippa undan väsentligt mycket lindrigare än förr.

Calahoo, Alta, i juni 1931.

Sven Johansson.

Bör besvaras av vårt folk.

Ungefär så avslutade Redaktören sin artikel "Kring ett ordstäv" i sista S. C. T. Ja, nog borde vi allt besvara den artikeln, ty enligt min mening herr redaktör är den det kraftigaste samlingsrop och krav på enighet, som sedan länge funnits i både svensk-canadensisk och svensk-amerikansk press. Det är så innerligt sant att vi gå alla och streta var och en åt sitt håll och att vi inte få något utfört.

För några år sedan läste jag ett referat av redaktör Rydbergs tal på en av Winnipegföreningarnas jufester. I detta tal framhöll Rydberg den ringa anslutning de olika svensk-föreningarna i Winnipeg, och jag tänker mig han menade annorstädes också, rönte från vårt svenska folks sida. Och han sade något i den här stilen:

"I Winnipeg ha vi, om jag är korrekt underrättad, omkring 5,000 svenskar. 10 proc. av dem, eller 500 äro medlemmar i svenskt föreningsliv, — men av dessa 500 är det bara 10 proc. eller 50 som äro de som utföra det egentliga arbetet, de andra 450 sitta och titta på och klandra gärna."

Den meningen, om jag nu återgivit den rätt eller ej, men huvudtanken är densamma, tycker jag ger mer än annat svar på frågan.

Men kanske skulle man gå litet längre. Man skulle kanske fråga sig varför det i en stad som Winnipeg, och jag tar bara Winnipeg som exempel, det är ungefär lika dant precis i nästan alla andra städer, byar eller samhällen, är på det viset. Varför av 5000 personer endast 50 bildlikt åtminstone, äro de arbetande? Svaret skulle kanske förvåna, men det blir nog så att man ofta nog inom föreningslivet finner att slags monopoliserande av ämbetena inom organisationerna och bildandet av det fördömliga klickväsendet. En samling goda vänner, det behövs icke så många, diskutera vid en halva "beer" eller en redig kopp kaffe hur "man ska' ordnat". En är i regel basen för gänget och ju flera ölflaskor eller kaffekoppar man förtär, ju "klarare" upplinjerar man vilka personer man skall välja och vilka platser man själv gärna lägger beslag på.

Och så går det precis som man vill.

Att det går så beror på att svensken icke är i besittning av den rätta förståelsen för föreningslivet. Ett litet fåtal

prata och sköta om hela rul-jansen — de andra kunna eller våga sig icke in i diskussionselden eller också äro de för slöa för det. Det går lättare att ge uttryck för sin uppfattning **efter** mötet eller också man och man emellan **före** detsamma, men **under** mötet då är man i regel mer hågad att låta de andra tala, "man är ju ingen talare" — och så röstar man på något just därför att vännen till vänster eller höger om en röster så.

Hur många beslut ha icke gått igenom med bara en eller två personer som sagt ja? Förslagsställaren och en av hans vänner ha på så sätt dominerat och fullkomligt olagligt genomfört sin vilja.

Felet härför ligger hos en enda individ: **Du, själv.**

Vakna upp svenska folk — tala rent ut vid mötena — gå icke och brumma efteråt. Det är fult.

Om dessa avigsidor komme bort från vårt föreningsliv och om vi verkligen sökte visa mera tolerans, förståelse och ansvarskänsla för de plikter som åligga oss blir resultatet ett annat. Då först kan föreningarna gå framåt effektivt, då först komma de 450 kritikerna att bliva de arbetande medlemmarna, då först bli de 5,000 aktiva och då först bli de 50 uttröttade, utarbetade kämparna understödda så som det höves dem.

Carl Gustav Friberg.
Edmonton, Alberta, den 11 juli 1931.

"Kring ett ordstav".

Svenska Canada Tidningen för den 9 juli innehöll en synnerligen intressant ledare om svenskhetsarbetet under ovanstående rubrik, och jag kan icke underlåta att i de flesta detaljer understryka redaktionens uppfattning i den mångomtuggade frågan.

När en svensk i ett främmande land blir medlem av en svensk förening är det oftast en inneboende trängtan efter att kunna uträtta något för landsmännens sak, som är den egentliga drivfjädern. Då ensamheten och avskiljdheten från bröder av samma stam blir tryckande vänder man sina blickar mot de svenska organisationerna och ingår som medlem i den förening som mest motsvarar vederbörandes önskemål.

I föreningslivet finner man den förströelse och omväxling, som man måhända i åratal längtat efter och så småningom kommer man att med värme omfatta de ideer för vilka föreningen kämpar.

Praktiskt taget alla svenska föreningar stödja sig på denna individens samhörighetskänsla och därför skulle man också kunna tro att samhörighetskänslan skulle göra sig gällande även mellan olika föreningar. Det har dock i praktiken visat sig att detta icke är fallet. I sin traktan att öka medlemsnumerären begår man ofta grova brott mot samhörighetssidén och många gånger tager sig föreningsintresset uttryck i ansvarslösa uttalanden och omdömen om "konkurrentföreningar"..

Allt som är ägnat att splittra landsmän, som redan av geografiska skäl äro splittrade och avskilda från sin stam, är i högsta grad fördömligt, och i så mycket högre grad om s. k. ledare för föreningslivet göra sig skyldiga till sådant brott mot landsmännens gemensamma ideal.

Det finnes väl knappast någon svensk förening i detta land som icke äger ett verkligt existensberättigande och fyller en lucka i samhällslivet. Den ena föreningen utför ett viktigt socialt värv i det den omhändertager sjuka och hjälpbehövande medlemmar. En annan strävar efter att höja individens moraliska ansvarskänsla, åter en annan appelerar direkt till vår gemensamma samhörighetskänsla, eller m. a. o. svenskheten.

Ingen kan väl påstå att föreningar med så vitt skilda programpunkter kunna i verklig mening kallas konkurrenter. Det är ingenting som hindrar en intresserad landsman att tillhöra dem alla om hans tid och plånbok medgiver. Tvärtom torde man med gott skäl kunna påstå att ett effektivt samarbete mellan olika svenska föreningar skulle lända till såväl dessas som svenskarnas gemensamma nytta. I stället för att man inom föreningslivet ofta märker avogher mot andra svenska föreningar borde man beflita sig om att den goda sämjan alltid omhuldads, ty utan att ett verkligt intresse och en verklig kärlek till landsmannen får vara föreningarnes individuella ledstjärna är allt föreningsliv dömt att misslyckas.

Jag är övertygad om att de allra flesta av våra landsmän här i Canada känna och tänka på detta sätt, och hos alla finnes ett inre hopp om att den dag en gång skall randas när vi alla kunna stå som bröder av samma stam i kamp för gemensamma mål. Många goda kämpar ha lämnat de svenska föreningarne i förtvivlan över all den splitt, som kommit till uttryck på skilda sätt, och många komma att följa i deras spår.

Alla våra svenska föreningar ha ännu ett gemensamt mål, som dock icke alltid beaktats tillräckligt, nämligen individens fostran. "Här har föreningen kanske ett av sina viktigaste kall. Den enskilda medlemmen bör fostras att tänka och handla kollektivt och alltid med sin förenings eller sina landsmäns bästa för ögonen. Många, och beklagligtvis även s. k. föreningspampar, ställa ofta sin egen ära och berömmelse framför föreningens mål. Allt man gör är ägnat att giva den enskilde individen en viss nimbusgloria under vilken han på ett eller annat sätt beräknar vinna materiella eller andra fördelar. "Ledare" av den typen äro att betrakta som kräftsvulster på föreningsorganismen. De stå alltid hindrande i vägen för ideella framgångar och så länge som föreningen endast tjänar som käpphäst för individen har den förlorat sitt ursprungliga värde.

Vi ha bland våra landsmän tusentals personer som hängivet och utan tanke på personliga fördelar offra tid och penningar på svensk föreningsrörelse och dessa se med sorg hur deras ideal dragas med i smutsen av personer som sätta idealen först i andra eller tredje rummet.

För att vi skola kunna beräkna få till stånd ett verkligt samarbete fordras att föreningarne på allvar taga itu med fostrandet av sina medlemmar. Tillåt icke att din förening vanhedras genom att någon av dess medlemmar uttalar sig förklenande om andra föreningar. Sådana uttalanden verka som en boomerang, som dock oftast icke drabbar den skyldige utan den förening som han i sitt oförstånd försöker att "förhärliga." Föreningarne måste lära sina individuella medlemmar svenskhetens första och viktigaste sakrament: TOLERANS. När toleransen vunnit seger inom föreningarne kommer samarbetet av sig självt och vi behöva icke höra sådana för en sann svensk hjärtskärande uttalanden som att den eller den föreningen är "no good".

Du visar din förening den största hedER med att som medlem av densamma vara tolerant och förstående mot andra föreningar, som när den yttre kåpan avklädes dock innerst inne arbetar för det enda mål en svensk förening i utlandet kan kämpa för SVENSKHETENS BÄSTA.

Arthur Anderson.

Snickaren som blev miljonär.

Forts. från sid. 1.

vet för att hjälpa far att få det hela att gå ihop. Då minns jag, att jag drömde om att en gång få bli byggmästare i stor stil, ja till och med arkitekt, men de grillerna försvunno, och en vacker dag var jag i full färd med något mekaniskt underverk, som fångade min fantasi, och sedan grep mig mekaniken fullkomligt. Länge dröjde det inte förrän vi hade vår första uppfinning klar, en fräsmaskin som nu tillverkas under namnet The Sundstrand Machine tool, och går ut över hela världen. På den grundades ett bolag, i vilket jag fortfarande är styrelseordförande, och i den lilla fabrik vi då satte upp fick jag ett hörn för mig själv, där jag började pillra med det som jag en gång hoppades skulle bli en räkenmaskin.

Både brodern och Oscar Sundstrand voro från början fast inriktade på att hitta på något, som kunde få världsomfattande användning, något som folk absolut måste ha. De kastade sina blickar på räknemaskinen, som på den tiden evisterade i en enligt deras tycke mycket otillfredställande konstruktion.

Nå, 1911 skickades den första Sundstrandsmaskinen ut, de tolv första såldes i Rockford, 1916 började märket lanseras i Sverige, och nu har det agenturer i alla länder ända bort i Siam. Årsproduktionen omfattar cirka 70,000 maskiner, fabrikerna i Rockford närmare tusen personer, o.årsomsättningen belöper sig i runt tal till närmare tio miljoner dollar!

— Teknisk underbyggnad, visst inte, säger ingenjör Sundstrand, som svar på en förvånad uppsyn. Jag vet inte att det finns någon skola, där man får lära sig hur en räknemaskin görs. 80 proc. av våra arbetare äro svenskar, så vi tala nästan alltid svenska i arbetet, men det är kanske inte så förvånande när man betänker, att av Rockfords 90,000 invånare ungefär 50,000 äro svenskar!

På friluftsrestaurang.

Gästen: — Jag har visslat på er i en halvtimmes tid.

Kyparen: — Förlåt, jag trodde det var en näktergal.

Chas. Lindy stämd för tidningsklipp.

Charles Lindbergh, som redan tidigare vid många tillfällen fått erfara att ryktbarheten har sina avigsidor, har i dagarna gjort bekantskap med ännu en avigsida i form av en stämning för en obetald räkning på 5,000 dollar.

När Charles Lindbergh förberedde sin atlantflygning 1927 blev han av en representant för Walter Hymans & Co., en klippbyrå, övertalad att abonnera på tidningsklipp, omnämnande hans tillämnade färd.

— Låt oss sända klipp till er mor, sade mannen från klippbyrån, hon kommer att bli stolt över att få läsa om sin sons bedrifter.

"Lindy", som är en god son och inte kunde tänka sig att det skulle göras så mycket väsen av hans atlantflygning, tyckte att förslaget var gott och accepterade. Men när Mrs. Lindbergh hotade att bli begravd i inströmmande tidningsklipp, uppsades abonnemanget. Klippbyrån vägrade dock godkänna uppsägningen, och sedan dess ha säckar av tidningsurklipp, som Mrs. Lindbergh vägrat mottaga, staplats upp i Detroits postkontor.

Härom dagen medan Charles Lindbergh och ett par mekaniker sysslade med att justera hans flygplan på Roosevelt Field kom en man fram till den unge översten och lämnade honom ett papper, som denne utan att titta på det stoppade i fickan.

Vändande sig till en av mekanikerna sade mannen:

— Här ser ni en, som kan sin sak. Mig undgår ingen som söker smita från betalningen, även om han skulle råka vara atlantflygare.

Varpå mekanikern, utan att närmare fråga, vad saken gällde, fällde stämningsmannen till marken med en regelrätt knockout.

Volsteadlagen krävde i vinter 208 dödsoffer.

Samtliga förgiftade; nu blandas spriten med kräkmedel!

Förbudsmyndigheterna i New York meddela att en undersökning givit vid handen att 208 personer i U. S. A. avlidit under vintern till följd av att de druckit förgiftad sprit. Undersökningen pågår. Det är sannolikt att siffran kommer att ytterligare stiga. De dödsbringande vätskorna voro antingen med gift denaturerad industriell alkohol eller träsprit eller sådan sprit som användes att förhindra att kylarvätskan fryser. Efter 1 januari denatureras den industriella alkoholen med kräkmedel i stället för gift, varigenom risken för de ohyggliga konsekvenserna minskas.

J. Richardson emot tillsättandet av vetenämnd.

Forts. från sid. 1.

vilket ger 150,000,000 för export. Överskottet från 1930 utgör 130,000,000 bushels. U. S. A.:s exportskörd uppgår till 250,000,000 bushels och överskott från fiolåret till 200,000,000 bushels. Alltsom allt utgör tillgången på vete 730,000,000 bushes, vilken mängd givetvis kommer att inverka på marknaden och tungt belasta densamma.

Mr. Cairns, som nyligen besökt Europa, framhöll att utsikterna till en förbättring på marknaden kunde vara att vänta ehuru kanske ej omedelbart. Om ej regeringen vidtager kraftiga åtgärder innan hösten, framhöll, mr. C. och vetepriset skulle komma att falla ytterligare 10 eller 15 c. per bushels torde situationen i Västern komma att bli en absolut katastrof.

Humbugen florerar.

I första provinsialläkarens i Gävleborgs län årsberättelse lämnas en del drastiska exempel på hur kvacksalvare lura godtrogna personer.

En massör har mottagningar i Arbrå för både människor och djur. Man tror blint på att han "rättar till kotor, bulor och senor som skrickat", saker, vilka uppgivas föreligga utan att någon som helst olycksfallsliknande händelse förekommit. Han har vunnit en rent virtuosmässig färdighet att knäppa med naglarna förvillande likt benskrap. Och så fort detta sprak höres äro vederbörande vid full vigör igen! En kvacksalvare är specialist på åderlåtningar. Allt eftersom besvären sitta i huvudet eller på annan plats gör han ingreppet på "huvudådern" men, det hela skall även vara beroende av solens och månens gång. En skomakare försörjer sig med att bota mag-, nerv- och reumatiska åkommor, lamhet m. m. med "psykologisk behandling". Behandlingsmetoden utgöres, oberoende av sjukdomens natur, av våta kompresser och elektrisk ström. Troende saknas icke. En försäkringsagent och en chaufför ha gett sig till att behandla struma, barn- och kvinnosjukdomar utan att äga annan kunskap än motorutbildning! I Enäger sysslar en person med uthyrning av blodiglar.

På en middag i Göteborg bjudes hedersgästen, en äldre advokat, att först ta för sig. Men han vill krusa och ber värdinnan servera sig själv först. Då värden, som själv är hungrig, avbryter kruset, sägandes:

— Hör nu, häradshovdingen, vid det här målet är det värdinnan som bestämmer rättegången!

SPARA PENGAR!
"Rulla edra egna"
det är billigare
med
ZIG - ZAG
cigarettpapper
5c. bok med 120 blad

Den verkligt automatiska boken.
Ett blad i taget. Intet slöseri.
120 blad 5c.
Begär ZIG-ZAG
och få 120-blad.

KOMMUNISTER BLOCKERA SOCIALDEMOKRATER.

Fackligt inbördskrig vid Kalixsågarna.

Det norrländska sågverket Båtskärsnäs har varit skådeplatsen för en kuriös konflikt. Sågverket innehaves av a.-b. Bergbom, Svanberg & Co., som även äger det icke långt därifrån belägna sågverket Axelsvik. På grund av den rådande depressionen fann bolaget tvingande omständigheter kräva, att driften vid sågen inskränktes.

Då de arbetare skulle uttagas, som skulle få fortsätta arbetet, överlät bolagsledningen detta via sågverksförbundet åt Kalixavdelningen av sågverksindustriarbetareförbundet, vilken även utsåg arbetare allt efter deras anställningstid vid sågverket. Samtliga dessa voro socialdemokrater.

Nu råder emellertid i Kalix, sedan åtskillig tid tillbaka ett fackligt inbördeskrig mellan kommunister och socialdemokrater. Med den fristående kommunistiska fackföreningen hade varken bolaget eller sågverksförbundet något som helst avtal. Kalixavdelningen å sin sida valde givetvis ut arbetare endast ur den egna föreningen. Följden blev, att när arbetet återupptogs, infann sig ett demonstrationståg av kommunister, vilka yrkade på allmän arbetsnedläggelse.

Någon arbetsnedläggelse har man emellertid icke lyckats åstadkomma. Den, som skedde, var av temporär natur och företogs av sågverksledningen på grund av kommunistbråket. Snart nog voro emellertid arbetarna i brädgården åter i gång.

Kommunisterna voro också i full verksamhet och hotade de arbetande på allehanda sätt. Kalixavdelningen har dock satt sig i förbindelse med förbundsledningen, som lär ha förklarat, att arbetet skall fortsättas utan att någon notis tages om de kommunistiska elementen och att nödig förstärkning av arbetskraften kommer att sändas så fort det begäres från avdelningen.

Statsutgifterna måste i största mån hållas nere.

Enligt vad T. T. inhämtat har k. m:t i konselj på finansministerns föredragning i ett cirkulär till samtliga statsmyndigheter riktat en maning till sträng återhållsamhet i avseende på framställningar om anslagsäskanden att föreläggas 1932 års riksdag. I cirkuläret erinras till en början om att nuvarande ekonomiska lågkonjunktur utan tvivel kommer att medföra svårigheter för balansering av den riksstat, vartill förslag skall föreläggas nästkommande års riksdag.

Det framhålles vidare att det med hänsyn härtill är ofrånkomligt att redan från det blivande budgetarbetets början inrikta ansträngningarna på att hålla nere statsutgifterna i alla de fall och i all den utsträckning detta överhuvudtaget är möjligt.

*

Nyheter i arméns utsrustning.

Några nya intressanta detaljer i svenska arméns maskinella utrustning ha tillkommit och i dagarna avprovats vid infanteriets skjutskola vid Rosersberg.

Vad som särskilt frapperade vid dessa prov var de nyanskaffade granatkastarna. Det är synnerligen enkla apparater, vilka se ut ungefär som en stupränna. Kostnaden är omkring 5,000 kr. pr styck. Deras räckvidd är ungefär 2,000 meter. Fördelen med dem är, att de under pågående strid kunna komma åt fientliga grupper, som ligga dolda och som äro svåråtkomliga för t. ex. kulspruteskjutning.

I samband med skjutningarna vid Rosersberg demonstrerades arméns nya kulspruta av Colts modell. Den nya kulsprutan har frångått oljan och är mycket enklare än den hittills använda. Dessutom har den större skjuthastighet. Modell 1914 skjuter 500 skott i minuten. Colt har två hastigheter — en för 550 skott och en för 800 a 900 skott i minuten. Den senare hastigheten är av vikt för beskjutning vid luftangrepp.

Den nya kulsprutan har ännu ej fått användning vid armén. Men inom kort kommer den att efterträda den österrikiska.

*

Moskva bakom Ådalsoroligheterna?

Häromnatten häktades i Revval en samling kommunister, som voro samlade till ett hemligt möte. Polisen lade bland annat beslag på ett helt arkiv med röda order o. dyl., som man nu lyckats dechiffera. Det lär därvid ha framkommit, att såväl oroligheterna i den svenska Ådalen som Porsgrundsbråket i Norge leda sitt ursprung från Moskva och Tredje internationalen.

Enligt Revaltidningen Waba Maa har ledaren på centralkommitténs sekretariat, avdelningsledare och förbindelsemän samt ägaren av det hus, där beslaget ägt rum, samtliga häktats. De handlingar man kommit över bestå av utförliga medlemsförteckningar och arkiv, kassaberättelser, instruktioner för Kominterns verksamhet i Estland och andra nordiska länder, som varit fullkomligt inrutade.

*

Gammalsvenskby reorganiseras.

Sovjetmyndigheterna i Ukraina förefalla intresserade av att snarast möjligt söka återuppbygga Gammalsvenskby med de gamla bybornas hjälp, ehuru delvis efter andra linjer än dem, som följts före utvandringen. En rikssvensk ledare Edvin Blom befinner sig redan på ort och ställe för att leda reorganisationsarbetet och nu väntar man bara på, att de bybor, som begärt att få resa tillbaka från Sverige, skola komma. Hittills har ett 60-tal utvandrare återvänt, men före hösten antar man, att siffran skall ha stigit till omkring 250.

I närvarande stund äro 146 gammalsvenskbybor i Stockholm och under de närmaste dagarna komma ytterligare några dit. Matthias Kristiansson Knutas framhåller i ett uttalande för tidningen att alla vilja resa tillbaka till Ukrajna, men att det icke betyder, att de ha något agg mot Sverige.

— Vi ha lärt oss mycket av jordbruket i Sverige och vi förstå dem som stanna, säger han, men vi vilja, att man också skall förstå oss. Vi äro bara ledsna på dem, som lockat oss hit under oriktiga uppgifter. Vi längta hem och vi äro ivriga att få resa, ty Sovjet har sagt oss, att vi alla skola få våra hus tillbaka, om vi komma innan 28 månader gått från det vi reste, men då skola vi också vara hemma i Gammalsvenskby, slutar hr. Knutas.

Engbergiana.

Inför rätta.

Häromdagen uttog kapten Mesterton genom advokat Ivar Lagercrantz sin bebådade stämning på redaktör Arthur Engberg med yrkande, att denne enligt 3: 11 tryckfrihetsförordningen måtte fällas till ansvar, samt att han därjämte måtte förpliktas att till kapten Mesterton utge skadestånd med 8,000 kr., vilket belopp Mesterton har för avsikt att överlämna till välgörande eller allmännyttiga ändamål.

Det heter i stämningen, att "i olika nummer av Soc.-Dem. har Engberg på ett synnerligen upprörande sätt missbrukat tryckfriheten, i det han dels beskyllt mig för att ha förövat mord och dels i övrigt skrivit smädligt mot mig i och för mitt ämbete. I följande nummer av tidningen och under nedan angivna rubriker: den 26 maj "Ett högt spel", den 27 maj "Herr Ljunglund, Publicistklubbens ordförande", den 28 maj "En tankeställare" och den 30 maj "Militarismen i aktion" uttalas i ohöljda ordalag beskyllningar mot mig för den värsta förbrytelse, som den moraliska och juridiska lagen känner, nämligen med berått mod förövat mord, varjämte smädliga yttranden förekommo mot mig i och för mitt ämbete. Engbergs syfte har ej varit att söka sanningen utan att med sina artiklar skapa en stämning av hat och ovilja mot det svenska försvarsväsendet samt att i övrigt för politiska syften utnyttja min andel i vad som inträffade, då jag förde befälet över en trupp, som utövade vakthållning över arbetsvilliga personer i Lunde. Enligt min mening bör Engborgs ansvarslösa beteende stämplas så, att han mot bättre vetande av arghet och uppsåt att skada beskyllt mig för att ha förövat brott, därpå livstids straffarbete skolat följa, samt att han smädat mig i och för mitt ämbete."

*

Blockad.

Den i Stockholm pågående journalistkursen med ett 40-tal deltagare från Skandinavien och Finland har helt oväntat fått ett tillskott till sitt förut digra treveckorsprogram Hr. Artur Engberg, Social-Demokratens huvudredaktör, har nämligen beslutat sig för en privat uppvisning av publicistisk intolerans och egocentricitet. Förberedelserna för kursen ha handhafts av en bestyrelse i vilken publicistklubbens ordförande, redaktör Ljunglund, varit så gott som självskriven ordförande. Allt gick lyckligt och väl ända tills hr. Engberg fick sitt tryckfrihetsåtal, då kursen utan föregående varning av honom förklarades i blockad. Eftersom högerpressen ansett ett åtal mot hr. Engborgs äreöriga skriverier självfallet och hr. Ljunglund är högerjournalist så måste den av honom ledda kursen till bestraffning blockeras av alla "klassmedvetna socialdemokratiska journalister". Budskapet härom nådde även Social-Demokratens litteraturkritiker, förstakammarledamoten och publicistblubbens vice ordförande, lektor Ivan Pauli, vilken utfäst sig att hålla en föreläsning om "Pressen och skönlitteraturen". Hr. Pauli skyndade sig att efter ukasens delfående ställa sig hr. Engbergs privatblockad till efterrättelse och återtog sitt löfte. Den blamage hr. Pauli utsatt sig för förtjänar att bli riksbekant. Föreläsningen har för övrigt räddats i elfte timmen i det en ersättare för hr. Pauli anskaffats.

NÄRINGSLIVET.

Nyemission i Bolidenbolaget beslutad.

Bolagsstämma med Bolidens gruvaktiebolag godkände styrelsens förslag om en nyemission om nom. 6 milj. kr. i aktier. Aktierna skola emitteras till dubbla pari. Styrelsen omvaldes.

St. T:s aktiebolag ökar aktiebolaget.

Stockholms-Tidningens aktiebolag har på extra bolagsstämma beslutat öka aktiekapitalet från nuvarande 2 milj. till 4 milj. medelst utgivande av 2,000 aktier på nom. 1,000 kr. pr. aktie. Förutvarande aktieägare skola äga förträdesrätt till teckning av de nya aktierna, vilka medföra rätt till vinstutdelning fr. o. m. 1931.

Oförändrade inmalningsprocenter.

För nästa förmalningsperiod, som denna gång skall omfatta endast en månad, föreslår spannmålsnämnden hos regeringen oförändrade inmalningsprocenter för vete och råg samt likaså oförändrad minimiprocent för vete. Inmalningsprocenterna för vete och råg bli alltså fortfarande resp. 85 och 95 samt minimiprocenten fö vete 60.

Svenska jordbrukskreditkassans årsmöte.

Svenska jordbrukskreditkassan höll i dagarna ordinarie årsstämma i statsutskottets sessionssal i riksdagshuset under förre generaldirektör Per Södermarks ordförandeskap. Stämman fastställde balansräkningen och beviljade styrelsen ansvarsfrihet för 1930 års förvaltning. Till styrelseledamöter valdes hr. Nils Adler, Nykvarn, frih. A. Cederström, Riksten, och riksdagsman S. Jönsson, Fridhill, Lövestad, med riksdagsmännen Per Persson, Trången, och C. G. Olsson i Golvasta samt disp. S. Björk, Gamleby, som suppl.

Svenska spannmålsföreningens styrelse.

Svenska spannmålsföreningen u. p. a. utsåg vid extra stämma, som hölls i Handelskammarens lokaler, de fem ledamöter jämte suppleanter som utöver de av regeringen utsedda statsrepresentanterna och suppleanterna skola utgöra styrelsen. Till medlemmar valdes direktör Ryno Bohman, Stockholm, ryttmästare Birger Jeansson, Kalmar, direktör Rob. Bergsten, Malmö, dir. Victor Lindgren, Stockholm, och direktör Josef Lindh, Eskilstuna, samt till suppleanter konsul J. Carlborn, Kristianstad, direktör V. Söderman, Uppsala, direktör Gunnar Malmros, Malmö, direktör F. M. Törnqvist, Norrköping.

L. M. Ericssons forskningslaboratorium.

Det av L. M. Ericssonkoncernen sedan någon tid planerade forsknings- och utvecklings laboratoriet i Stockholm har från och med innevarande månad blivit verklighet. Vice ordförande i koncernens styrelse professor H. Pleijel har tillträtt ställningen som laboratoriets chef. Vid laboratoriet äro ett 90-tal personer anställda, de flesta från svenska radiobolaget och telefonfabrikerna. Då en hel serie problem inom alla områden i telegrafi och telefoni vänta på sin lösning torde medarbetareantalet komma att ökas. Laboratoriet är avsett såväl för koncernens inhemska som utländska marknader. Något, som särskilt kommer att ägnas uppmärksamhet är den svenska landsortens telefonautomatisering. I övrigt omfatta de närmaste uppgifterna allt vad som rör långdistanstelefoni och apparater, telefonsystemet över huvud taget samt radio och television.

Smålandsfirma gör släpvagnar för biltrafiken.

För statens järnvägars automobiltrafik på Pajalalinjen, vilken som bekant är en nyhet för Sverige och torde anses såsom en experimentlinje, har Juneverken i Bankeryd levererat 11 släpvagnar, därav 6 fyrhjuliga, somliga avsedda för godstrafik. De komma att hakas fast vid bussar såsom släpvagnar. Kolonnen har redan avgått per järnväg till Pajala. Man anser, att detta bara är en början, så att nya vagnar komma att levereras i framtiden. De nya fordonen likna vanliga järnvägsvagnar, men äro betydligt mindre. Deras konstruktion är gjord med hänsyn till olika varutransporter. Det finns sålunda särskilda vagnar för kreaturstransport, för transport av virke, telefonstolpar o. s. v. Leveransen belöper sig till c:a 35.000 kr.

OLYCKSKRÖNIKAN.

Tävlingsbilisten Söderholm avled av skadorna.

Den kände tävlingsbilisten Einar Söderholm från Söderhamn avled vid 12-tiden härnatten på Bollnäs lasarett av de skador han ådrog sig

(Forts. å nästa sida.)

GÖTEBORGS BANK

Göteborgs äldsta bank, grundad 1848.
Eget kapital Kr. 78,750,000. (Över 20 miljoner Dollars.)

SVENSKAR I CANADA!

Önskar Ni en säker placering och god avkastning av Edra penningar så insätt dem på vår

KAPITALRÄKNING.

Vi gottgöra härpå alltid högsta gällande ränta.

Vi lägga varje halvår räntan till kapitalet, så att Ni erhåller ränta på ränta.

Vi sända kostnadsfritt varje halvår till Eder per post en uppställning, som visar hur stort kapital Ni har hos oss och hur mycket det ökats genom ränta.

Alla slag av bankaffärer i övrigt.

vid en dikeskörning på hemväg från tävlingarna i Falun.

Fick en spira i huvud och dödades.
Under pålningsarbete vid västgötabanans blivande station i Göteborg föll en i en elektrisk lyftkran hängande spira ned och träffade en 35-årig arbetare Gunnar Olsson i huvudet, så att han dödades.

Slogs överbord av rorkulten och druknade.
En 52-årig fiskare J. A. Magnusson i Urshult drunknade nyligen i sjön Åsnen. Han satt vid rodret i en båt, vilken roddes av en son till honom. Vid en kraftig våg slog rorkulten till Magnusson med så stor styrka, att han föll över bord.

Massakrerad av en traktor.
28-årige Ragnar Sundell, fosterson till lantbrukaren E. S. Rahm i Björnome i Gryta socken har omkommit vid en olyckshändelse under traktorplöjning. Då han anträffades, låg han mellan traktorn och plogen och var ohyggligt massakrerad av traktorns ena bakhjul. Man förmodar, att Sundell fallit i marken vid en häftig backning, varvid han klämts mellan traktorn och plogen.

Föll över bord och drunknade.
Vid flottningsarbete i sjön Ljugaren i Rättvik i närheten av den s. k. Vasastenen råkade hemmansägarsonen Utbys Karl Olsson från Blecket falla över bord från en eka och drunkna. En kamrat till honom som även föll i vattnet lyckades hålla sig uppe tills hjälp anlände. Olsson var 22 år gammal och ogift.

Disponent påkörd och dödad av bil i Halmstad.
Disponent Waldemar Hagman i Halmstad blev i en gatukorsning påkörd av en bil, varvid han erhöll så svåra skador att han avled. Han var i 40-årsåldern och gift.

Dödsolycka vid Avesta.
Under arbete i Månsbo fabrik vid Avesta blev fabriksarbetaren Johan August Linder träffad av klumpar av kloratsalter i huvudet. Han fördes till Avesta lasarett, där han senare därpå avled. Linder var 57 år gammal och efterlämnar hustru och 7 vuxna barn.

Ohygglig sprängningsolycka vid Munkfors.
En svårartad sprängningsolycka inträffade vid 5-tiden en middag vid kraftstationsbygget vid Munkfors i Letälven. Ett sprängskott råkade gå av för tidigt, varvid en 35-årig arbetare Erik Ahlgren från Stockholm blev ohyggligt skadad. Sålunda fick han ena handen avsliten, ena ögat utskjutet och hjärnan blotttad. I ambulans fördes han genast till lasarettet i Örebro, varifrån meddelas att det finns föga hopp om att kunna rädda honom till livet.

Ledningsstolpen brast och drog en man med i fallet.
En dödsolycka inträffade i Oppebol under arbete med att byta ut elektriska ledningsstolpar. En montör, vid namn Hilding Andersson, Oppebol, var uppe i en gammal ledningsstolpe för att lösgöra ledningarna. Så snart stolpen blev fri från ledningstrådarna brast den vid marken och drog Andersson med sig i fallet. Han slog sig vid fallet mot marken så hårt att han omedelbart förlorade medvetandet och efter några minuter hade livet flytt. Han var omkring 25 år gammal och ogift.

Kakelugnsmuren föll ned och slog ihjäl arbetaren.
Då en 45-årig målare John Engfeldt nyligen var sysselsatt med att i en fastighet i Visby avlägsna en mindre tegelstensmur, vilket omgärdat en kakelugn rasade plötsligt överdelen av muren över honom, varvid han fick bröstkorgen inklämd och avled så gott som ögonblickligen. Han efterlämnar hustru och nio barn.

Modern dödades av tåget då hon sökte rädda sonen.
En olyckshändelse, som krävde två människoliv inträffade strax norr om Fagersta på järnvägslinjen Ludvika—Tillberga. 22-åriga Dagmar Danelius blev då hon sökte rädda sin 2-årige son, Sigurd, som befann sig på järnvägsspåret, påkörd av tåget och så svårt skadad att hon omedelbart avled. Även gossen dödades. Han kom under tåget och blev ohyggligt massakrerad.

Loftahammarbåt till botten. Ingen förolyckad.
En 60 tons tvåmastad skonare Glänlöra från Loftahammar, förd av ägaren, kapten K. Johansson, gick häromaftonen till botten på Ekeröfjärden i Mälaren. Skonaren, som var lastad med ved, hade plötsligt börjat kränga, så att vattnet började strömma in, och alla försök att åter få den på rätt köl voro resultatlösa. Besättningen, som bestod av kaptenen, styrman och två ynglingar, måste rädda sig i batarna utan att få med sig något av sina tillhörigheter. Varken fartyget eller lasten voro försäkrade, så att kapten Johansson gör en mycket kännbar förlust. Man kan icke förklara olyckan. Vädret var gott och det fanns ingen anledning antaga att båten sprungit läck.

Bussfärd längs dikeskant slutar med en katastrof.
En svår bilolycka inträffade häromkvällen i Åkers socken vid Strängnäs. En buss, tillhörig chaufför B. Eriksson i Länna och förd av ägaren, var på väg mellan Åkers styckebruk och Berga på en enskild väg. I en långsträckt vänsterkurva körde bussen — chauffören uppger att han måste väja för en cyklist — ut i högra dikeskanten och följde sedan denna ett 30-tal meter tills den stötte mot banken till en avtagsväg åt höger. På denna väg kastades bussen upp och blev liggande med hjulen i vädret. Karosseriet trycktes ihop så att bussen låg på bänkryggarna.

Utom chauffören åkte i bussen fyra personer. Alla blevo mer eller mindre svårt skadade och infördes till Mariefreds sjukstuga. Vid framkomsten var en av dem död, en svåger till chauffören, vid namn Axel Pettersson från Länna. Han var i 30-årsåldern. Dödsorsaken var skallbrott och inre blödningar. Två fingo kvarstanna på sjukstugan, en man och en kvinna. Deras skador äro av yttre art och ingen fara för deras liv föreligger. Lindrigast kom chauffören undan.

POLIS- och DOMSTOLSÄRENDEN.

För bedrägeri och förfalskning
har agenten Johannes Sehlin från Norrfors, Nordmaling, häktats. Den häktade, som är född 1897, har tidigare straffats för andra resan stöld.

De båda för överfallet
på en poliskonstapel nedanför Oscarteatern i Stockholm oförskyllt häktade männen tillerkändes en ersättning av 75 kr. vardera för den tid de suttit häktade.

Den äldre av de båda rymlingarna från Salberga sjukhus,
G. T. Wilhelmsson från Södra Ljunga, greps i Väster-Färnebo och återfördes till Sala. Den andre rymmaren hade enligt Wilhelmssons uppgift begivit sig åt motsatt håll.

En av Södwerhamnsdemonstranterna dömd.
Rådhusrätten i Söderhamn dömde stuveriarbetaren K. A. Stenling från Stugsund till 3 mån. straffarbete för att han hindrat polisbefäl i tjänstutövning. Stenling hade under demonstrationståget i Söderhamn med anledning av Ådalstragedien med våld hindrat en överkonstapel att åtfölja tåget.

Mordbrandsanläggningarna i Skåne.
Den för två mordbrandsanläggningar, den ena i Norra Åby den 5 juni och den andra i den häktades föräldrahem den 24 juni 1926 häktade John Lave Larsson har ransakats på kronohäktet i Ystad. Han erkände förbrytelserna. Såväl åklagaren som den häktades rättegångsbiträde hemställde att Larssons sinnesbeskaffenhet skulle undersökas och detta blev även rättens beslut.

Skarpt skott under militärövning.
En värnpliktig Karl Helge Karlsson träffades av ett skarpt skott i livet, då han deltog i en stridsövning med lös ammunition strax utanför Livregementets till häst kaserner i Stockholm. Karlsson, som är hemmahörande i Nybybruk i Södermanland, fördes i ambulans till Garnisonssjukhuset, där han omedelbart underkastades operation. Från sjukhuset meddelas att någon omedelbar fara för livet ej föreligger, utan att gott hopp finns om hans tillfrisknande. Utredning pågår om varifrån det skarpa skottet kommit.

Fotbollsfantast misshandlar idrottsledare.
Direktör Ruben Gelbord blev enligt Idrottsbladet häromnatten på en Östermalmsgata i Stockholm utsatt för ett rätt överfall av en fotbollsfantast, som därigenom ville ge uttryck åt sitt misshag med Fotbollsförbundets uttagningskommittés landslag mot Tyskland. Efter att ha ställt dir. Gelbord som lagledare till ansvar för uttagningen av spelarna, började mannen på att gå handgripligt tillväga och innan den angripne hunnit sätta sig till motvärn hade han erhållit flera våldsamma slag i ansiktet så att blodvite uppstod. Någon polis fanns icke i närheten av platsen för överfallet, varför angriparen lyckades försvinna. Hr. Gelbord tror sig dock kunna känna igen honom.

AXPLOCK.

Frändsfors äldsta
innevånare f. d. hemmansägaren Andreas Eriksson i Bäcken har avlidit 99½ år gammal.

Drickspenningsystemet
har slopats på Halmstads systemaktiebolags restaurant Laxen sedan uppgörelse om nytt avtal med Sveriges hotell- och restaurantpersonals förbunds lokalavdelning träffats.

Ecklesiastikministern
bemyndigades i konselj att tillkalla sakkunniga för utredning av frågorna om yrkesutbildning och arbetsfördelning för ungdom.

Åter mulsjuka i Malmöhus län.
Mul- och klövsjuka har nu åter utbrutit, endast ett par dagar efter det Malmöhus län och därmed hela landet förklarats fritt från farsoten. Den nu smittade besättningen tillhör lantbrukare Assarson, Assartorp n:r 7, Hässlunda socken.

Djursholms stadsfullmäktige
ha beslutet att antaga konstakademiens erbjudande att resa skulptören Nils Möllerbergs Dexipposgrupp i staden. För ändamålet har akademien ställt 25,000 kr. till förfogande ur Wicanderska fonden varjämte två donatorer, som önska vara okända, skänkt 20,000 kr. Fullmäktige behöva sålunda endast bekosta postamentet.

30,000 till ungkarlshushållerkor.
Framlidne grosshandlare Th. Pettersson i Strängnäs har donerat 30,000 kr. till en fond, vars avkastning årligen skall utdelas till i första rummet behövande f. d. ungkarlshushållerskor i Strängnäs, i andra rummet till behövande ogifta kvinnor med oförsörjda barn och i tredje rummet till behövande änkor.

Skelettfynd i Fogdö socken.
Under utdikningsarbete i Vik, Fogdö socken, har gjorts ett fynd av ett skelett av tydligen mycket hög ålder. Skelettet låg 60—70 cm. under markytan i en gammal sjöbotten. Detta skulle kunna tyda på att det gäller någon drunknad, vilket dock motsäges av att skelettdelarna lågo i mycket stor oordning.

Gösta Andree flyger hem Göteborgsplanet.
Direktören för Göteborgs flyghamn Gösta Andree startade häromdagen från Croydon med det för Aeroklubbens Göteborg räkning inköpta Avroavianplanet för att flyga till Göteborg. Färden går över Ostende, Amsterdam och Hamburg.

Fornfynd vid Forserum.
Ett förut okänt gravfält har i dagarna upptäckts av riksantikvariens ombud i Forserum, hr. Axel Jonsson.

Gravfältet består av fyra, eventuellt fem rösen. Av dessa äro två fyrsidiga med kant- och hörnstenar, de övriga runda. Vid ena röset ligga två kullfallna bautastenar. Gravfältet, som är beläget vid vägen Stensryd — Ekön i närheten av ån, torde datera sig till vikingatiden.

Titeln "e. o. hovrättsnotarie" avskaffas?
1928 års lönekommitté har bl. a. sysslat med den vilseledande titeln "e. o. hovrättsnotarie", vilken är en kvarleva från den tid, då tämligen allmänt gällde, att var och en som innehade den formella kompetensen, d. v. s. avlagt föreskriven examen, kunde låta skriva in sig som "extra ordinarie tjänsteman" i ett eller flera ämbetsverk. Inskrivningen varken förpliktade till tjänstgöring eller berättigade till någon lön, men vederbörande figurerade i personalföreteckningen såsom tjänstemän vid verket ifråga. Ett uttryck för denna föråldrade och olämpliga sedvänja är den vid hovrätterna alltjämt praktiserade inskrivningen av "extra ordinarie hovrättsnotarier". Enligt lönekommitténs mening måste densamma dock anses så mycket mindre på sin plats nu, som termen "extra ordinarie" erhållit ett helt annat begreppsinnehåll än förut. Ej heller synes det lämpligt, att personer, som kanske tjänstgjort i hovrätt blott helt kort tid — om ens någonsin — skola kunna för återstoden av sitt liv begagna den vilseledande titeln "e. o. hovrättnotarie", som alltså bör avskaffas.

Kärlek och pengar.

— Jag står i valet att antingen gifta mej med en fattig flicka, som jag älskar, eller med en rik flicka, som jag inte älskar. Vad skulle du råda mej till?

— Kärleken är livets salt, min vän. Den är det enda som är någonting värt. Sann kärlek förvandlar fattigdom till rikedom, sorg till glädje, jorden till himmelen.

— Det är nog! Jag gifter mej med den jag älskar.

— Det gör du alldeles rätt i. Men.... hm.... men du har väl ingenting emot att presentera mej för den andra,

*

— Ni talar om optimister. Men känner ni Kalle Karlson? Han köpte en gång en lott i ett lotteri med en bil som högsta vinst och hyrde genast ett garage.

— Det var väl ingenting mot Svenson. Han var pank, gick in på en restaurang och beställde sig en supé med ostron och champagne. Han beräknade att han skulle kunna betala med de pärlor han skullle finna i ostronen.

*

Upphäver förstoppning

Förstoppning orsakar onödigt lidande och obehag därigenom, att sjukdomsalstrande bakterier kvarstanna i kroppen och angripa de vitala organen, vilket har till följd magåkommor, svaghet i njurar och blåsa, nedsatt levnadslust, huvudvärk, spänningar och liknande obehag. Nuga-Tone rensar ut ur kroppen det gift som orsakar allt detta. Det ger nya krafter och energi åt det försvagade systemet och kommer er att känna er som en ny människa. Försumma ej att ta Nuga-Tone. Det säljes på apoteken. Om det icke skulle finnas bed apotekaren rekvirera det från sin en gros försäljare.

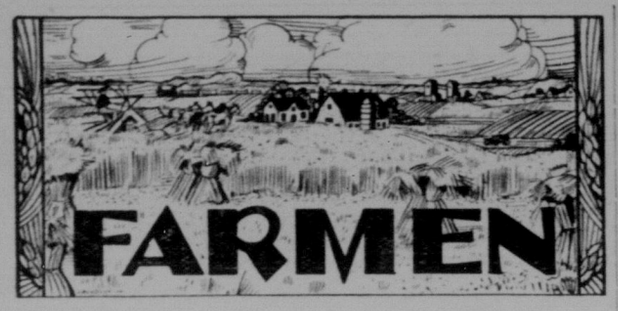

Ogräset och trädan.

En välskött träda viktigaste ledet i kampen mot ogräset.

Så snart den värsta vår-dagar nya äro framme igen, brådskan är över, skall trädes- De fortleva nämligen genom bruket taga sin början. Det sina frön, varav så gott som duger nämligen ej, att jorden all åkerjord innehåller otaliga mängder. Detta måste jordbrukaren hava klart för sig och arbetet sålunda inställas på förgörandet av i jorden förekommande ogräsfrön. Hur skall nu detta tillgå? Jo, man skall locka fröna till groning, producera ogräsplantor alltså, och sedan på lämpligt sätt bringa dem om livet. Ju flera omgångar ogräs man på detta sätt hinner förgöra, desto välsköttare är trädan. Efter att så snart som möjligt på våren hava rett trädan på vederbörligt sätt och därmed åstadkommit en tjänlig groningsbädd låter man den ligga orörd, tills ogräset börjar lysa grönt. En måttligt grönskande träda vittnar alltså långt ifrån om vanskötsel. Då är emellertid tiden inne för en harvning. Givetvis kan man även tillgodogöra sig det spirande ogräset genom avbetning. I vilket fall som helst skall den därpå följande harvningen vara så kraftig, att ogräsplantorna helt rivas upp och ett nytt jordlager med nya frön kommer till ytan. Om man förfar på detta sätt, medhinnes flera ogrässkördar. I stället för uppharvning bör givetvis även nedplöjning förekomma. På detta sätt blir så gott som hela matjordslagret genomgånget och dess ogräsförråd reducerat så långt det varit möjligt. Trädan har då väl fyllt sin uppgift i detta avseende och kommer att medföra goda verkningar flera år framåt.

John Palmér.

Sädeslagen och deras sjukdomar.

Undersökningsarbetet till ovärderlig nytta för den canadensiske farmaren.

Förlusterna av sjukdomar, som drabba sädeslagen och andra jordbruksprodukter uppgå årligen till ofantliga summor. Det undersökningsarbete som varje år bedrives i alla delar av landet har visat sig vara av oskattbart värde för den canadensiske farmaren. Särskilt den, som erhållit enskild assistens kan tillfullo uppskatta värdet av fortsatt verksamhet inom detta område. När en smittosjukdom angriper växterna och mått och steg för dess bekämpande vidtagits eller då sjukdomen av en händelse upphör att sprida sig, blir man icke klokare för det. Förhindrandet av en epidemisk sjukdoms utbrott är i regel icke så märklig för folk i allmänhet som betandet av en redan utbredd smitta. Det är dock den mest ekonomiska formen av förfarande i kampen mot sädeslagens sjukdomar och bespara landets farmare och skattebetalare tusentals dollars årligen. Man har ofta framhållit att hemligheten med framgångsrik farmning är att söka i nedskärandet av produktionskostnaderna. Eliminerandet av smittosjukdomar, som hota att drabba växterna, är i och för sig minst lika betydelsefull och viktig. Farmarna har i landet kunna vara statens experimenfsstationer stor tack skyldiga för det storslagna och betydelsefulla arbete, som av dem nedlägges och vars kvalitet är erkänd icke blott i hela landet utan i hela världen och var helst där kännedom om agrikulturellt undersökningsarbete och laboratorier respekteras och värderas som en ekonomisk faktor.

Kring spannmålsutställningen i Regina 1932.

Minnesota bereder sig.

Minnesota förbereder sig av alla krafter för deltagande den stora världsutställningen av spannmål i Regina 1932 En kraftig kampanj har igång satts av Minnesota Crop Improvment Association i syfte att uppmuntra medlemmarna att göra sitt allra bästa. I en cirkulärskrivelse uttalar föreningens sekreterare sina bästa förhoppningar om pris för Minnesota-spannmål lika väl som för något annat lands eller landsdels.

Propaganda.

Mr. J. M. McArthur, distrikssuperintendent vid C. P. R. i Regina, som för närvarande befinner sig på semester i Mexico, höll nyligen inför Rotary Club i Mexico City, ett intressant anförande över kommande stora evenemanget i Regina 1932.

Prislistan till British Museum.

Ehuru utställningen ännu ej tillhör det förflutna har man redan placerat ett exemplar av den omfattande prislistan i arkiv i British Museum London, Engl.

Bibehållande av jordens fuktighet.

Bibehållande av jordens fuktighet är otvivelaktigt ett av de mest intressanta men också svårlösligaste problemen på farmen. Ringa kännedom om naturlagarna gör sitt till att farmarna ofta nog förbise betydelsen av variering i metoderna avpassande dessa efter nederbördens kvantitet för året.

Det är ett allmänt känt faktum att en stor del av jordens fuktighet återgår till luften genom avdunstning och genom den fuktighetsabsorberande egenskap som utmärker växterna och som kommer dem at avdunsta vatten till luften.

Bästa sättet att skydda sommarträdan från för stor vattenavnämning är onekligen att hålla den så ren som möjligt från allt vad ogräs heter. Ty ogräset suger upp vattnet och fuktigheten från marken och befordrar den vidare till luften. Sak samma gäller givetvis om alla växter och allt så även om sädeslagen. Det är därför så mycket viktigare att tillse att endast de önska de plantorna erhålla den nödiga fuktigheten och att den na så att säga fördelas genom att icke pressa jorden för hårt genom för tät plantering eller sådd.

En säng jordgubbar t. ex. ger betydligt bättre resultat om man tillser att rankorna icke suga ut jorden och om plantorna erhålla tillräckligt utrymme för att få jämn fördelning av fuktighetshalten.

Ogräs äro dyrbara inkräktare. Håll efter dem så mycket som möjligt är, ty varje planta verkar som en pump, som länsar jorden på dess tillgång på vatten och fuktighet. Låt hackan bli ett värdefullt redskap när det gäller att förstöra dessa pumpande växter".

Mindre tillpackning av jorden genom vattning och ett vidsträcktare bruk av ogräshackan lönar sig bäst.

Produktion i förhållande till foderkostnaderna.

Vid federala jordbruksdepartementets experimentalstation vid Lennoxville har man verkställt experiment för att utröna hur mycket det kostar i ägg att utfodra en höna under ett år. Nuvarande förhållanden ha emellertid medfört stora förändringar i prisskalan både vad beträffar foder- och äggpriser.

Dylika experiment ha försiggått under en period av 11 år i följd och ge vid handen att det i genomsnitt kostar 57,7 ägg att föda en höna under ett års tid. Drygast voro kostnaderna under 1925 då det er fordrades 63 ägg för att betala foderkostnaderna per höna. Under 1920 däremot behövdes endast 53 ägg.

Av rapporterna framgår vidare att det kostar en summa motsvarande 15,1 ägg för att föda en värphöna under de fyra vintermånaderna. Det visar sig alltså att endast de ägg som värpts utöver detta för betalande av foderkostnaderna erforderliga antalet kunna räknas som profit.

Vid rapportens sammanställande har man beräknat att höns försålda till slakt etc. i regel inbringat mer än tillräckligt för att täcka kostnaderna för byggnader, ränta, värdeminskning etc. av hönsgården.

Andra klöverskörden ger prima utsäde.

Enligt av federala jordbruksdepartementet i Östra Canadas klöverodlande distrikt gjorda observationer har det visat sig att rödklöver i år lyckats genomgå vintern utan svårighet. Vallarna äro exceptionellt vackra och frodiga beroende på riklig nederbörd och fullkomligt idealisk växtväder.

Kraftiga, saftrika plantor äro emellertid icke så särskilt önskvärda när det gäller produktionen av prima frö, varför det i år ser ut som om det vore lämpligare att välja andra klöverskörden för detta ändamål. Bästa utsädet erhålles som bekant i torr väderlek, då plantorna icke breda ut sig så mycket eller bli så rankiga.

Såväl alfalfa som rödklöver lovar att ge prima frö i andra skörden åtminstone i år, alldenstund man kunnat verkställa första mejning så tidigt som i slutet av förra månaden. Det är i alla avseende förmånligt att bruka inhemskt odlat klöverfrö eftersom det är hårdare och mera motståndskraftigt samt bättre lämpat för canadensiska förhållanden. Det inhemska klöverfröet bringar också som regel bättre premium än det importerade. Förra säsongen översteg premium i de flesta sektioner $10.000 per cwt.

Utländsk klöverfrö igenkännes lättast på förekomsten av grön och rödfläckiga korn, vilka erfordras för att markera dess karaktär av importerat utsäde.

Betalningen av räntorna

Varje farmare har sig väl bekant hur svårt det är att möta de betalningar han har att göra. Det är icke lätt att skaffa medel för den dagliga omsättningen och hur mycket svårare skall det då icke vara att skaffa medel till gäldande av förfallna räntor.

En känd finansman berätter, hur han vid ett tillfälle skulle inkassera en del penningar från trenne farmare. Av de förste fick han en växel, av den andra en obetydlig avbetalning och fick ge honom utsträckt tid. Men hos den tredje fick han hela det förfallna beloppet i kontanter. Hur kan det vara möjligt säger någon?

Finansmannen själv hänvisar till en omständighet, som enligt hans uppfattning gav anledning till att den siste farmaren kunde möta sina förbindelser. På gården fanns nämligen en stor mängd höns och farmaren själv refererade till dessa som sina räntebetalare.

Hönsgård med rasrena djur har ofta framhållits och sedan regeringens jordbruksdepartement numera gjort allt för att tillgodose behovet av förstklassiga avelsdjur även som värphöns och med foderpriserna så låga, att det snart sagt icke kostar något att hålla dem, borde varje farmare om möjligt söka skaffa sig minst 300 höns. Det kanske ser svårt ut att göra ett kontant utlägg för inköp av de små räntebärarna, men det skall dock i längden visa sig, att det är ett klokt råd. Äggpriserna äro visserligen låga, men av de små och begränsad tillgångar, av vilka Västerns farmare nu äro hänvisade att klara sig, torde hönsgården ge honom bästa valuta för hans pengar. Råd och anvisningar lämnas när som helst av jordbruksdepartementet, som också tillhandahåller all slags litteratur i ämnet.

Förhållandena på äggmarknaden.

Veckan den 6 juli.

Förhållandena på äggmarknaden kunna betraktas som i det stora hela oförändrade från den närmast föregående tiden. En viss nedgång i produktionen har kunnat konstateras, men också ifråga om konsumtionen. Värmen under den senast förflutna tiden har i viss mån bidragit att slappa intresset på marknaden och har otvivelaktigt varit förnämsta anledningen till den minskade konsumtionen. En förändring i väderleksförhållandena kan emellertid avhjälpa situationens kritiska läge. Konsumtionen bör under dvlika omständigheter stiga något.

Tioårsplan för ekonomisk stabilisering.

Från New York telegraferas: Vicepresidenten för de amerikanska fackföreningarna M. Woll har i samarbete med Förenta Staternas f. ambassadör i Berlin Gerard utarbetat en tioårsplan för stabilisering av Amerikas ekonomi och som motdrag till den ryska femårsplanen. Tioårsplanen, som förordas av över 600 sammanslutningar, torde komma att diskuteras på en stor industriell randskonferens.

VECKANS BERÄTTELSE

Den oskyldigaste.

Av Binet-Valmer.

— Du! Du, min man! har du gjort det? Har du stulit?

— Inte stulit .. jag har lånat....

— Ja men av den kassa som anförtrotts dig! Det är ju att stjäla!

— Är det allt vad du har att säga mig? Och du säger att du älskar mig!

— Jag älskar dig! Kan du säga annat? Har du haft något att förebrå mig de två år vi varit gifta?

— Nej, nej, det säger jag ju inte heller ....

— Och ändå har du alltid försummat mig! Är jag då inte vacker....

— Seså! Jag kommer här och ber dig om ett råd, och så ställer du till en scen.

— Ett råd? Du måste återställa pengarna!

— Ja, det är nog lätt att säga. Om William Lombard kommit till Paris för en månad sedan skulle jag haft pengarna. Och om han väntat bara en månad till skulle jag nog ha ordnat för mig, det är säkert! Men just idag!.. Ja, du ser på mig! Men varför har jag då gjort det? Emedman jag ville ställa det bra för dig! Om jag har försummat dig är det blott därför att jag haft så många bekymmer.

— Är det då för min skull du har gjort det?

— Ja, endast och allenast för din skull. Då William Lombard anförtrodde mig filialen i Paris hade jag aldrig spelat på börsen. Kommer du ihåg ännu i fjol, hur belåten han var med mig och hur han berömde mig.. vid middagen, då du flirtade med honom?

— Flirtade jag med honom?! Jag visade honom ju bara vanlig vänlighet, emedan din framtid berodde på honom.

— Ja visst! Nej, han slukade dig med ögonen! Du kan tro det roade mig icke.

— Ja men Fred! Käraste Fred! Det vet jag alls ingenting om.

— Inte det?.... Och vad skall jag nu göra? 35.000 franc hittar man inte på två timmar! Och när jag tänker på att han är 20 gånger millionär och det icke betyder det ringaste för honom....

— Å, min vän, jag skulle så gärna hjälpa dig! Skall jag gå till honom.... och be honom....

— Och bjuda ut dig själv, vasa? För 35.000 franc? Nej du undervärderar mig, min flicka.

— Ja men. . kunde du då inte be Charlier hjälpa dig..

— Jo! Du säger något! Charlier! Det skall jag försöka.

— Men Fred, tänker du gå utan att kyssa mig?

•

— Var så god och tag plats, min fru!

— Hr. Lombard det är såler vänligt av er att vilja tala med mig, jag vet ju hur upptagen ni är....

— Ja, jag har mycket bråt.

Men er röst låt så upprörd i telefon.... Vad kan jag göra för er?

— Jag vet icke.. jag är så förvirrad .... Hr. Lombard, kommer ni ihåg den middag, då ni talade med mig så mycket om ert arbete .... och poesin i det?

— Middag.... Poesi .... Jag förstår inte ett ord.

— Jo, jo!.... Kommer ni inte ihåg... för ett år sedan?

— Jaså, då.... med filialens personal....

— Ni sade att ni ville sörja för min mans framtid....

— Ja, den har han ju förstört nu!

— Ni .... ni gjorde också mig en kur....

— Vad gjorde jag? Det är omöjligt! Det gör jag aldrig. Jag tyckte säkerligen att ni var söt .... med edra barnaögon och ert oskyldiga väsen. Men....

— Jo, jo, ni gjorde mig er kur! Och ni sade, att om min man var förnuftig....

— Det är han inte. Han spelar på börsen....

— Jag.... jag blev så betagen i er. Det var något så betagande i det ni berättade om de stora affärerna.... och makten.... jag var icke mig själv den kvällen .... och .. om ni hade velat....

— Å! Nu förstår jag er! Herre Gud! Ni lilla oskyldiga dumbom! Det är därför ni har sminkat er och fått för mycket rött på edra läppar. Varför gömmer ni nu ert ansikte?

— Å .... hr Lombard .. hav medlidande med mig!

— Det har jag, mitt lilla dumma barn. Hade ni tänkt er det liksom i romanerna? Den olyckliga hustrun, som säljer sig åt den grymme penningmannen för att rädda sin man? Er man har missbrukat mitt förtroende, och nu är ni här! Är det han som har skickat er?

— Nej, nej....!

— Men han visste att ni gick hit?

— Nej, jag svär vid allt som är heligt!

— Gott, jag tror er, ni ser ärlig ut.

— Låt mig gå, hr. Lombard....

— Nej, nu skall ni stanna.

— Å, ni får inte tvinga mig....

— Det skall jag inte heller. Sätt er här, ge mig er hand och se mig i ögonen. Se nu, det jag är har jag blivit genom mitt eget arbete. Ni påminde mig om att jag talat om de stora affärernas poesi. Ja, det är det enda jag har förstått. Jag är nu 59 år. Jag är gift och jag älskar min hustru. Jag har tre söner och två döttrar, och jag älskar dem. Jag är morfar och jag älskar mina barnbarn. Ni har kanske sagt er själv, eller har er man sagt er, att en man, som kunnat förtjäna 20 millioner, måste vara en skojare. Det är misstag. Han blir hård av den kampen, men man behöver icke bli en skojare. Det skall jag bevisa er.

— Å, hr Lombard, han tar livet av sig.

— Nej, det gör han icke, så

Forts. å sid. 13.

Besvärande indicier mot Ådalsledarna, som dock neka.

Forts. från sid. 1.

ansiktet. Tre arbetsvilliga, arbetarna Wikström, Pettersson och Berg, redogöra i rapporten för den misshandel de undergått. Två av dem hade slagits medvetslösa. Efterat hade samtliga med rep under armarna hissats upp i riggen. En av dem har igenkänt Sjödin som en av de agressivaste. En kranmaskinist Nordbeck, som överfallits av Sjödin, hade värjt sig med en hake.

I fortsättningen av rapporten berättas hur demonstranterna under det de arbetsvilliga hissats, höjtat och skrikit medan hornmusiken spelat Internationalen. En bogserbåt låg strax utanför, men befälhavaren vågade ej gå i land och bringa hjälp av fruktan för att båten skulle sänkas. Svåra hotelser utslungades: "Vänta era djävlar, i morgon skall vi ta både er och militären". "i morgon ska vi göra rent hus i Lunde" o. s. v. Sjödin, som under angreppet själv fått ett slag över armen så att han måste söka läkare, hade därvid utan vidare gått in till doktorn yttrande: "de djävlarna kan gärna vänta". I en tilläggsrapport från kriminalpolisen i Stockholm, som också hört en del arbetsvilliga, anföres att ett flertal igenkänt Forsman och Sjödin som de verksammaste vid uppträdena.

*

Polisen stod maktlös — landsfogden knuffades undan av Nordström!

Tillträde till det inhägnade området hade beretts genom att lyfta av en grind. Väl inne hade man börjat med stenkastning, varefter en mängd strömmat över på Milos "för att tala med brytarna". Polismännen hade ej kunnat hindra demonstranterna från att tränga ombord. Den vilt framstormande massan var redan framme vid ångaren när landsfogde Påhlman anlände.

Då landsfogden sett, att en av de arbetsvilliga bissats upp ur lastrummet hade han själv gått ombord, men hindrats av den kompakta folkmassan att tränga sig fram. Han hade då gjort en framställning till befällhavaren på Milos att med de ombordvarande slangarna begjuta folkmassan med vatten, men denne hade svarat att detta redan var för sent. Ytterligare två arbetsvilliga hade under tiden hissats upp ur lastrummet, och när därtill två arbetsvilliga slagits sanslösa, hade han omedelbart per telefon tillkallat läkarehjälp. Fyra arbetsvilliga hade samtidigt förts över landgången ned til kajen. Landsfogden hade sökt tilltala en arbetsvillig, men häryid hade Axel Nordström rusat fram och knuffat undan landsfogden samt med tillhjälp av demonstranterna fört den arbetsvillige in i folkmassan. Någon möjlighet för polisstyrkan att befria de arbetsvilliga fanns ej. Landsfogden begärde därför hos länsstyrelsen militärhjälp och fridlysning av området.

De tilltalade blygt tillbakadragna ifråga om sin roll i uppträdena.

Ett par polismän hade sett Sjödin kasta av sig kavajen men utan att närmare följa hans förehavanden. Axel Nordström hade av en polisman uppmanats att söka lugna folkmassan, men svarat: "Det kan jag inte" — stämningen var alltför upphetsad. Han hade dock därefter iakttagits hejda demonstranterna, sedan en arbetsvillig slagits sanslös. "Han är nog misshandlad, rör honom icke." Själv har Nordström förnekat att han varit ledare för uppträdena och att han skulle ha uppmanat till våld. Han säger sig ej ens ha lett demonstrationen till Sandviken. Han förmodade att det kommunistiska partiet anordnat demonstrationen! Sjödin anser sig också oskyldig till allt. Han hade endast varit åskådare och gått ner i lastrummet av ren nyfikenhet och därvid blivit "lömskt överfallen" och slagen över armen med en massakrok. Gusten Forsman slutligen förnekar t. o. m. att han varit ombord på Milos — han hade bara deltagit i marschen till Sandviken.

*

Ansvarsyrkande för upplopp och misshandel — intet processuppskov.

Sedan de häktade levnadsomständigheter genomgåtts — varvid det bl. a. framgick att Nordström det senaste året levt på bidrag från Sveriges kommunistiska parti "för bedrivande av partipropaganda" — gjorde åkl. följande preliminära ansvarsyrkanden:

På Sjödin yrkades ansvar för deltagande i upplopp enligt 10 kap. 13 par. 2 stycken strafflagen, för misshandel enligt 14 kap. 12 par. jämfört med 15 kap. 22 par. 1 stycket samma lag. Detta senare lagrum stadgar om brott mot annans frihet. Mot Nordström anfördes ansvar för anförandeskap, ev. deltagande i upplopp enligt samma lagrum som för Sjödin. Mot Forsman yrkade åklagaren även ansvar enligt de lagrum som åberopats mot Axel Nordström men ville tillsvidare ej precisera yrkandena förrän tillräckliga vittnesmål framkommit.

Landsfogden företedde även fullmakter från arbetsvilliga, som misshandlats. Fyra av dessa yrkade ansvar på Nordström för misshandel, en yrkade 500 kr. i ersättning för sveda och värk och två, som ej kunna igen dem som förövat misshandeln mot dem, ansvar på dem, som under rannsakningen kunde komma att fällas till ansvar härför.

Redaktör Engecrantz hemställde att målet mot Nordström och Forsman måtte förklaras vilande i avvaktan på Ådalskommissionens utredning och adv. Altberg hemställde detsamma beträffande Sjödin. "En god samhällsanda kräver att detta krav bifalles", yttrade advokaten, men landsfogden anföll torrt: "Gällande lag kräver att rannsakningen fullföljes". Rätten avslog också försvarsadvokatens framställning.

*

Sjödin så intresserad av Milos att han glömde titta på uppträdet!

Den förste, som förhördes var Sjödin, vilken uppgav att han lockats till platsen av hornmusiken från demonstrationståget. Det anförande, som före stormningen av Milos hållits av någon hade han ej hört på — Sjödin är politiskt indifferent, se, inföll försvarsadvokaten. Eftersom han höll sig i kön kunde han ej heller se hur det gick till, då grinden lyftes av — när de andra började springa mot ångaren sprang Sjödin med av pur intresse. Han begav sig upp på akterdäck och gick ner i ett lastrum för att se hur man hade det.

— Ni var alltså icke där förut frågade domaren, och kastade inte heller sten?

— Nej, svarade Sjödin, och jag såg heller ingen annan kasta.

Han hade ej sett någon misshandlas, men observerat att en person hishats upp ur ett lastrum. Vilka som gjort det hade han emellertid ej iakttagit, han hade bara sett att man ställt fyra "brytare" framför demonstrationståget. Två hade varit blodiga i ansiktet. Själv hade Sjödin överfallits och fått ett slag i huvudet, uppgav han, och när han vände sig om fick han ett så våldsamt slag med en massahake över armen att han måste uppsöka läkare. Han hade således icke kunnat göra något om han också haft lust därtill och förnekade energiskt att han tagit någon som helst del i misshandeln eller bortförandet av de arbetsvilliga.

*

"Nordströms parti vill ej med fysiskt våld terrorisera arbetsvilliga."

Härefter hördes Axel Nordström, som bestämt frånsade sig allt ledarskap och överhuvud taget ej sett mera än Sjödin. Hans berättelse överensstämde i stora drag med vad han uppgivit under polisförhöret och han förnekade bestämt att han uppmanat till våldsamheter. Red. Engerantz insköt att det politiska parti, Nordström tillhör, icke med sitt program avser att misshandla eller med fysiskt våld terrorisera arbetsvilliga. Demonstrationen till Sandviken hade endast utgjort en påtryckning mót de arbetsvilliga för att de skulle lämna arbetet.

Forsman, som hördes sist, hade ännu mindre att berätta och förnekade all delaktighet i misshandeln ombord på Milos. Landsfogden förklarade att han senare skulle framlägga bevisning rörande samtliga tre häktade.

*

Ny rannsakning senare i juli, yrkandet om frigivning avslogs av rätten.

De häktades försvarsadvokater anhöllo om de häktades fösättande på fri fot, ett yrkande, som emellertid landsfogde Ros satte sig emot under framhållande av, att detta skulle betydligt försvåra utredningen. Landsfogden anhöll om uppskov till senast i juli.

Dedaktör Engecrantz framhöll, att därest rätten mot förmodan skulle besluta om de häktades kvarhållande, så borde uppskovet sättas till endast en vecka.

Efter enskild överläggning beslöt rätten att de häktade skulle kvarbliva och utsatte målet att åter förekomma i juli.

Svenska Canada-Tidningen

Canada-svenskarnas hem- och farm-journal.

P. M. Dahl

Managing Editor

Tryckes och utgives varje torsdag av The Canada Weekly Printing Co., Ltd., ett aktiebolag instiftat under provinsen Manitobas lagar med utgivningsort 325 Logan ave., Winnipeg, Man.

Swedish Canada News

The Canadian Swedish Home and Farm Journal.

P. M. Dahl.

Managing Editor

Printed and published every Thursday by the Canada Weekly Printing Co., Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at the office and place of business, 325 Logan ave., Winnipeg, Manitoba.

Torsdagen den 16 juli 1931.

BRANDON COLLEGE.

MEDDELANDE har nått oss att det över hela Canada så kända och högeligen uppskattade Brandon College nu lyckats säkerställa sin ekonomi och att lärdomsanstalten står redo att i slutet av september månad i år öppna sina portar för vetgirig ungdom.

Detta budskap är för oss svenskar så mycket mer glädjande, som det vid Brandon College undervisas i vårt eget språk och att så många av Västerns svenskstammiga befolkning sänt sina unga döttrar och söner till denna lärdomsanstalt — just för att lära det svenska språket. För emigranter har denna högskola också betytt mycket och mången ung kvinna eller man från andra sidan havet ha där funnit en plats där de alltid varit välkomna och där de haft tillfälle förkovra sina kunskaper i sådana ämnen, de kunna hava nytta av här i landet.

Vid Brandon College ha vi också en svensk lärare, professor C. H. Lazer, under vars insiktsfulla ledning många av våra landsmän nått långt här i landet.

När i slutet av september månad Brandon College åter öppnar sina portar, hoppas vi finna många av våra landsmän inskrivna vid de fakulteter och ämnen, kurserna upptaga — icke minst vid den skandinaviska avdelningen.

BENNETT OCH DE ARBETSLÖSA.

NÄR man i dessa dagar söker minnas den våg av indignation, som för ett år sedan stormade fram från de konservativa lägren i Canada angående arbetslösheten, och när man tog för gott speciellt mr. Bennetts och hans nuvarande ministrars löften om, att så fort de kontrollerade den lagstiftande församlingen i Ottawa, de då också skulle råda bot för arbetslösheten, häpnar man över att arbetslösheten tagit den omfattning den har i dag.

"Giv mig en chance", sade mr. Bennett och varje man som vill ha arbete i Canada skall få det. "Giv Bennett en chance", sade dr. Manion, nuvarande järnvägsministern, och inom 48 timmar efter det mr. Bennett vunnit valkampanjen skall det icke finnas en arbetslös man i Canada.

Det har gått 48 timmar många gånger om, det har till och med gått 8,400 timmar och kanske mera när S. C. T. läses — och arbetslösheten, finnes icke den kvar och är den icke betydligt större och mera omfattande nu än den var den 28 juli 1930?

Att leva på tomma fraser, att leda ett lands öden under falska förespeglingar om framgång och lycka är det simplaste och mest destruktiva en regeringschef gärna kan göra. Och ändå — är det icke just vad mr. Bennett gjort? Varför, frågas det, jo just därför att han är vad mr. Thomas i London sade åt honom: "You are a bluff sir".

* * *

I dagarna, eller rättare sagt så sent som i fredags, blev mr. Bennett uppvaktad av de arbetslösas förening i Ottawa. Denna förening tillhör den organisation som under namn av The National Organization Of Unemployed har etablerats över hela landet, med kraftiga lokalavdelningar i alla större städer. Den utgör icke en sammanslutning av "hobos", "forreigners", "communists" o. s. v. i all oändlighet, som från konservativt håll påbördats densamma. Denna organisation har visserligen bland sina medlemmar i Canada vissa kommunistiska element, vilka beklagligtvis göra mer skada än gott inom organisationens sammansättning, men den är icke en politisk sammanslutning, den är en av de största och mest vitala sammanslutningar Canada någonsin sett. Den räknar icke tusentals medlemmar, den räknar tiotusentals, ja kanske rent av hundratusentals medlemmar. Gifta eller ogifta kvinnor och män, desperata därför att de få svälta, ligga under bar himmel om nätterna och nödgas gå omkring i lumpor som en gång varit kläder, därför att att de icke hava möjlighet att på ärlig väg skaffa sig ett människovärdigt uppehåll och ett arbete som både kan föda och kläda dem, bildar stommen i deras leder.

Deras medlemsrullor innehåller folk av alla nationaliteter. Vi finna britter såväl som slaver, skadinaver såväl som mellaneuropeer, fransmän lika väl som s. k. canadensare bland dess "hobos", "forreigners" o. s. v. som de officiellt kallas från myndigheternas sida.

Men de ha kommit hit till landet på inbjudan av Canadas regering, den må vara konservativ eller liberal, de hava anlänt hit sedan officiella löften givits dem, att de här skola kunna skaffa sig arbete — skapa en framtid för sig själva. När de liberala varit vid makten och under åren 1921—1930 inbjudit dem hit, möttes immigrationsplanen icke av någon som helst opposition från de konservativas sida, och när de konservativa voro vid makten tidigare opponerade sig icke de liberala. Det går alltså icke an att skylla på någon viss partipolitik i denna fråga. De nu arbetslösa, eller åtminstone majoriteten av desamma, ha kommit hit till landet, vederbörligen undersökta och examinerade och slutligen godkända "som lämpliga personer att bliva canadensiska medborgare". Då hette det att det var nykommarna, speciellt europeerna som byggt upp Canada, då framhölls det att immigranterna lagt grundstenen till den canadensiska nationens sunda uppbyggande till en makt i världen — i dag heter det "hobos", "forreigners".

*

Att Bennett vägrade att möta dessa arbetslösa kan man förstå — men icke ursäkta. De minna honom för mycket om hans svek och bedrägeri mot dessa människor, som han under en snuskig valkampanj apellerade till och begagnade sig av för att vinna seger. Han använde dem, så länge de voro till nytta för honom — sedan slängde han dem på dynghögen och liksom Pontius Pilatus på sin tid, tvådde han sina händer.

Undrar man på att under sådana förhållanden indignationen växer sig stark mot en sådan man och det parti han representerar? Ligger det icke i folkpsyket att kräva ansvarskänsla och respekt för det ämbete mr. Bennett bekläder?

Och undrar man på att ett desperat folk reser sig i förtvivlan över umbäranden, svikna illussioner eller hungriga magar och protesterar på sitt sätt mot det system, mot den regering eller mot den man som svikit dem som en Judas och behandlat dem sämre än djur.

*

Mr. Bennett har rättvisligen kallats en diktator av oppositionens ledare mr. Mackenzie King. Och mr. King tillade en högst "disagreable dictator at that" som orden föllo, då det begärdes från oppositionens sida att det skulle bliva slut på regeringens meningslösa debatterande om ganska underordnade frågor och i stället framlägga en plan som söker råda bot för arbetslösheten. Parlamentet är ännu i session i mitten av juli, budgeten framlades den 1 juni, och förhandlingarna togo i år sin början i mars månad. **Fyra månader** ha gått till ända utan att arbetslösheten ens fått dryftas, **10 månader** ha gått till ända sedan den extra sessionen inkallades i september i fjol för att taga hand om landets nödläge och bringa undsättning till de arbetslösa, **ett år** har i dagarna gått sedan mr. Bennett vann sin valseger just därför att han lyckats invagga valmanskåren i den falska övertygelsen att han var mannen, som skulle rädda Canada från ruin och nödläge. Och vad är resultatet — **ökade skatter**, direkta såväl som indirekta för alla utom de rika, **ökade tullar** och därmed också **ökade levnadsomkostnader** förutom å vad som produceras i Västra Canada, **ökad arbetslöshet, ökat nödläge** inom landets jordbruksindustri, **nedbringande** av levnadsstandarden, **upplopp** och **oroligheter** i nästan alla större städer, **penningbrist** och **reducerade inkomster** vid industrier såväl som inom andra näringsfält.

Det är konservatism så det förslår — det är skandalartad favorisering av kapitalistklassen på arbetareklassens bekostnad. Det är en ohygglig intollerans mot den producerande delen av vår befolkning — det är ett liknöje för den individuelle mannens eller kvinnans rätt till existens — **det är ett kreerande** av kommunism inom samhällslagren och ett systematiskt undergrävande av ett lands och ett folks oberoende.

*

Att det råder arbetslöshet i Canada kan icke mr. Bennett göras ansvarig för. Arbetslösheten finner man över hela världen. Men vad man kan ställa mr. Bennett till ansvar för är hans totala misslyckande att infria sina löften, hans humbug, hans beskyddande av den kapitalistiska klassen på arbetarens bekostnad, hans feghet att öppet erkänna att han misslyckats och hans och hans kollegors rädsla att diskutera arbetslösheten med de, som mest lida av densamma, nämligen de arbetslösa själva.

"Liberalism and the Future."

S.W.Goerwell, B.A., LL.B.
Eget förlag.

Att skriva politiska böcker har alltid varit ett otacksamt arbete — åtminstone för unga män och kvinnor. I regel värdesättes endast en politisk uppsats eller bok, först sedan dess författare blivit en vördad gråhårsman och nedlagt ett livsarbete inom sitt parti.

Det är därför värt en eloge för en ung man, och speciellt en till Canada relativt sett nykommen person, att taga itu med ett arbete, som söker omfatta ämnet liberalismen och framtiden. Detta ämne öppnar ett oerhört stort fält för självstudier, och troligen är det också detta författaren avser med sin bok.

Att på några hundra sidor giva rättvisa åt ett ämne som det ovan anförda är en praktisk omöjlighet, och därför är det också hart när omöjligt att recensera boken i sin helhet. Förmodligen har författaren med detta sitt förstlingsarbete på det engelska språket dels sökt väcka till liv — eller skall jag säga — aktion, gamla politiska stofiler, som i dag leva i samma politiska uppfattning, som de eller deras fäder gjorde i "Old England" för ett femtiotal år sedan. De ha icke sett liberalismens utveckling, eller icke förstått densamma, och därför stänot sina ögon för vår tids utvecklingskrav.

Dels kanske har författaren i detta arbete sökt få i gång en diskussion i ämnet, en diskussion, som måste förefalla synnerligen nödvändig och tjäna som frisk fläkt för gamla förmöglade statuter och programpunkter eller inbiten partipolitisk uppfattning.

Kanske har författaren uppsatt bägge dessa synpunkter som gällande för bokens utformering.

Genom sitt studerande av europeisk, eller skulle man våga säga svensk sociologi o. utvecklingslära gemensamt har han lyckats framlägga en hel del intressanta men diskutabla synpunkter på det liberala partiets framtidsprogram i Canada, och ehuru han icke närmare ingår på vilka källskrifter han förlitat sig till, märker man dock att hela boken genomsyras av europeiska utvecklingstendenser, o. drar en lättnadens suck över att slippa finna någon gemenskap med amerikanskt politiskt översitteri i densamma.

Goerwell, som endast varit i Canada en tio års tid, visar också en annan sida av framtid i sin bok, över vilket vi svenskar kunna känna oss belåtna. "He's a newcomer" — rätt så, och just därför att han är nykommen till detta landet, måste man giva honom en eloge för det sätt på vilket han behandlar det engelska språket. Flytande och lätt konstruerar han sina satsbildningar, och lika flytande och lätt går det för läsaren att följa hans tankeriktning, när de gäller att framlägga nya, vidare och modernare syn på vårt lands utveckling under liberal regim.

Boken har många goda sidor att uppvisa, är värd att läsas — icke minst därför att författaren är svensk och det i hans bok finnes så oändligt mycket, som minner oss om svensk lagstiftning, om svensk kultur.

Författaren har i sitt förstlingsarbete givit oss ett bevis för vår förmåga att bidraga med något effektivt till Canadas utvecklingsliv, och om man rättvist söker bedöma boken även från den synpunkten och icke från en högpolitisk eller "från-pärm-till-pärm-lärbok" i liberalism, har den sitt värde.

Cercs.

Polemik om Greta och andra ogifta.

UNGKARLAR och ungmör ha bidragit ringa till vad jag skulle vilja kalla skapande verksamhet i världen, säger i en artikel om sig själv Greta Garbo, som öppet förklarar, att när hon finner den rätte, sin "ideal man", så gifter hon sig med honom, och då tror hon att hon skall spela ännu bättre än hittills.

Påståendet om det gifta ståndet och den skapande verksamheten är intressant. Först slår det en, som om det vore riktigt eller åtminstone som om det låg någonting i det. Men vid närmare begrundande ter sig saken annorlunda.

På det religiösa området för det första är ju insatsen ojämförligt mycket större från de ogiftas sida. Men om de gifta också skulle dominera i den världsliga utvecklingen, så beror det ju helt enkelt på att folk utanför kyrkans tjänst endast i sällsynta undantagsfall levde utanför äktenskapet. Tager man i betraktande den ända in i vår tid mindre procenten av dessa i förhållande till de gifta i samma ålder, så förefaller det, som om skapande andar, eller låt oss för omfattningens skull säga ledande andar, även på det världsliga området skulle förekomma relativt vida talrikare i det ogifta ståndet än i det gifta.

VI ha haft en enda ogift kung, Karl den tolfte, som icke var någon dådlös och betydelselös man, detsamma kan sägas om S. A. Andrée och Sven Hedin. Det är tre ungkarlar som duga länge. Inom litteraturen ha vi den ogifta Selma Lagerlöf, Greta Garbos medtävlare i svenskt världsmästerskap och hennes överman i skapande verksamhet, vi ha ungmörna Fredrika Bremer och Ellen Key, och vi ha ungkarlarna Kellgren, Stagne-

lius, Vitalis och Fröding. Swedenborg var ogift liksom Höijer och Boström och andra vetenskapsmän och tänkare och målarna Egron Lundgren och Troili, den senare kanske vår främste porträttör. Var för resten inte också Fogelberg ogift?

Bland norrmännen ha vi ungkarlarna Munch (och Vigeland?) som anses vara de två främsta i sitt land på sina områden, ehuru jag för min del sätter Werenskiold högst. Deras berömdaste polarresande Amundsen var ogift liksom deras störste och ende sjöhjälte Tordenskjold och skalden Wessel. Det kanske märkligaste ungkarlslandet i norden och i världen är Danmark med de fyra topparna var på sitt område, pebersvendene Holberg, Kierkegård, H. C. Andersen och Thorvaldsen, och de tre första voro riktiga pebersvende (ungkarlar) ändå, som troligen aldrig haft beröring med någon kvinna. Detsamma torde gälla om J. P. Jacobsen. Var Rasmus Rask gift och var Tyko Brahe gift? Jag tror det knappast. I varje fall, ta bort pebersvendene ur Danmarks kulturhistoria, och tomrummet blir kanske nästan större än det som återstår.

DET bleve för långt att genomgå olika land på detta sätt. Man kan för Tysklands vidkommande bara tänka på ungkarlen Kant, ungkarlen Beethoven och ungkarlen Jakob Grimm, världens kanske mest betydande språkforskare, och på Goethes långa ungkarlsliv, som samman föll med hans stora skapartid. I Italien ha vi de gloriösa ungkarlarna Lionardo och Michaelangelo, konstens heroer, för att ej nämna andra. I Frankrike ha vi ungmön från Orléans, landets räddarinna, och i fransk litteratur Villon, Lafontaine, Voltaire, Stendahl, Mérimée, Sainte-Beuve, Béranger, Musset, Baudelaire och Anatole France, som alla levde utan lagvigda makor, en rad som talar sitt eget utomordentligt tydliga språk i detta sammanhang. Och Greta Garbos yrkessyster, den stora Rachel, var aldrig gift, så vitt jag vet.

I England möter oss den förtjusande ungmön Jane Austen, jämte George Elliot utan jämförelse landets förnämsta kvinnliga diktare, och Elliot var endast i realiteten men icke i formaliteten gift. Och på svärdssidan behöver man bara nämna Kitchener, Swift, Gibbon, Keats, Macaulay, Herbert Spenser och Swinburne bland ungkarlars ärorika antal.

VÅRA canadensiska tre ogifta stormän icke att förglömma. Först ha vi då naturligtvis vår gode R. B. Bennett, Ceres och canadensiska folkets beundrade ledare och sanningsvittne. Att han, trots de 61 åren, står inför missgreppet att gifta sig nu, säger icke att han icke är inbiten ungkarl än så länge. Nummer två i ordningen är W. L. Mackenzie King — ännu ungkarl, om än konsulinnan Olof Hanson från Prince Rupert i all förtrolighet talade om för mig att även "W. L." tröttnat på ugkarlslivets mödor. Den tredje stormannen är C. P. R:s högste chef, mr. W. Beatty, ungkarl — men icke kvinnohatare.

Jag misstänker också Hobbes, Newton, Hume och Locke för celibat, men har ej tid till efterforskningar. I varje fall är det en ofantlig övervikt i skapande verksamhet för det ogifta ståndet, om man tar hänsyn till dettas fåtalighet.

Ungkarl.

STAHLHELM.

DEN senaste tidens politiska händelser i Tyskland ha i högre grad än tillförne riktat uppmärksamheten på de "nationella frontsoldaternas organisation", Stahlhelm. Här i Canada torde man i allmänhet ha en ganska oklar uppfattning om hur denna sammanslutning uppkommit och vad den egentligen bär i skölden. Det är icke heller så lätt att på avstånd följa med de många olika organisationer av denna militärt betonade typ, som under det senaste årtiondet framträtt i Tyskland och som samtliga betingas av fredstraktatens förbud för det besegrade Tyskland att äga någon rustning motsvarande måttet av dess försvarsvilja, geografiska läge och ställning inom det europeiska statssystemet.

För närvarande finnas i Tyskland tvenne partipolitiskt färgade organisationer av nämnt slag, nämligen Reichsbanner, som uppbäres av sociademokratien och den borgerliga vänstern — i den mån man ännu kan tala om en sådan i Tyskland—, och Röda frontförbundet, som är kommunisternas stormtrupper. Reichsbanner står sålunda på republikens och Weimarförfattningens grund och har de för anknynitngen till traditionerna från 1848 symboliska svart-vit-gyllene färgerna samt är närmast att betrakta som en dubblering av de socialistiska fackföreningarna. Kommunisternas militärorganisation torde äga en oroväckande styrka och består till sina äldre medlemmar av krigsvant folk samt har välförsedda vapenlager att döma av de blodiga överfall, som dagligen från detta håll förövas i Tyskland mot anhängare av andra partier. Nationalsocialistiska partiet är som bekant mycket fast organiserat och innesluter också militäriskt organiserade avdelningar. Att bära vapen och uniform är lagligen förbjudet för alla dessa organisationer, vilket icke hindrar att varje kväll knalla revolverskott, avlossade från civila demonstranter runt om i Tysklands städer.

Staten har till förfogande en poliskår på 150,000 man, som under årens lopp tränats i tusentals gatubataljer och som i närvarande stund torde vara världens mest effektiva och disciplinerade ordningsmakt. Detsamma gäller på det militära området om tyska rikets yrkesarmé, de 100,000 soldaterna i riksvärnet, vilka i sista instans stå till buds för att hävda statens auktoritet.

Stahlhelm är emellertid en organisation utanför och över partierna. Den bildades för något mer än 12 år sedan, då kejsardömet störtade samman och tyska folket i blind tillit till fiendens löften underkastade sig segrarnas bud. Under dessa dystra dagar gjorde reservkaptenen Franz Seldte den 13 oktober 1918 sitt första utkast till en organisation av alla förutvarande frontsoldater. Kamratskapet och offervilja från fyra hårda fälttåg befunnos ännu levande, och det var i namn och kraft av denna frontanda, som Stahlhelm småningom växte fram. Den 6 januari 1919 framträdde Stahlhelm första gången inför offentligheten och erhöll en alltmer ökad anslutning från vida kretsar överallt i Tyskland. Dess insatser under våren 1919, framför allt i Magdeburg under kommunistupproret, stärkte förtroendet, och i september 1919 bildades dess riksorganisation. I januari 1922 räknade förbundet redan 500 lokalavdelningar. Stahlhelm fylkades från början kring den gamla svart-vit-röda fanan och koncentrerade sin verksamhet kring nationella mål för den fosterländska andans höjande. Därigenom blev den en nagel i ögat på vänsterpartierna, och när utrikesminister Walter Rathenau mördades i juni 1922, beskylldes Stahlhelm utan tog för delaktighet i attentatet. Organisationen förbjöds i Preussen och flera andra tyska delstater, och under de sju månader, som förbudet varade, hade man självfallet att kämpa mot de största svårigheter. När det upphävdes i januari 1923, återuppstodo icke allenast de förutvarande avdelningarna utan nya bildades, och Stahhelm har sedan dess kunnat glädja sig åt ett ständigt stigande medlemsantal, som för närvarande lär uppgå till nära en million man.

I spetsen för hela organisationen stå förste och andre förbudsledaren, den ovannämnde Seldte och överstelöjtnant Duesterberg, vilka vid sin sida ha en styrelse och ett förbundsråd. Tyska riket är uppdelat i 23 olika landsförbund, dessa i distrikt och distrikten i sin tur i kretsar, kretsarna i ortsgrupper, ortsgrupperna i kamratskap och kamratskapen i grupper. Ledana för landsförbunden utses av förbundscheferna, men befälhavarna för de underordnade formationerna väljas efter vissa grunder, dock skall alltid närmast överordnade ledare bekräfta ett dylikt val. Förbundscheferna utses av ledarna för landsförbunden. Till den centrala ledningens förfogande står därjämte ett omfattande kansli med en förbundskansler som chef, och inom detta redigeras organisationens en gång i veckan utkommande officiella tidning, "Der Stahlhelm". Insikten om att den nationella rörelsen icke bör begränsas till frontsoldaternas generation har föranlett bildandet av en ungdomsorganisation, "Jungstahlhelm". För pojkar i ålder från 14 till 17 år finnes vidare en med Stahlhelm samverkande organisation, "kallad "Scharnhorst", till åminnelse av den preussiske general, som under kampen mot Napoleon och hans restriktioner för Preussens värnkraft skapade den allmänna värnplikten och därmed den folkhär, som den gången befriade Preussen.

Stahlhelm arbetar också för det nuvarande Tysklands inre och yttre befrielse. Korset och svärdet äro dess symboler, och dess valspråk lyder: Offervilja och vapen allena giva seger. Stahlhelm vill stå på kristlig grund och kräver icke egna fördelar och egen vinning i klasskampsmening för sina medlemmar, utan fordar pliktuppfyllelse i tyska folkets och rikets tjänst. Den vänder sig därför inom inrikespolitiken mot internationalism, marxism och pacifism och mot den maktlösa och svaga regeringspolitik, som den anser ha blivit följden av det parlamentariska regeringssättets genomförande i Tyskland. Stahlhelm har visserligen tillkommit som en nationell reaktion mot upplösningen och radikalismen under revolutionsåren, men den vill icke bliva partistämplad, utan vill vara en folkrörelse och hemvist för de förutvarande frontsoldaternas plikttrohet och medborgaranda. Liksom de tyska männen i krigets hårda skola lärde sig känna ansvar och sätta livet på spel utan tanke på tack och erkänsla, så skola de, menar Stahlhelm, även under fredens arbetsfyllda dagar beredas möjlighet att göra sin osjälviska insats för Tysklands framtid. Det krävdes mod av krigarna, men samma mod erfordras också av medborgarna. I överensstämmelse med denna uppfattning fullgör Stahlhelm sin verksamhet: den manar och fostrar sina medlemmar till trohet mot dessa ideal. Partipolitiken vill man stå fjärran, och intet särskilt parlamentariskt parti kan därför utan vidare stödjas, men i fall ett sådant parti låter vid val uppställa en medlem av Stahlhelm, kan på ifrågavarande ort hjälp erhållas från organisationen. Ett ganska stort antal Stahlhelmsmän sitta också för närvarande i tyska riksdagen, dock ingen av ledarna.

Stahlhelm lägger naturligtvis huvudvikten på viljan till försvar. Värntanken måste bevaras och stärkas som motvikt till den avrustning, som Versaillestraktaten påtvungit Tyskland. Tyska ynglingar få icke som andra länders vare sig enligt laga plikt eller frivilligt öva sig i vapnens bruk till fäderneslandets försvar, och den tyska hären och flottan ha gjorts till rudiment av vad de en gång varit, utan att någon sådan allmän nedrustning följt, till vilken Tysklands avväpning skulle vara början. Stahlhelm anser att icke blott Tysklands rätt och intressen utan även dess heder och värdighet trampas under fötterna av segermakterna och uppställer därför Versaillestraktatens annullering som det viktigaste målet för en nationell tysk utrikespolitik. Stahlhelm har städse bekämpat den vänsterns "Erfuellungspolitik", som tog sig uttryck i den Stresemannska statskonsten. Locarnoavtalen samt Dawes- och Youngplanerna äro därför för Staslhelm lika många stadier på eftergifternas sluttande plan. Med sammanbitna tänder och med brinnande vilja hoppas Stahlhelm att befrielseverkets dag snart skall vara inne.

Stahlhelm vill vårda minnet av fädernas ära och stupade kamraters minne och hävdar att tyska monarkers insatser i gångna tider aldrig kunna av revolutioner och författningsändringar utplånas. Insikten om traditionens betydelse står för Stahlhelm levande. Men när man i medvetande härom vördar förgången storhet, sker det icke av önskan att allt skall återuppstå i oförändrad gestalt. Mycket bör botas av vad tidigare brast, men allt det goda och värdefulla i det gamla Tyskland skall tillvaratagas och icke smutskastas och förintas, ty intet folk med framtid kan bryta med sin förtid. Det uppväxande släktet skall härdas till viljekraft och fosterlandskärlek för att göra sin insats till den tyska folkstammens frigörese från fämmande ok och för en återuppståndelse av Wilhelm I:s och Bismarks riksskapelse.

Så långt Stahlhelms program. Den offentliga uppmärksamheten fångas mest av den s. k. frontsoldatdag, som Stahlhelm varje år anställer i någon större stad i Tyskland. I fjol höst samlades 140,000 man i Koblenz vid Rhen, sålunda inom det då helt nyligen av fransmännen utrymda området i väster. I år hölls den 31 maj den stora paraden i Breslau, huvudstaden i den så hårt drabbade preussiska provinsen Schlesien. Även denna gång hade 140,000 Stahlhelmkamrater kommit tillsammans, som i en hetta av 35 grader i skuggan under flera timmar stodo uppställda i väldiga kolonner. Först hölls korum av en katolsk och en evangelisk präst. Den förre framkallade minnet av de stupade kamraterna i världskriget och slutade sin predikan med bekännelsen att döden på slagfältet vore den bästa av alla dödar och att Gud skulle bistå tyskarna mot deras förtryckare, då befrielsens dag stundade. Seldte höll ett stort tal, vari han bl. a.: yttrade: "I dag står vår gråa front i öster 50 kilometer från den nya gränsen till det land, från vilket hat och hot sedan 12 år ha trängt fram till våra öron och vars politik icke kan gå långt nog för att förtrycka och trakassera tyska bröder, som genom segerfrederna lämnats i deras våld."

Mot slutet av sitt tal kommenderade han front mot öster och ropade: "Kamrater, där i öster ligger Tysklands öde". Paraden bevistades bl. a. av den förutvarande kronprinsen och kronprinsessan och deras bägge söner, fältmarskalken Mackensen, ett stort antal andra tyska fältherrar från världskriget samt de förutvarande cheferna för riksvärnet generalöverstarna von Seeckt och Heye, vilken senare nyligen ingått i Stahlhelm och marscherade med som man i ledet.

Carl Patric Ossbahr.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Fria råd vid planering av egendomsköp.

Fria råd och anvisningar meddelas dem, som önska slå sig ned på farm. Experter på landvärdering i alla delar av Canada. **Familjer med mindre kapital erhålla välbetänkta råd. Fria kartor samt andra upplysningar gratis på begäran.**

CANADIAN NATIONAL

Land Settlement Association

Our English Page

The Prospects of Marketing Swedish Goods in Canada

is the subject of the following article contributed to the Journal of the Swedish Chamber of Commerce for the United Kingdom by the Swedish Consul in Vancouver, Mr. Axel J. Stahl, which contains many useful hints to Swedish exporters and suggests a practical solution of the important question of co-operation between the various exporters in order to reduce overhead costs.

IT is rather difficult to draw a clear picture of the marketing conditions in Western Canada for Swedish manufacture while the present business depression is felt so intensely here, as well as in other parts of the world.

Swedish manufacture, in various commodities, has a very good reputation throughout Canada, and there is no reason to believe that a lively market could not be established here, even under the present business conditions, although competition is very keen from England, America, Germany and also Belgium. Vancouver, being the leading city of British Columbia, as far as business is concerned, is crowded with representatives for all commodities of any value, including some of Swedish origin. The result is that every representative is having a rather dull existence and there are few who work at a profit.

If we consider the marketing here of Swedishmade Diesel engines (Full Diesel and Semi-Diesel), we find that all the various makes are represented by different parties, who, as a sideline, also represent makes of other origin. The same conditions also prevail for the iron and steel trade, for the steel wire-rope market, for manufactures of iron and steel and various other commodities.

A means of obtaining a more effective market for Swedish manufactures would be to establish a Swedish Trading or Central Depot, at which exhibition and warehousing could be undertaken on joint account for the various Swedish exporters who wish to be effectively represented in the Western part of Canada. The suggested Central Depot could in turn work a certain territory, appoint sub-agents and arrange satisfactory propaganda for the specialities exhibited and carried in stock. By careful and gradual building up and making the enterprise known, such an arrangement would give very satisfactory results after a few years, as prompt delivery could in most cases be made from stock and correct information could be given concerning such commodities as, owing to size and cost, could not be kept in stock.

At present, all representatives have their overhead costs, and in most cases they have, in order to maintain their representation, to order a minimum supply of the goods they require from Sweden, this being kept down to the smallest possible value, owing to payment being demanded against documents and their capital being small. If the overhead costs of the various representatives were added up it would be found that a Central Depot and exhibition could be run at a much lower cost and give much more satisfactory results.

It should be clearly understood that it is extremely difficult to effect any sales without being able to deliver from local stock, except, of course, when it is a question of large units, when naturally stock would be more or less prohibitive. The conclusion is easily drawn, viz., that if an agent, no matter how capable, has a certain engine or implements in stock, which he wishes to sell, and if he is lucky enough to accomplish this wish, he has to wait ten to twelve weeks before another engine can arrive from the factory, unless, of course, he is in a financial position, and also has enough courage, to keep a certain number of sizes in stock.

A central Depot would not in any way handicap old agents, who could get what they wanted from the Central Depot, after having given satisfactory proof as to their financial ability to pay for the goods or their responsibility to be trusted with consignment stock. Whenever they sold a certain article they could instruct the Central Depot to have same shipped to their client, wherever he might be, without having to disturb the small sample stock they had already received to carry for their individual exhibitions.

The B. C. Electric Co. has instituted such a Central Depot, where they receive orders, and from which they supply the various small dealers and electrical contractors in the province at wholesale prices and also customers direct at prices which allow the retailer a certain margin.

As far as shipping facilities are concerned, the Johnson line plies this port regularly almost all the year round, giving an excellent service at very reasonable rates, and as the Johnson line carries one large shipload of grain after another from Vancouver, they should be entitled to return freights from Sweden to Vancouver. An effort could possibly be made by the Board of Trade in Stockholm to make certain arrangements, say, Canadian grain against Swedish commodities for public consumption, such as sectional steel, hollow drill steel, steel plates, shafting, saws, axes, mechanics tools, Diesel engines, tinned fish, greaseproof and wrapping paper.

I may further point out that although Germany has no official Consul appointed for British Columbia, great efforts are being made to introduce German - manufactured goods on this market, and credit is given in a rather liberal way. German-made beams, channels and angle irons are coming in large quantities to Los Angeles and in several cases are re-loaded and shipped from there up to Vancouver. Direct shipments also come from Germany. A large number of the ironmongers here carry German-made goods, but a good supply also comes from Czecho-Slovakia.

In the textile line, the silk, as a rule, comes from China and Japan, and the manufactured goods from France and Czecho-Slovakia.

The Swedish cut glass industry should be able to work up a market here, but this can only be done by exhibiting the goods and commencing by taking small orders and delivering from stock. We have here good bonded warehouse facilities where the goods can be kept under bond at very reasonable rates. One is also allowed to have the goods in bond on your own premises under lock and key. Swedish sawmill machinery is becoming quite popular, but so far no installations have been made in British Columbia. In the State of Washington, on the other hand, which is our nearest American neighbour, inquiries have been made for such machinery.

There is nothing but the best feeling shown by Canadian people towards the Swedish populace here and, as a matter of fact, there is no ill-will shown towards Germans and German manufactures, and the people at large are perfectly willing to buy a German-manufactured article, providing the quality is good and the price reasonable. It would be well to point out to Swedish exporters the necessity of conforming with the Canadian Customs House stipulations with regard to customs house invoices, which have recently been changed, resulting in some confusion when clearing the goods, which has been done so far on condition that correct invoices are finally procured, when a certain refund will be made.

Dumping prices should not be shown on any invoices, for instance, a piece of machinery is invoiced at $100.00; trade discount is 35 per cent., leaving $65.00. Above this there is an extra for the representative of 15 per cent., leaving a net price of $55.25. The goods will not be cleared at this price through the customs, but will be cleared at an import price of $65.00. On the other hand, had the price been stated, gross $100.00, less 45 per cent., there would have been no objection.

For your information, I may state that there are about 80,000 Scandinavian people living in British Columbia (the total population being 700,000). There are in all estimated to be about 40,000 Swedes in British Columbia, of which number 12,000 to 14,000 live in Vancouver and neighborhood. A good many of these Scandinavians, especially the Swedes, are naturally fond of Swedish tinned fish, but although it can be had here, the prices are prohibitive. By instituting a Central Depot, as mentioned above, this could be overcome.

New Canada—Sweden Line Opened.

A new line between Canada and Sweden was officially opened when a Swedish liner sailed from Gothenburg to Montreal on her maiden voyage. The new company is the Swedish America Mexico Line, which intends to have regular traffic between the Americas, where ports of call will be in Canada and in Mexico and, Sweden, where the liners will dock at Gothenburg, Malmö, and several of the Baltic ports. The Korsholm, a motorship, was the inaugurating liner, sailing from Gothenburg with a cargo of 1,500 tons from Baltic ports and 450 tons from her home port. Heavy ice in the Baltic hindered a heavier cargo, and it is expected that the boats will sail with full loads when more Baltic ports are ice-free. The line works in co-operation with the Norwegian-American Line, and the next steamer was the S.S. Idefjord, leaving Norway. The Swedish motorship Odensholm followed later.

Radio Communication Increasing.

Radio as a means of communication between Sweden and the United States is becoming increasingly popular, according to a report by Count Adolf Hamilton, head of the Swedish government telephone, telegraph, and radio board. Thus the sending and receiving station at Grimeton near Gothenburg on Sweden's western coast exchanged 4,592,199 words in 1930 against 1,945,367 in 1921.

Prospecting in Arabia.

At the request of the Kingdom of Hedjaz, the Swedish government geological survey took steps to equip a prospecting expedition to search for oil and minerals in Arabia. The expedition will be made up of members of the geological survey group and engineers of the Electrical Prospecting Company.

Swedish Youth Leaders Visit America.

Mr. Hugo Cedergren, general secretary of the Swedish National Council of the Y.M.C. A., came to America for a four-months stay as a delegate of the World's Conference of the Y.M.C.A. to be held in Toronto and Cleveland this summer. He is accompanied by his wife, who is a daughter of Prince Bernadotte, a brother of the King of Sweden. Mrs. Cedergren is also vitally interested in the youth of her country and is president of the Young Women's Christian Assaciation of Sweden, and a member of its World Committee.

American Exhibitions of Milles's Sculpture.

A comprehensive exhibition of Carl Milles's sculpture was opened June 1 for a period of six weeks in St. Louis. It included most of the sculptor's works; pieces having been sent there not only from Sweden, but from England, Holland, and Germany. The Swedish artist has been invited to exhibit in the Toledo Museum of Art at a later date, and a large exhibition in New York in the autumn is also being planned.

Among the sculptor's major moccissions at present is a bronze statue of General Robert E. Lee for Dallas, Texas. A bronze model of his design is now on view in the Art Association of Dallas.

Stockholm's New City Plan Open to International Competition.

Sweden has, in spite of all her own splendid architects, opened to all the world the opportunity to submit plans for rebuilding the lower Norrmalm section of Stockholm. The streets in a part of this quarter are still as they were laid out according to a plan adopted in the seventeenth century. They are now to be widened in order to relieve traffic congestion, and Sveavägen is to be extended to Gustav Adolfstorg, one of Stockholm's most important squares.

Not less than 90,000 kronor has been considered necessary by the city government as money prizes for the successful designs in the architectural competition.

Be sure of your Facts.

Before we let ourselves to inquire into the reason for an assumed state of facts, it would be well for us to ascertain whether or not the thing assumed is really so. A great deal of valuable time is lost because of not doing this. Long arguments are framed in favor of this cause or that, as accounting for what does not exist. It was two or three thousand years ago that a wise man gave a caution in this line, when he said: "Say not thou, What is the cause that the former days were better than these? For thou dost not inquire wisely concerning this." There is no use in trying to find out the reason for what has no existance. The man who is seeking to learn why the politics or morals of today are worse than those of former days is on the wrong track to start with. He is like a man who attempts to settle the question why the oxteams of our fathers were a more rapid mode of conveyance than a modern express train. An American humorist has said: "It's better not to know so much than to know so many things that ain't so." Only the truth is worth accounting for.

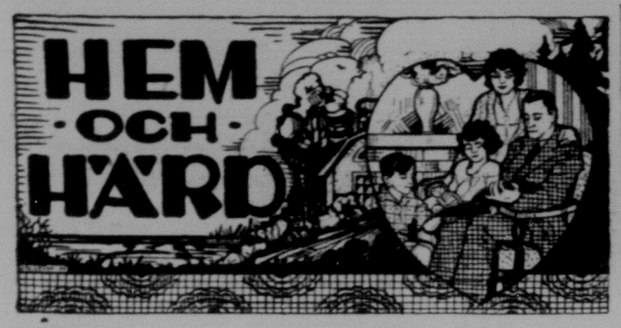

Kvinnans väg mot fulländningen.

Det vore synd att säga att kvinnan i våra dagar står stilla för att låta åren komma och ha sin förr så naturliga gång Hennes dagar äro numera ofta en oavbruten kedja av om sorger, vad hennes yttre person angår.

Då hon vid väckarklockans skarpa klirr slår upp sina ögon sträcker hon inte ut sin kropp mellan lakanen för att behagfullt snurra runt och somna om på den andra sidan. Ånej, det skulle rakt inte gå för sig! Vem vet vad en sådan episod kunde föra med sig. Kanske en fettvalk i midjan eller något liknande i armhålan som det sedan skulle taga månader av ansträngning för att få bort. Nej, hon kilar kvickt upp ur sängen, smäller igen det öppna fönstret, ty naturligtvis sover hon för öppet fönster! Lägger sig på golvet för att rulla de obligatoriska tio varven, och genomgår de sedvanliga gymnastiska rörelserna. Sedan doppar hon en handduk i kallt vatten, såvida hon inte är i lycklig besittning av dusch, och tar en grundlig avrivning innan hon kryper kläderna. Hon har sovit sunt och utan drömmar tack vare att hon aldrig tar papiljotter eller kammar i sitt hår. Två gånger om året göres håret fint en gång för alla och sedan vållar det henne minimalt besvär om hon älskar att ha det kortklippt och utan bestämda vågor, i motsatt fall får hon som en studentska härförleden sade: misan plia sig så fort hon hinner! Men också mis en plin har sina bättre sidor. Under den procedur kunna nämligen vänliga händer pedicurera de många gånger sant behövande fötterna eller plocka bort allt för markanta ögonbryn. Båda delarna är skönt och sympatiskt, då det ju ej kan vara estetiskt att gå omkring med onda fötter eller ett par mörka buskager ovanför ögonen. Samma studentska talade med en saknadens suck om att man såg få verkligt personliga kvinnoansikten i våra dagar. De tycktes henne alla lika som hade de formats av samma händer. Och hon har kanske rätt, då man tänker på vilka massor av amerikansk lera som konsumeras och med vilken fart ansiktsmassagen har gripit omkring sig. Men i stället ser man nästan uteslutande välvårdade ansikten, vilket naturligtvis är mycket roligare för oss alla vilka ha finnarna, revormarna och pormaskarna i långt ifrån angenäm hågkomst. Det sista skriket i kroppsvården är parrafininpackningen, vilken nog är att rekommendera ur både en och flera synpunkter, om ock ej för svagare personer. En varm parrafindusch över hela kroppen sedan densamma värmts av ultravioletta strålar, är ljuvligt, i synnerhet för dem som lida av reumatiska åkommor. Får man sedan massagen och en halvtimmes vistelse i sängen, väl inpackad i filtar och med den friska luften inströmmande genom det öppna fönstret, kan man gott säga att man genomgått ett förnyelsens bad.

Fiametta.

Några goda svenska matrecept.

"Kalv i gryta".

Kalv av kylen skäres i tjocka bitar. I en lergryta lägges ett par msk. smör. Köttet lägges i, några hela tomater, 3—4 vitlökar, salt, peppar, ärter och bönor. Kalven bör koka i så litet vatten som möjligt. Grytan skakas gång efter annan och smör pålägges om man ser att det behövs.

*

Ägg a la francaise.

Äggen hårdkokas. En god beckhamelsås kokas och får kallna. Äggen skäras i halvor vilka ställas på en tomatskiva på serveringsfatet. En sked grovkornig kaviar lägges på varje ägg, såsen slås över och rätten serveras överströdd med finhackad persilja.

*

Wienerbröd.

Två lb. smör och 2 lb. socker röres vitt och pösigt. Fyra hela ägg inarbetas och 2 kkp. torrt vetemjöl. Smeten arbetas smidig. Den fylles i större eller mindre formar och gräddas i god ugnsvärme.

*

Korintkakor.

Ett lb. smör röres med ett lb. socker. Två äggulor inarbetas jämte ett lb. vetemjöl, i vilket en knivsudd hjortronsalt blandats. De till skum slagna äggvitorna nedröras jämte en kkp. sköljda och torkade korinter. Av degen lägges med tesked klickar på väl smörd plåt. Gräddas i god ugnsvärme.

*

Chokladpinnar.

The äggvitor röras med tre kkp. socker . Två msk. riven choklad, två msk. finhackad mandel och en msk. potatismjöl tillsättes. Degen formas till stänger vilka rullas rätt smala. Gräddas hastigt i god ugnsvärme.

*

Rismjölstårta.

4 ägg, 1 dl. socker, 2 dl. smält smör, 2,5 dl. rismjöl, lika mycket vetemjöl, 1 tsk. citronsaft, 1 tsk. bakpulver, 0.5 dl. grädde.

Ägg och socker vispas kraftigt under 20 min., därtill det smälta, avsvalnade smöret, citronsaften, den till skum vispade grädden, det sammansiktade mjölet och bakpulvret. Gräddas i smord oche bröad form. Kakan klyves sedan den svalnat, och förses med äppelmos, krusbärssylt e. d. Övertäckes med vispgrädde och kan garneras med syltad frukt, hackade syltade apelsinskal o. s. v.

*

Ägg a la mistro.

Äggen hårdkokas och skalas. Kokt fisk (2—3 hg.) drives genom köttkvarn och blandas med ett par råa ägg, ärter och litet grädde. Smaksättes med peppar och salt. Färsen lägges om äggen. Varje ägg för sig. Enkel smördeg vikes om varje paket. Kokas i flottyr eller gräddas i mycket het ugn.

*

Pannkakspudding.

Vanliga tunna pannkakor gräddas. Lätt, god smet användes. Pannkakorna läggas i smord puddingsform med små blomkålsklyftor och små bitar av syltad gurka mellan varje pannkaka. Äggstanning slås över och puddingen gräddas i god ugnsvärme.

*

Frukttartaletter.

Av god smördeg gräddas en ungefär 1 tum tjock kaka vilken skäres i fyrkantiga bitar. Citron- eller ananasgelé bredes över, några syltade bär läggas på mitten som garnering och tartaletterna äro färdiga.

*

Pommersk plommonkaka.

En form smörjes med kallt smör. Från en kavring rives 6 kkp. bröd, varav hälften lägges i formens botten. Urkärnade plommon, suckat och några marmeladbitar lägges över, därefter resten av den rivna kavringen. Rikligt med smörflagor lägges på och kakan gräddas i ugn 20—25 min.

*

Citronkransar.

I god mördeg blandas rikligt med rivet citronskal. Degen formas till kransar, vilka vändas i hackad mandel och gräddas i god ugnsvärme.

Självmordsepedemi i New York.

Antalet i staden New York begångna självmord var under 1930 det största som någonsin noterats, och siffrorna för åren 1920—1930 visa i det närmaste 100 procents ökning i jämförelse med närmast föregående tioårsperiod, enligt en nyligen framlagd officiell statistik. Icke mindre än 2,345 av staden New Yorks invånare berövade sig livet under det sistförflutna året, och av dessa voro 1,760, eller drygt 75 proc., män och 585 kvinnor. Ökningen från 1929, vilken uppgick till 148 i staden New York och 62 i staten eller sammanlagt 210, gjorde sig också uteslutande gällande bland männen — antalet hade här stigit med 199 under det att kvinnornas endast ökats med 11.

En utredning angående den för självmordskandidater farligaste åldern gav vid handen, att de flesta självmorden begåtts mellan 30—40 år, under vilken tid ända upp till 41 av 1,000 dödsfall orsakats genom eget förvållande — för staden New York var siffran t. o. m. 46. Orsaken till de senaste årens kraftiga ökning av antalet självmord anses i främsta rummet vara den stora börskraschen 1929 samt den rådande depressionen.

Robin Hood FLOUR
"MONEY-BACK" Garantien skydda Eder.

Den stumma.

Översättning av Rispin.

— Har ni hört den stora nyheten hos Cassans?

Väldigt upptagen sprang Ficate från grupp till grupp utanför kyrkan efter mässan och spred överraskning och spänning omkring sig. Ficate måste ju veta besked; hon arbetade var dag på Cassans gård.

— Ja, men vad är det då, Ficate? Har kaptenen äntligen bestämt sig?

Ficate njöt av situationen, och lät sina nyheter sippra ut droppe för droppe.

— Ja, sade hon långsamt. Och för vem, tror ni? För Maria eller för Yvone? Nej, för Pierrette!

— Men hon är ju stum! Och hon måste ju vara tokig!

— Eller också mycket listig! sade Ficate. Gamle Cassan har alltid sagt, att den stackars stumma Pierette skulle få dubbelt så stor hemgift som systrarna! Det är kanske det, som har frestat kaptenen. Han sade det om Pierrette i går afton kl. 10. Ni skulle ha sett Maria och Yvonne! Det var, som om de skulle sjunka i jorden!

— Men hon är ju stum! ropade Cassan.

— Ja, just! svarade kaptenen lugnt.

Och så hände undret: Pierrette blev vit som ett lakan, började skaka och plötsligt började hon tala lika redigt som ni och jag! De säga, att det är sinnesrörelsen, som gjort det!

— Och vad sade kaptenen? väl inte för glädjen!

— Men drar den gamle då inte av på hemgiften?

— Det har jag inte tänkt på, men det vore väl rättvist.

— — —

Sex månader senare fann kaptenens unga hustru följande brev på sitt bord:

"Pierrette! Jag kan inte annat, jag reser nu min väg. Du får mitt hus och det lilla, jag sammansparat — så jag tror inte, att du skall sakna mig.

Orsaken till att jag reser, tror jag inte, att du skall förstå. Mellan oss två är det en oöverstiglig avgrund. Den Pierrette, med vilken jag nu i sex månader levat tillsammans, är inte densamma, som jag drömde om.

Det är inte utan vemod, jag tänker tillbaka på de vinteraftnar, jag satt vid kaminen i din fars rum, medan vinterstormen resade. Jag kände det nästan, som om jag varit ombord på mitt fartyg. Du satt där — och dina två systrar. Alla trodde de, att jag svärmade för Yvonne eller Maria, men det var ett stort misstag. Deras dåraktiga prat trålade ut mig. Men mot mig gingo mina drömmar. I dina ögon skiftade uttrycket som skugga och sol; det var, som följde de mina drömmar på långa resor.

Vi sjömän, förstår du, äro vanda vid tystnad, tystnad och dröm. Ljudet skrämmer oss, vi höra strax de falska tonerna.

Det, att du och jag aldrig kunde komma att tala med varandra och förklara för varandra de tusen likgiltiga ting, till vilket människorna använda så många ord, det förde dig så nära mitt stumma hjärta.

Det, jag först älskade hos dig, var just din stumhet.

Då du plötsligt kunde tala, darrade jag för min kärlek. Och det gick som jag fruktade. Det var, som skulle du ta igen alla de stumma åren, så strömmade orden över dina läppar. Likgiltiga, tomma, dumma ord. Du blev en vanlig ung flicka, vars plumpa konturer ingen mästares mejsel kunde förfina.

Därför flyr jag åter till sjön. Kanske lyckas det sig en gång före min död att finna den ö, om vilken jag drömde, där kvinnorna äro blida oche tysta och deras skratt är som fågelkvitter."

— — —

— Har ni hört den sista nyheten? ropar Ficata. Den stackars Pierrette! Hennes man har lämnat henne! Och han har lämnat henne ett brev, som ingen kan förstå! Å det var en förskräcklig chock för stackars Pierrette! Men vet ni, vad som nu hänt? Jo hon har åter blivit stum! Är det inte fruktansvärt förargligt?

Betala prenumerationsavgiften. Spar icke till i morgon.

Ett barn med rosiga kinder.

"Vår lilla dotter, Terezka, var alltid sjuklig. Sedan vi började giva henne Dr. Peters Kuriko, har hon ökat i vikt och fått rosiga kinder", skriver fru Anna Janosip, Moline, Ill. Denna hälsobringande örtmedicin har en välgörande inverkan på matsmältnings- och avsöndringsprocessen; då den ej innehåller några skadliga ingredienser, kan den tryggt givas till barn. Den tillhandahålles direkt från laboratoriet av Dr.Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill., genom särskilt anställda lokalagenter.

Levereras tullfritt i Canada.

Litet om vården av kycklingar av olika hönsraser, etc.

Det är väl nu så pass långt lidet på året, att hönsuppfödare i allmänhet ha hunnit konstatera, vilken lycka de haft med årets äggkullar. På förvåren bruka de flesta smakycklingarna stryka med. Den kritiska tiden inträffar vanligen, då kycklingen börjar få vingar och stjärt, och under denna tid kräves alltså större omsorg och vård än under någon annan period av unghönsens liv.

Med nu rådande svåra tider är det lätt att förstå, att priserna på kycklingar och höns äro låga, lika väl som äggen betinga ett lågt pris. För mången kan det därför synas vara ett magert levebröd att syssla med hönsavel. När allt kommer omkring kanske den dock lönar sig lika gott som något annat här i världen. Faktum är att farmarna i skogbygderna, där man i regel håller höns, grisar får och andra husdjur, bättre lyckas motstå depressionstidens verkningar. Man har i varje fall nog att leva av, även om man icke skulle göra någon förmögenhet. Och sådant är ju i varje fall bättre än inget.

Mången undrar om kycklingar, som ruvats av tyngre eller lättare höns o. som kläckts tidigt på våren genom lämplig skötsel och omsorgsfull vård kunna bringas att värpa mot hösten och vintern. Likaledes undrar man om Leghorns, som varit instängda hela året, kunna lägga lika många ägg som dem, som tillåtas gå fritt ute. Vidare vilken av de tyngre hönsraserna, som bäst lämpa sig för äggproduktion i större skala.

Det är emellertid ytterst svårt att besvara den första frågan angående unghönsens värpningsförmåga, åtminstone när det gäller äggläggningen hela vintern igenom. Med synnerligen omsorgsfull skötsel, vård och ans kunna kycklingarna otvivelaktigt bringas att värpa. Givetvis spelar rasen en stor roll i detta avseende. Likaså gäller samma sak om väderleken under vintern. Det går också för sig att låta tidigt utkläcka kycklingar begynna arbetet tidigt på hösten, men i längden visar sig detta vara oekonomiskt, ty det är svårt att få dem hålla ut med värpningen hela vintern. Och det även med den bästa vård och mest omsorgsfulla utfodring. Kallt väder, som mycket väl kan inträffa när som helst, är alltid att räkna med.

Det första som bör göras med vårkycklingar, som skola bringas att värpa på hösten, är att sortera ut de bästa från flocken och avskilja dem i deras blivande vinterbostad ungefär tre eller fyra veckor, innan de skola börja värpningen. Därefter bör man noga avpassa dieten och behålla den oförändrad. Ty det tager nämligen ganska lång tid att vänja även en hönsmage vid en viss diet. Förändring av kosthållet kommer ovillkorligen att stoppa äggläggningen. Dessutom bör man icke flytta kycklingarna från den ena platsen till den andra. Ty även unga höns äro beroende av ombyte i bostadsförhållanden och den minsta förändring i detta hänseende är också ägnad att menligt inverka på äggläggningen. I det stora hela tycka hönsen om, att få vara i fred i det rede de vant sig vid. Det synes kanske bäst av den omständigheten, att om hönsen på sommaren ha vant sig vid att lägga sina ägg i en spilta, så kan man jaga bort dem därifrån så ofta man vill, de återvända i alla fall dit, när de skola värpa.

Vad beträffar vilket som är bäst — att låta hönsen röra sig fritt eller att stänga in dem, råder delade meningar skriver "Praktisk Farmare" i "Decoraposten". Somliga anse det icke spela stor roll, vilken metod man brukar. Andra återigen framhålla bästa sättet vara full frihet för hönsen. Vi ha också hört farmare påstå, att bästa resultatet uppnås, om man håller hönsen instängda hela tiden. De, som begagna sig av detta sista sätt, böra tillse, att hönsen dagligen ha rik tillgång på gräs och annat grönfoder. Detta uppväger några av de fördelar, som givetvis förefinnas i metoden att låta dem gå fritt omkring. I det stora hela torde det dock vara bäst att låta hönsen vara fria, vilket också är det mest naturliga. Det är ju som bekant icke allenast grönt gräs, som hönsen behöva. Ute på marken, på gårdsplanen, vid vägkanten etc. finna de icke bara gröngräs utan också insekter, jord och grus, vilket också är nödvändigt för att säkerställa och befordra skalbildningen och vilket icke lätt går att ersätta med artificiell föda.

För att övergå till en annan, för hönsuppfödare viktigt faktor att beakta, skola vi nämna några ord om olika raser. Det finns en otrolig massa skilda raser och typer, vilka alla var på sitt håll framhållas som de bästa och ur ekonomisk synpunkt mest förmånliga. En erfaren hönsuppfödare säger oss, att man icke med absolut bestämdhet kan säga vilken ras, som är den bästa. Det enda som kan sägas är, att en hönsflock på en farm värper mer än på en annan o. s. v. Man kan sålunda finna att en flock "Rocks" i genomsnitt lägga 150 ägg eller mera, medan samma ras på en annan farm endast uppnår 60 ägg i medeltal.

En annan farmare har funnit Vit Leghorn vara den bästa rasen. Det är också mycket riktigt att Leghorn äro goda värpare. De äro mycket näriga, men förstöra också mycket, om de gå lösa och av en händelse skulle komma in i köksträdgården, där det inte dröjer länge, innan de anställa en förödelse värre än Jerusalems förstöring.

Driftskostnaderna om man använder hästar på farmen.

Varje farmare är helt naturligt intresserad för att veta vad det kostar honom att driva farm om man använder hästar i stället för traktor. Förhållandena och omkostnaderna kunna givetvis växla år från år, men i det stora hela kan man med ledning av vissa primära fakta uppgöra en ungefärlig kostnadsplan, som gäller generellt. Här nedan följer några uppgifter hämtade från journaler förda vid Lennoxville Experimental station förlidet år.

Antal arbetshästar 14, Medelvärdet av varje häst $150.00, Totala antalet arbetstimmar 19,670.

Kostnaden av foder för 14 hästar:

53,595 lbs havre a $2 per cwt.	$1,071.90
4,205 lbs. kli a $1.80 per cwt.	75.69
68,240 lbs. hö a $8.00 per ton	272.96
Bete, 3½ mån. för 2 hästar a $1.50 pr. mån.	10.50
Totala kostnaden av foder för 14 hästar under 12 mån.	$1,431.05
Foderkostnad i medeltal per häst	102.22
Arbete, stallvakt 2,385 tim. 30 c. pr. im	707.40
Ränta, (6 proc. på $2,100 värdet av hästarna)	126.00
Stallbyggnad, $20 per h.	280.00
Seldon, slitning, reparationer, ränta, $10 per häst	140.00
Diverse (skoning, veterinär, kvarstar, rykt etc.)	150.75

Totala kostnaden för 19,670 timmars arbete utfört med hästar $2,835.20. Kostnad per timma (cents) 14,41.

Kostnaden per timma för med hästar utfört arbete har vid denna station uppgått till i medeltal 13,45 cents under de senaste tio åren.

Kreatursgödselns fördelning.

På somliga håll hör man följande resonemang:

Gödseln skulle kanske bättre utnyttjas, om den fördelades mellan flera skiften och grödor, men detta är omöjligt att genomföra, ty då blir arbetsplanen och arbetsfördelningen upp- och nedvända. Och detta är delvis sannt. Arbetskraften tages starkare i anspråk än eljest under vårbruket, om vårlanden skola i större utsträckning kreatursgödslas. Men huruvida detta blir mera förlustbringande än den nedsatta effekten av gödseln, i fall den användes enbart till höstsäden, är något, som behöver kalkyleras för varje fall för sig. Ett rationellt begagnande av de moderna jordbruksmaskinerna vid vårbruket och särskilt vid gödselspridningan kan i hög grad bidraga till att hålla gårdens egentliga jordbruksarbete i jämnvikt under olika årstider.

På den danska försöksstationen vid Askov har utförts mångåriga försök för utrönande av kreatursgödselns verkan i fyra paralella växtföljder, där i tur och ordning odlades råg, rotfrukter, havre och klöverhö. Dessa försök visade,att mindre gödselgivor åt gången i allmänhet löna sig bättre.

Olägenheterna av en felaktig fördelning av den naturliga gödseln mellan de olika skiftena bli i praktiken än mera kännbara på så sätt, att man därigenom kommer att gödsla med kreatursgödsel just till sådana växter, som sämst förmå betala dess gödselvärde, nämligen höstsäden, och de i höstsäden insådda vallväxterna. De nyssnämnda danska försöken och den praktiska erfarenheten hava emellertid samstämmigt fastslagit, att rotfrukterna, potatisen och grönfodret äro betydligt tacksammare för och bättre betala kreatursgödseln än höstsäden. De danska försöken visade sålunda, att rotfrukterna betala gödseln med ända till dubbelt högt pris.

Höstsäden har nämligen relativt stor förmåga att så att säga komma till rätta med svårlöslig växtnäring, det vill säga sådan, som förut finnes i jorden, under det att rotfrukternas rotsystem ej i vidare hög grad förmår utlösa dylik utan måste ha tillgång på lösta och genast upptagbara ämnen. Dessutom medför en riklig gödsling med kreatursgödsel till höstsäde den stora olägenheten, att liggsäd lätt bildas. En motvikt häremot söker man på sina håll ernå genom en minskad utsädesmängd, men faktum är, att detta förfaringssätt mångenstädes, där det tillämpats, haft till följd, att avkastingen per arealenhet blivit otillfredsställande trots den starka gödslingen.

Om hösten varken kan eller behöver höstsädesbrodden upptaga och utnyttja de stora mängder lätt löslig växtnäring, som stå till buds i den rikliga kreatursgödselgivan, som då i stället blir till stor del uttvättad under hösten och våren. Däremot upptaga rotfrukterna hela sommaren stora mängder växtnäring, och ju längre fram mot hösten det lider, desto större blir deras behov av näring.

Under våra gängse odlingsförhållanden blir emellertid en större eller mindre del av kreatursgödselns värde över från höstsädesfälten till den följande vallen. Då emellertid vallarna, åtminstone första årets, till största delen bestå eller böra bestå av baljväxter, blir kreatursgödselns kväve i delvis överflödigt för denna gröda, som ju förmår att till en stor del förse sitt kvävebehov från luften.

Förbättrandet av baggarna skall fortgå.

Det arbete som redan nedlagts i Canada för att förbättra kvaliteten hos fårköttet genom att eliminera baggarna har givit utmärkta resultat. Reduceringen av baggarna till en liten procent av den totala avkastningen är en viktig faktor i fårköttets växande popularitet såsom födoämne. Låt det i år inte bli några baggar; till följd därav ingen förlust för producenterna; intet fårkött av sämre kvalitet från dessa baggar, vilket skulle hjälpa till att försämra marknaden för fårkött av god kvalitet, utan i stället en verklig förtjänst för fårkötthandeln i allmänhet.

Enda sättet att göra sig säker på att marknaden är fri från baggkött är att kastrera alla handjur tidigt på säsongen. Det är i alla producenters intresse, och fårkötthandelns i allmänhet, att detta blir gjort. Det finns emellertid en minoritet uppfödare som icke vilja göra sin plikt om ej påtryckning utövas. Därför hava fårköttsköpare kommit överens om att fortsätta sin nedsättning av priset på baggkött under innevarande säsong.

Med början måndagen den 6 juli kommer det att bli en sänkning av priset med 2 cents per pund på alla baggar. Detta kommer att räcka under hela säsongen och gäller allt baggkött som köpes vid slakterier, konservfabriker eller i landsorten i de Maritima provinserna, Quebec, Ontario, Manitoba, Saskatchewan och Alberta.

Det finns ingen anledning till att en producent skall lida någon förlust. Det finns inget försvar för en producent, som torgför baggkött. Alla skäl tala för att genomsnittskvaliteten på fårkött borde göras bättre genom avlägsnande av baggköttet.

Det är endast en mycket ful ovana att torgföra baggkött när lammköttet är slut. Från mitten eller slutet av juni borde det inte finnas något baggkött alls på marknaden. Den man som inte tagit itu med sina handjur långt före den tiden, har förtret att vänta då han skall sälja sin produkt. Alla förluster kunna undvikas om farmarna-producenterna arbeta gemensamt med uppköparna av fårkött. Endast om de samarbeta på detta sätt kan i själva verket marknaden för fårkött utvidgas.

Vid framskriden ålder
kan ni vara kraftig och vid god hälsa genom att använda
DR. PETERS
KURIKO
Den stärker edra matsmältningsorgan
Den verkar välgörande på edra njurar och er lever.
Den håller er mage i ordning.
Den styrker och uppbygger hela ert system.
Ett försök skall övertyga er. Den är beredd av rena, hälsogivande rötter och örter och innehåller inga skadliga eller vanebildande droger. Ej en apoteksmedicin. Tillhandahålles endast av speciella agenter. Tillskriv
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Kanada)

Idrott och Sport.

Intressant boxningsmatch i Winnipeg.

Cancilla får låt Townsend den 22 juli.

Winnipegs nästa boxningsafton kommer att gå av stapeln onsdagen den 22 ds under Jack Cancillas promotorskap.

Huvudmatchen kommer att gå i 10 ronder mellan Vancouvers berömda welterviktare Billy Townsend och Morris Sherman, staten Michigans titelinnehavare.

Frankie Wolfram och Quina Lee, de bägge populära flugvikterna som ännu ej kunnat få klart för sig vem som är bäst, komma att få den saken uppklarerad samma kväll.

Canadensiska amatörchampionen i weltervikt Fred Blockside (han vann titeln i år) har kommit underfund med att det är mera pengar i professionell boxning och kommer att göra sin debut samma kväll mot Väst-Canadas champion i samma klass Hayden Robinson. Hayden kommer nog att giva Fred prov på att det är litet skillnad mellan amatörboxning och professionell dito. Men försöka duger och vi skola heja på Fred.

Winnipegs nya hopp inom boxningen, Young Stroppa, kommer att gå en 8 ronders match mot vår gamle bekanting Vic Skerlon från Regina. Stroppa har en god chans, kan och bör vinna.

Boxningarna komma nu att gå av stapeln å Winnipeg Rink.

* * *

Jack Sharkey och Mickey Walker ha tecknat kontrakt om en match den 22 ds på Ebberts Field. Walker, som tidigare nödgats uppgiva sitt väldsmästerskap på grund av svårigheter att hålla rätta vikten, väger nu endast 170 lb. mot Sharkeys 190.

Schmelings nästa motståndare blir antagligen Primo Carnera, och matchen kommer att gå av stapeln i Madison Square Garden i New York. Schmeling är nu på väg hem och kommer icke tillbaka förrän allt är klappat och klart för matchen, som beräknas gå av stapeln i september.

Oslo—Stockholm.

Sista etappen av cykelloppet Oslo—Steckholm har nu åkts, och slutresultatet i den spännande tävlingen var följande:

1. B. Britz, 20,48,55,1; 2. Georg Johnson, 20,52,29,6; 3. E. Erikson, 20,55,09; 4. S. Thor, och 5. G. Björklund.

Hela tävlingen låg i svenskarnas händer. Dansken Henry Hansen utgick redan vid Karlskoga, och finnen Raul Hellberg gav upp vid första kontrollstationen i andra etappen.

Paavo Nurmi

kommer troligen att gå in för 10,000 meter vid nästa sommars olympiad.

Jack Dempsey

sades komma att bliva Schmerlings nästa — men det ryktet tro vi icke på. Dempsey förtjäner f. n. 175,000 dollars om året som domare, och varför skulle han uppgiva det säkre för det osäkra?

H. P. mot Porat i alla fall?

Vid underhandlingar i Oslo torde enligt I.-B. kontrakt komma att undertecknas om boxningsmatch mellan Harry Persson och Otto von Porat i Stockholm i Augusti.

I anslutning härtill kanske nedanstående kan vara av intresse:

De med stort intresse emotsedda professionella boxningstävlingarna på Bislet i Oslo hade samlat en betydande publik och blevo också lyckade.

I aftonens huvudmatch mellan Otto von Porat och dansken Sören Pedersen överraskade den sistnämnde med att visa en god boxning under första ronden, som blev jämn. Redan i andra omgången dokumenterade emellertid norrmannen sin överlägsenhet o. slog sin motståndare i golvet mot slutet av ronden. Tredje och fjärde omgångarna gingo klart till Porat, och i den femte bröt domaren matchen sedan Sören Pedersen tagit räkning till 6.

Charlie Gustafsons

namn kommer åter tillbaka i Free Press. Icke på sportsidan, men under rubriken "Looking Backward"—"Twenty years ago, July 10, 1911.":

Charles Gustafson held his own against Walter Miller, of St. Paul; after winning one fall each, Miller's ankle began to pain him from an old hurt, and he was unable to continue; Gustafson declined the award of the match and stated he would be quite satisfied if it was called a draw.

PLÅGAS ICKE MER

av dålig mage, då äkta Linfröextrakt av Ostersunds-magasinets i Stockholm medel botar magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig matsmältning, trög, avföring och därmed följande svindel, matthet, tryckande känsla i maggroppen, sveda i bröstet, sömnlöshet m. m. Pris per paket $1.20. Levereras tullfritt i Canada: P. Nelson, 409 Dufferin ave., Winnipeg, Man.

Mrs. J. Halvorson,
1431 ADAMS ST., N. E.
Minneapolis, Minn.

BÖCKER OM CANADA

Vennerström, I, Canada och Canadasvenskarna. Studier och reseintryck. Rikt illustrerad. Pris: 75 cents.

Nelson, H. Canada, nybyggarlandet. Rikt illustrerad och med tio planscher. Ytterst intressant. Pris: $2.25.

Böckerna expedieras mot insändandet av beloppen.

Katalog gratis på begäran

ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE
561 THIRD AVENUE
New York City

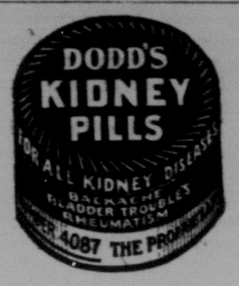

I mer än ett tredjedels århundrade ha Dodd's Kidney Pills ansetts som det bästa medlet mot ryggvärk, reumatism, blåsbesvär och andra åkommor förorsakade av dåliga njurar. De kunna erhållas hos alla återförsäljare för 50c. per ask eller 6 för $2.50, eller direkt från Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto 2, Ont., mot förskottslikvid.

Den oskyldigaste

Forts. från sid. 7.

nu skall ni inte gråta mer. Jag tycker inte om det.

— Å .... jag blygs .. låt mig gå hem....

— Ja, gör det. Han kommer snart hem till er.

*

— Fred, Fred, jag har varit så orolig!

— Seså, nu är allt i ordning. Charlier var storartad. Men vad som förbluffade mig var gamle Lombard!

— Å, berätta mig det!

— Jo, Charlier gick i borgen, och vi fingo pengarna hos David, du vet. Trollmans efterträdare. Nå, och sedan gick jag till Lombard. Tyvärr visste han redan av allting. Och jag väntade till och med att han skulle köra ut mig, sedan jag täckt bristen .... men vad tror du? Han gav mig huden full, men var likväl mycket hygglig. Han talade om dig.

— Talade han om mig?

— Ja, han hade min själ inte glömt dig. Du kan smickra dig med att du gjort en erövring. Om jag inte vore en hederlig man kunde jag....

— Å, tyst med dig!

— Nå, kort sagt, han förlåt mig. Han har ännu inte fattat beslut om....

— Hör, det ringde i telefon!

—Hallå.... ja, det är jag, hr. Lombard.... Nå .... Ja men .... Nej, naturligtvis har jag intet att invända.... Alldeles som ni vill .... ja, då reser jag nästa vecka .... ja, med min hustru, ja.. mycken tack, hr Lombard!

— Skola vi resa, Fred?

— Ja. Till Dakkar. Det var också ett ställe! Jag får alltså samma lön.... men Dakja, kunde du inte .. gå och Hör, Yvette! Tror du inte.. kar! Det var då också tusan! be honom att vi få stanna i Paris?

Modern tortyr i amerikanska fängelser.

Enligt lag avskaffades tortyr för åtta hundra år sedan, men det framkommer trots detta alltsomoftast vittnesbörd om, att de amerikanska polismyndigheterna under sina efterforskningar inte äro så noga varken med de fysiska och psykiska medel de använda för att framtvinga bekännelser.

Vid jultiden 1930 drunknade en liten gosse i Arkansas. Misstanken för att ha bringat honom om livet föll på en man vid namn Robert Bell. Han arresterades och sattes i fängelse, där en polisman vid namn Todhunter tog sig an undersökningen. Bell nekade att ha haft något som helst att göra med förbrytelsen.

— Du vet, att du mördade den lille Julius, sade Todhunter, du måste berätta för oss, att du har gjort det.

— Jag har inte gjort det, svarade Bell.

Den misstänkte tvingades att lägga sig på golvet, varpå Todhunter tog fram en läderpiska, tre fot lång, ett par tum bred och med träskaft. Polismannen svängde piskan över sitt huvud:

— Dränkte du inte Julius MacCollum?

Mannen på golvet svarade inte. Todhunter började då att slå honom. Han frågade då och då Bell, om han ville erkänna sig skyldig till ogärningen. Bell nekade emellertid länge, men efter några dagar stod han inte ut längre utan tillstod, att han var gärningsmannen.

En sheriff har uppgivit, att då han kom till ett fängelse för att höra en fånge, fann han honom liggande bunden på golvet, medan man höll på att hälla vatten i näsborrarna på honom för att framtvinga en bekännelse.

En annan upprörande sak har tilldragit sig i Missori. En ung kvinna hade blivit mördad. Misstanken på den skyldige riktades mot hennes förre fästman, Albert Ellis, med vilken man visste, att hon hade haft ett uppträde. Ellis arresterades vid elvatiden på lördagseftermiddagen. Från då och till dess han på söndagsmorgonen klockan fem erkände att han begått förbrytelsen pågick förhöret. Under hela denna tid fick Ellis varken äta eller sova. Han utfrågades i ett av polismännen. Två av dem misshandlade honom. Kläderna revos av honom och han placerades så att ett bländande ljus hela tiden föll i ansiktet på honom. Två gånger fördes han till mordplatsen, allt under det att förhören pågingo. Han fördes även till bårhuset, där han först måste stå i mörker, men plötsligt flammade ett ljus upp, och han såg den döda flickans ansikte. Han tvingades även att vidröra henne.

Detta är endast några få exempel på den fruktansvärda tartyr, som det senaste decenniet förekommit i en del amerikanska fängelser. Saken var väckt största uppmärksamhet i vida kretsar och en aktion har igångsatts för att få till stånd en lag, som hindrar polismyndigheterna att på detta sätt missbruka sin makt.

Endast 56 proc. av vårvetet ger medelavkastning.

Medelavkastning av vårvete i år torde endast kunna beräknas å 56 proc. av grödan, jämfört med 92 proc. i fjol. Tidigt sått vårvete har väsentligt försämrats och sedan 1908 och 1910 har man icke sett en så låg avkastningsnivå som i år.

Betala prenumerationsavgiften. Spar icke till i morgon.

EDMONTON.

JACKSON BROS.
Speciellt uppmärksammas postorders.
JUVELERARE- o. GULDSMEDSAFFÄR, UR- och JUVELREPARATIONER
9962 Jasper Ave. East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

WADENA.

Skandinaver Önskas

Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Enderton Co, C.P.R. och Hudson Bay-land. 8 till 10 års avbetalningsvillkor, $200 till $400 vid köpet. Upparbetade farmer till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m.m. Största skandinaviska settlement i Canada.

LEONARD WREEDE
Box 51. Wadena, Sask.

SASKATOON.

Drs. Swartout & Toren
DENTISTS
Skandinaviska tandläkare.
200 New MacMillan Bldg.
(Nära C.N. järnvägsstation.)
SASKATOON
Smärtfri tandutdragning.
Gas bedövning X-ray
Telefon 6070

U. S. A.

UNGA MÄN

som ha lust att känna sig själva, skulle skriva efter ett exemplar av N. Rosenberg Co.:s berömda bok

"LIVETS HEMLIGHETER"

Boken handlar om livets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande, och huru man kan bota sig själv i hemmet o.s.v., och är i hög grad imponerande. Sändes fritt i förseglat omslag till en var, som på ett postkort eller i brev sänder sin adress till den välkända läkarefirman

N. ROSENBERG CO.,
Room 906-52 W. Randolph S. Dept. 3. Chicago. Ill.
Dr. T. W. Deachman, konsulterande läkare.

Önskar Ni bli Frisk och Stark?

Försumma då icke att i tid vända er till Dr. L. K. Leigh. Trettio års oavbruten praktik i behandling av tusentals fall visar att Dr. Leigh åtnjuter välförtjänt förtroende.

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika

SVENSKA RÅDGIVAREN "GODA RÅD"

Denna berömda med flers illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i U. S. och Canada, lämnar många VÄRDEFULLA RÅD OCH UPPLYSNINGAR FÖR UNGA MÄN, omnämner alla för MANNEN SÄREGNA SJUKDOMAR, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o.s.v. Boken handlar även om LIVETS HEMLIGHETER och borde läsas av hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blivit försvagadt genom utsvävningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. BOKEN SÄNDES ALLDELES GRATIS OCH PORTOFRITT I FÖRSEGLADT OMSLAG TILL ALLA, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH,
179 W. Washington St., B. 8., Chicago, Ill.

FÖLJETONG

KÄRLEKENS SEGER

Av

Margaret Mac Gill

När allt kom omkring var Paul Raynor alltså inte så värst obenägen att lyssna till Bertie Wykhams förslag.

"Det är hårda villkor, gamle vän, det vet jag, men, fördöme mig, om en flicka inte bryr sig ett dyft om en karl, så — och det gör hon ju inte, eller hur?" Efter denna slutkläm kastade unge Bertie åter en av sina stålblickar mot sitt offer. Av uttrycket i den andres ansikte drog han den tysta slutsatsen, att han egentligen gjorde den unga flickan däruppe den största tjänst en människa kunde göra henne i detta livet.

"Ett rötägg" — det var Bertie Wykhams tanke om Paul Raynor, när han till svar förtroligt lutade sig mot honom och sade: "Sanningen att säga, gamle gosse, så är flickungen inte alls i min genre. Men hon kastade sig om halsen på mig. Och så mamman — som var lekkamrat med min mamma och så'nt där—, hon var alldeles tosig på att vi skulle bli ett par. Jag har ingenting emot, att slå upp — skulle föredra något mer i den glada stilen —, men man måste ju ta hänsyn till lady Glenister också om Norah, som du säger, skulle vara med på bytet".

Vad Paul Raynor, utan att blottställa sig själv, framför allt ville veta, var, om lady Glenister samtyckt till förlovningens brytande eller ej.

Om hon det gjort, såg han redan en utväg, varigenom han kunde erhålla sin frihet och ändå behålla ett fast grepp om hennes penningpung.

"Tillåter du mig att säga lady Glenister ett par ord, innan jag ger slutligt besked?" frågade han Bertie Wykham.

"Naturligtvis", svarade den yngre mannen, och tänkte på vilket kräk den andre var.

Paul Raynor sprang uppför trappan. Han tog två steg i taget, och knackade ivrigt på dörren till det lilla förmak, som fru Hillingdon upplåtit åt sin gäst.

Lady Glenister var ensam. Hon satt bekvämt tillbakalutad i en soffa framför den sprakande brasan.

Brasan var rummets enda ljuskälla, men belysningen var fullt tillräcklig för att sätta Paul Raynor i stånd att i hennes anletsdrag avläsa historien om hennes triumf.

"O, Paul, så du förskräckte mig!" utbrast lady Glenister skarpt, icke för att han verkligen skrämt henne utan för att hon ej visste, hur hon skulle öppna konversationen.

"Jag tänkte snarare, att mitt besök var väntat", svarade Paul, som inte var upplagd för några ursäkter.

"För att gå rakt på sak, så vill den där oförskämde unge token därnere, att jag skall avstå från Norah. Vad sägs om detta?" frågade han, och lutade sig behagfullt mot den skulpterade kakelugnen.

Lady Glenister kände sig för första gången en smula nervös i sällskap med sin döda väninnas son.

Hon undrade, vad det skulle bli av verken och följaktligen av hennes inkomster, ifall Paul Raynor nu ämnade ta avstånd från henne och hennes affärer. Hon kände mycket litet till affärer, men visste dock tillräckligt för att förstå, att han tagit ut patent på Davids stållegering i sitt eget namn och att denna därför lagligen var hans. Om han sålde ensamrätten till uppfinningen till någon annan firma kunde hennes stålverk så gärna slå ihop med detsamma. Det skulle vara ytterst obehagligt, ty hon komme säkert att behöva mer pengar än någonsin, sedan hennes entré i lady Weldons speciella värld blivit ett fullbordat faktum.

"Jag antar, att Wykham inte olovandes fått lägga ut sina krokar för Norah, eller hur? Det spelar alltså ingen roll, att jag gått och väntat på henne i åratal och älskar henne — det betyder inte ett endaste ongg! Får hon alltså gifta sig med Bertie Wykham?" frågade Paul Raynor i ett tonfall, som var utomordentligt välvalt för tillfället.

Lady Glenister svarade "ja" och tillade: "Jag vill gärna allt vad du vill, käre Paul, allt som står i min makt, men när det kom till kritan, så har inte Norah känt sig lycklig under förlovningen med dig; det är lätt att se, att hon inte älskar dig", slutade hon med en min, som uttryckte så mycket som att Norah inte kunde ha haft en bättre mor, även om hon valt henne själv.

Paul Raynor negligerade totalt den sista delen av yttrandet, men grep girigt löftet i begynnelsen.

"Nåväl, i allas vårt intresse skulle jag vilja bli direktör för Ripleyverken. Jag kan sätta en god tekniker som närmaste man och arbeta upp verket till det största i sin bransch inom landet. För resten är det enda utvägen ifall jag skall kunna förtjäna pengar åt er", slutade Paul Raynor i en frikostig "ta-eller-låt-bli"-ton.

Lady Glenister "tog", och ansåg sig själv för en av lyckan ovanligt gynnad kvinna.

Och Norah var så förvirrad av den plötsliga omkastningen av rådande förhållanden, att hon knappast förmådde fatta det hela. Paul Raynor hade alltså löst henne från sitt löfte, och hon kunde tryggt gå in i matsalen, stödd på den triumferande Bertie Wykhams arm.

XXII.

David var för första gången uppe. Han stultade med hjälp av en käpp mödosamt in i det fula lilla förmaket och tog en överblick över sin omgivning.

Ett nyktert morgonljus strömmande ohejdat in genom ett fönster utan gardin upptill hans en gång så magnifika och avslöjade obarmhärtigt vilken åverkan som gjorts på gestalt.

Djupa hålor i de bleka kinderna och ögon utan eld.

Under fem veckors tid hade David legat i det lilla sovrummet ovanpå, och under tre av dessa hade man misströstat om hans liv.

Norahs namn i förening med otåliga små smeknamn hade ständigt legat på hans läppar under feberyrseln, och för att lugna honom hade Annie Ross, som skött honom, så som blott en älskande kvinna kan sköta en man, lagt sin hand i hans och viskat: "Jag är här, David, vad är det, min älskling?" Den förvirrade, sårade blick, som därvid trängt fram i de eljest uttryckslösa ögonen, snoppade emellertid av henne. Han drog sakta sin av arbete valkade hand ur hennes och skakade på huvudet.

"Han vet, att det inte är hans gentila sötnos, fast han är så sjuk. Gud i himlen, om han bara höll av mig hälften så mycket!" utbrast Annie, och det kom en outsägligt tränsjuk blick i hennes mörka ögon.

David hade icke behövt undvara en enda sak av vad läkaren föreskrev, ty hans kusins änka spenderade varenda slant ur sin sparbössa på honom. Och när den var tömd, tog hon nattarbete vid stålverken, för att erhålla större inkomst än dagarbete kunde inbringa. På detta sätt lyckades hon också i fortsättningen skaffa David allt vad han behövde.

Grannarna, som nu bittert ångrade förföljelsen mot en man, som tidigare varit deras hjälte, turade om att hjälpa Annie i hennes kamp om Davids liv.

Hennes besparingar togo slut på en mycket olämplig tid, just när David behövde ses till både natt och dag. Någon församlingssyster fanns inte att tillgå, medan Annie stod i sitt nattliga arbete, och därför åtogo sig kvinnorna efter gatan att vaka i tur och ordning. De, som inte kunde göra det, skrapade i stället ihop en shilling eller två, och lagade i ordning mjölkmat, goda, lätta puddingar m. m. dylikt, som kunde fresta hans aptit.

Under deras vård och tack vare sin utomordentligt sunda fysik repade han sig. Ett säkert tecken på konvalescens var hans olydnad mot doktorns föreskrifter, vilka bland annat resulterat i att han stigit upp klockan åtta på morgonen dag.

Den gamla kvinnan, som rådde om stugan, var absolut redlös tillfölje sin reumatism och stönade i sin bädd till dess hennes gifta dotter fick tid att komma och se till henne. Om så icke varit, hade nog David aldrig kunnat sätta sin olydnad i verket.

Han stultade mödosamt omkring i rummet och höll sig i stolarna medan han gick. Slutligen stannade han framför den väldiga förstoringen av sitt eget porträtt, som hängde på vägen.

"Inte visste jag, att stackars gamle David var så förtjust i mig, att han lät göra en sådan fin tavla av mig! Den måste ha kostat sina modiga slantar", muttrade han, halvt smickrad och halvt förargad över att det unga paret på detta vis slösat bort pengar, som de så väl behövt till annat.

"Men apropos det, måste jag ha kostat någon eller en massa pengar under de här senaste fem veckorna!"

"Jag tänker att min lilla pension väl inte räcker ens att täcka fjärdedelen, om man räknar med läkare och medicin och allt annat. Du store, så jag råkat i klistret då! Jag måste genast komma i arbete nu när jag åter är på fötter". Han hann inte säga mer förrän han föll omkull på golvet av svaghet. Naturen påminde honom, att hon väl låter tala med sig, men aldrig låter sig tvingas.

Just som han höll på att plocka upp sig själv sattes en nyckel i dörrlåset.

Ögonblicket efter stod Annie Ross i den trånga tamburen. Utan att ge sig tid till mer än att kasta av sig hatt och kappa, rusade hon upp till Davids sovrum, men i nästa sekund flög hon åter utför trappan och som en orkan genom det lilla köket in i förmaket.

Oro, trötthet och ångest hade gjort hennes ansikte dödsblikt och de mörka ögonen lyste som svarta stenkol emot David, för vilken allting nu gick runt som en spinnmaskin. Han kunde i första taget inte se någonting klart.

"Gudskelov att jag kom! David, du är galen, som går upp — galen, säger jag dig! Seså, stöd dig nu på min arm och följ med till sängs igen", sade Annie, som alltid varit praktisk och visste råd för allt. Hon lade band på sina upprörda känslor och kom emot David med fasta steg och krökt arm, färdig för honom att haka i.

Men David satte sig i länstolen och antydde, att han ville hon skulle sätta sig också.

Han kände sig mycket bättre nu, sedan svindelanfallet gått över och hans oro med hänsyn till hans affärsställning var alldeles för stor för att han skulle lyda sin sköterska.

Annie satte sig med ansiktet mot ljuset och solskenet som strömmade in i rummet, lyste på alla de många fåror, som trötthet, för litet sömn och många själsliga bekymmer ristat däri. Hon var inte längre samma soliga, segervissa flicka.

Davids sjukdom hade förvandlat henne till en blek, undergiven kvinna.

"Du — du ser förfärligt tröttt ut, Annie. Du har slitit ut dig själv med mig. Mycket bättre om jag fått dö", sade han bittert och stödde sitt tunna vita ansikte mot handflatan, som var om möjligt ännu vitare.

Ögonblickligen flög en skarp rodnad över Annies kinder, och kärleken formligen strålade ur hennes mörka ögon.

Hon kom och ställde sig bredvid Davids stol och begrov sina fingrar i hans vågiga bruna hårmassor, som hon med en smeksam rörelse ömt strök tillbaka från pannan: det var som om en mor smekt ett högt älskat barn.

"Stackars David, så får du inte säga. De ibland oss som bry sig om dig, skulle ha blivit djupt förtvivlade, om det hänt dig något sådant", sade hon med en stilla, blid röst, där alla andra känslor än vänskapens strängt höllos i schack.

Detta kostade Annie Ross en stor ansträngning, men hon var erfaren, som blott de kvinnor äro, vilka sett mycket av männen. Hon visste, att hur lidelsefullt man än älskar, gagnar det blott ens slutliga lycka, om man visar en smula sparsamhet, skänker sin kärlek i portioner lagom stora för att livnära den älskade och lagom små för att få honom att lägnta efter mer.

"Att kasta sig om halsen på en karl", som motsatsen härtill brukar kallas, kan blott en dum eller mycket oskyldig förälskad kvinna göra sig skyldig till.

Vad Annie förlitade sig på var Davids djupa tacksamhetskänsla mot henne, för allt hon gjort för honom under hans sjukdom. Hon skulle väva rätet av hans skulder allt tätare och tätare till dess han, när tiden var mogen skulle känna sig så ensam utan henne, att han valde den enda väg som stod öppen för en hederlig karl som önskar en kvinnas sällskap för alltid, nämligen att bjuda henne äktenskap.

Då — o, det var den stund hon mest av allt på jorden längtade efter — då skulle hon kanske rent av få honom att glömma Norah och sin kärlek till henne.

Kärleken kräver den älskades åsyn och röst eljest har tiden nästan starkare förmåga än döden att skilja älskande åt. Detta gäller åtminstone om vanliga varelser av bägge könen.

Annie Ross' kärlek var icke av den evighetstyp, som räcker livet igenom och t. o. m. vägrar att besegras vid dess slut.

För ögonblicket begärde hennes lidelsefulla hjärta David. Fastän han icke visste av det, var det dock kanske blott hans ståtliga yttre, hans tilldragande manlighet och vackra ansikte, som höll hennes hjärta i bojor. Vad som fanns bakom detta yttre bekymrade henne föga; det kände hon ej.

Hon dömde sin makes kusin efter sig själv och trodde att det bara behövdes tid och en annan kvinna — hon själv — för att mota ut Norah Glenister ur hans hjärta, och sannolikt också ur hans tankar.

"Jag — jag måste skaffa mig arbete, Annie", sade David fast och bestämt och gjorde en rörelse för att stiga upp. Han vände på huvudet som om han försökt att komma undan de smekande händerna.

"Nej, det blir ingenting av med den saken, min gosse! Du blir allt tvungen att hålla dig en vecka till i sängen och se'n ska' du till kusten på en månad och vila, innan det kan bli tanke på nå't arbete", svarade Annie och snörpte beslutsamt på sina röda läppar.

"Jag undrar just var pengarna till det skall komma ifrån? Vingelé och kex och kyckling — allt det här jag satt i mig, medan jag var sjuk utan att tänka på, att jag inte hade en kopparpenny att betala med. Hör på!" Han pekade frågande på soffan i rummet andra ända, som skarvats till med ett par stolar för att kunna tjänstgöra som bädd. "Vem är det som sover här, om jag får fråga?"

"Jag", svarade Annie nästan trotsigt.

Ett kort skratt, som åstadkom ett underligt, nästan skrapande ljud långt ned i Davids strupe, trängde över hans bleka läppar.

Forts. i nästa nummer.

WINNIPEG-LÄKARE.

Dr. M. RADY
LÄKARE och KIRURG
Föreningsläkare för Vasaorden och Norden.
283 Portage avenue.
(100 Toronto General Trust Bldg.)
hörnet av Portage och Smith.
Kontorstid: 2 — 6 e.m.
Kvällsmottagningar efter överenskommelse.
Telefon: 24 480 Bostaden: 49 763
Om svar ej erhålles ring 42 309

Dr. P. A. ECKMAN
Svensk Tandläkare.
Gott Tandläkarearbete
Hörnet Main St. & Logan Ave. Tel.: 88 667

DR. S. C. PETERSON.
SVENSK LÄKARE OCH KIRURG.
Specialist för behandling av veneriska sjukdomar.
703-4 McArthur Bldg.
(Nära Portage & Main.) Över Child's Restaurant.
Mottagningstid: 10 f.m. — 8 e.m. Helgdagar: 10 — 12 f.m.
Tel. kontor: 24 165. Bostad: 47 235.

Dr. B. J. GINSBURG
Praktiserande läkare och kirurg.
SPECIALIST
Veneriska,- Köns-, Urin- och Hudsjukdomar.
Mottagningstider: 9 f.m. — 8 e.m. Helgd. 10 — 12 f.m.
403—4 McArthur Building (nära Portage & Main)
(ovanför Child's Restaurant)
Telefoner: Kontor 88 591. Bostad 24 962

Dr. K. J. BACKMAN
Specialist för hud- njur- urin- och veneriska sjukdomar.
307 McARTHUR BUILDING, 211 PORTAGE AVENUE
(Ovanför Child's Restaurant)
Mottagningstider: 10 till 8. Helgd. 10—12 f.m.
Tel. Kontor 21 091. Bostad 30 450.
SVENSKA TALAS

DR. BRANDSON
LÄKARE och KIRURG
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar endast eftermiddagen från 2 till 4.
Telefoner:
Kontor, 21 834. Bostad, 27 122
Winnipeg, Man.

DR. B. H. OLSON
Diagnostiker och nervspecialist.
Telefon 21 834
216 MEDICAL ARTS BLDG.
Hörnet av
Graham & Kennedy st.
Winnipeg, Man.

DR. H. T. J. NYLANDER
212 Medical Arts Bldg.
Svensk Läkare och Kirurg.
Kontorstid 2—6 e.m.
Andra tider efter överenskommelse
Kontorstelefon: 86 331 Bostadstelefon: 42 638
Om intet svar erhålles ring 42 309.

DR. GRAHAM WILSON
Specialist.
Njurlidande, blodsjukdomar, veneriska sjukdomar, hudsjukdomar.
Mottagningstid 9 f.m. till 8 e.m.
666 1/2 Main St.
Tel.: Kontor: 28 013. Bostad: 42 679

DR. SIMON JAUVOISH
Läkare & Kirurg.
404 Boyd Building
Telefoner: Kontoret: 22 717
Privat: 54 429
Svenska talas.

DR. GEO. H. CARLISLE
314-316 Toronto General Trust Building
283 Portage Ave.
Mottagningstider 11—12, 3—5
Specialist i Ögon-, Öron-, Näs-, och Halssjukdomar

Polisen häktar kommunistisk uppviglare.

Edward Fairhurst anklagad för häftiga attacker mot ordningsmakten.

Polisen anhöll och häktade i förra veckan en av förgrundsfigurerna inom det kommunistiska partiet i Winnipeg, Edward Fairhurst, sedan han vid olika tillfällen sökt uppvigla folkmassorna mot ordningsmakten.

Fairhurst hade i ett tal i förra veckan bland annat framhållit, att polisen icke borde åtlydas, och att man icke borde taga någon som helst hänsyn till vad stadsstyrelsen skulle besluta med anledning av de klagomål, som anförts inför densamma angående de uppträden, som tidigare hållits å Market Square, och vilka uppträden skulle åstadkommit skada och stor förargelse för torghandeln.

I fortsättningen uppmanade Fairhurst sina åhörare att samlas å samma plats igen i torsdags, och att om polisen gjorde minsta försök att hindra dem att avhålla detta möte, då komma beväpnade med sin "egen ammunition" och icke låta polisen komma sålindrigt undan som vid attacken utanför C. P. R. för någon vecka sedan i samband med senator Robertsons besök här i staden.

Med stöd av dessa uttalanden blev Fairhurst häktad o. inställd för polisdomstolen. Hans advokat begärde hans frigivande, om icke annat så mot borgen, varpå domaren satte borgenssumman till 5,000 dollars, vilket belopp eller säkerhet härför omedelbart deponerades hos allmänna åklagaren.

* * *

I samband härmed har kommunistiska partiet officiellt förnekat, att de å någon samlingslokal i Winnipeg själva åsatt eller placerat Sovjet-Ryssands vapen eller låtit andra göra det eller ens haft en aning om att ett sådant vapen förefanns offentligt å någon byggnad i staden.

Förnekandet är emellertid icke i överensstämmelse med fakta, utan å förutvarande St. George's Anglican Church hörnet av Bannatyne och Isabel finnes "skäran och hammaren," Sovjets vapen, jämte följande inskription: "The Workers' Centre."

Nya inbrottsstölder.

Winnipeg har under sista tiden åter härjats av en del inbrottsstölder, visserligen icke så allvarliga, men dock av sådan art, att de förtjäna uppmärksammas. Häromdagen härjade tjuvar hos firman Scothe & Co. å William ave., där tjuvarna uppbröto kassaskåpet och försvunno med $75 i kontanter.

Ett flertal liknande fall ha rapporterats till polisen, som uppmanar stadens befolkning att vara ytterst försiktig, när det gäller att kvarlämna kontanter i såväl kontor som hem.

Bröllop.

Rappe—Wikström.

På Liston Hill, Djurgården, Sverige, mellan friherre Lennart Rappe och fröken Maud Wikström, dotter till framlidne grosshandlaren Carl Kikström och hans efterlevande maka. Vigseln förrättades av kyrkoherde Andræ. Efter vigseln gav brudens moder middag för ett 50-tal närmaste anhöriga och vänner. På aftonen avreste de nygifta till utlandet.

Zachrison — Engström.

I Augustanasynodens kyrka i Minneapolis mellan Agnes H. Engström, dotter till mr. o. mrs. H. E. Engström i Minneapolis och mr. Constant Zachrison, Winnipeg. Vigseln förrättades av Dr. J. W. Johnson. Brudparet uppvaktades av Irma Petri, Alice Zachrison och Mildred Weeklund samt John Lundberg, Gunnar Berggren, Arthur Pearson och Kenneth Provost.

Efter vigselakten var mottagning anordnad i brudens föräldrahem, varefter de nygifta avreste till Winnipeg, där smekmånaden kommer att tillbringas.

A. W. Hammarstedt,

Vasaordens distriktmästare, har i dagarna avrest till Pine Falls för att där tillbringa sin semester hos en av sina söner.

G. Hilmer Lundbeck,

Svenska Amerikalinjens verkställande direktör, avlade i förra veckan en blixtvisit i Winnipeg. Vid ett samtal S. C. T. hade med honom å redaktionen, framhöll direktör Lundbeck, att ett rykte om indragning av bolagets olika kontor vore gripet ur luften. S. A. L. kommer som tidigare att fortsätta sin omfattande verksamhet oavkortad.

Centralkommittén

har genom sin kassör, konsul H. P. A. Hermanson redovisat för föreningens inkomster o. utgifter under juni månad. Inkomsterna hava varit $101.-67 och utbetalningarna hava varit $71.55, förutom inkomsterna vid konserten, vilka uppgingo till 147 dollars och icke 146, som tidigare meddelats. Totalinkomsterna upp till den 30 juni voro $1212.56 och utgifterna $1173.36, vartill torde tillkomma en del mindre belopp, vilka kommittén fortfarande häftar i skuld för.

Norden

hade sitt möte i fredags kväll, varvid också dragningen å biljetterna vid Nordens och Vasaordens gemensamma midsommarfest ägde rum. Chas. Holmberg, Nelson, B. C., en av Nordens äldste, och Anton Strömstedt, den äldste, bägge chartermedlemmar, drogo lyckonumren. Första pris vanns å no. 1008 av Cliff Wahlman, 322 Home Street, andra pris av Emil Loevendale, 500 Talbot ave., å nummer 412 och tredje pris av mrs. Sandberg, 89 Carmen ave., å nummer 1233.

Vasarnas

ungdomsklubb, som på grund av otjänligt väder måste inställa sin sillsexa i det gröna för några veckor sedan, kommer nu att avhålla en annan nästkommande söndag den 19 dennes å samma plats som förut meddelats. Speciell tillåtelse har medgivits ungdomarna att få låna den idealiska platsen, som annars är avstängd för allmänheten. Det blir stekt sill och färsk potatis, svenskt knäckebröd från Crown Bread Co. och allt möjligt annat gott. Frukosten serveras redan kl. 9 på morgonen, så morgonfriska måste vi vara. I staden varande medlemmar av det gamla sångsällskapet "Sångarbröderna" äro särskilt inbjudna.

En av polisens

s. k. radiobilar, vilka alltid äro ute på vakt, kom häromdagen åkande i ganska god fart, det uppgives 42 mil i timmen, utöver Logan ave. Strax innan den nådde fram till S. C. T:s lokaler å sydsidan av gatan, kom ett av hjulen ned i de utmed spårvagnsrälsen befintliga stora hålen, och vips stjälpte bilen över. Polismännen, två till antalet, kröpo lyckligtvis ur oskadade, de hade icke ens fått en skrapa. Däremot torde man rätteligen kunna giva W. E. C.

WINNIPEG.

ADVOKATER.

W. J. LINDAL
Skandinavisk Advokatbyrå
SOLICITORS — — BARRISTERS
— NOTARII PUBLICI —
2nd floor, 325 Main St.
Telefon:
Kontor: 24 963. Bostad: 35 736
Winnipeg, Man.

JOS. T. THORSON, K. C.
Advokat.
411 Paris Bldg.
Telefoner:
Kontor: 22 768 Privat: 401 578

HOTELL.

CLUB HOTEL
652 MAIN STREET
WINNIPEG, MAN.
(Parlor in connection)
Snygga, trevliga rum från $1.00. Enda brandsäkra hotell i Winnipeg med rum så lågt som $1.00.
Chas. Gustafson & Altie Woods
(F. d. innehavare av Viking Hotel.)

DIVERSE.

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
FETHERSTONHAUG & CO.
Den gamla etablerade firman
36—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRA
Begravningar ombesörjas punktligt och till moderata priser.
GRAVSTENAR
Tel.: 86 607.
Bardal Block, 843 Sherbrooke st.

FÖRSÄKRINGAR
ALLA BRANSCHER
PENNINGAR
TILL LÄGSTA RÄNTA
REEL BEHANDLING
Edward Hammarstrand
McFadyen Co. Limited.
Power Bldg.
Phones:
Bost.: 21 536 Kont.: 25 331

C. H. NILSON
Dam- och herrskräddare
Andra dörren från Main St.
Kostymer och överrockar från $35
Telefon: 27 021
Winnipeg, Man.
208 Logan Ave.

WINNIPEG ELECTRIC BAKERIES
531 Sargent Ave. Tel. 25 170
Skandinaviskt Bageri
Svenska Weinerbröd, Tårtor, Kringlor, Kransar etc.
Skorpor och Limpor
Order från landsorten expedieras genast.

CAFE SVERIGE
Logan & Princess, Winnipeg.
rekommenderar sitt utmärkta kaffe med äkta svenska smörgåsar, kaffebröd, kakor, tårtor och bakelser.
All slags bakverk från vårt bageri säljes.
Födelsedags- och bröllopstårtor.

SVENSKA
Tidskrifter, Tidningar, Böcker och Grammofon-skivor
Scandinavian Book Store
Winnipeg, Man.
246 Logan Ave.

DAHL STEAMSHIP AGENCY

Äldsta skandinaviska ångbåtsagentur i Canada.

Biljetter till alla linjer

Under mer än 20 år har vårt företag stått till den resande allmänhetens förfogande när det gällt att anskaffa biljetter, pass, in- och utresetillstånd etc., anordnat exkursionsresor och planlagt reserouter i Europa såväl som i Amerika. På grund av vår mångåriga erfarenhet och det förtroende vi tillvunnit oss hos allmänheten, kunna vi tryggt rekommendera oss närhelst Ni planlägger en resa.

Tillskriv därför alltid **först**

DAHL STEAMSHIP AGENCY

325 LOGAN AVE. **WINNIPEG, MAN.**

en ganska god skrapa för det sätt, på vilket de sköta om Logan ave. S. C. T. har ock så gjort anmälan härom men fått till svar, att det finns inga pengar för reparationer Det kanske heller icke finns pengar, om en liknande olycka skulle åter behöva inträffa och det sorgliga skulle hända att passagerarna icke då slippa så lindrigt undan som hit tills.

Vansinnet

har nästan nått sin gräns om man i dessa dagar besöker antingen Walker Theater eller Amphiteatern, där man anordnat en den mest oestetiska av alla tävlingar, nämligen "Walkathon." Detta ord innebär att en tävlan utlysts om vilka som inom ett mindre område, i detta fall en scen, kunna gå längst. Tävlingen fortgår dag och natt med endast en kvarts vila för de tävlande varje timme. I över femhundra timmar ha de deltagande nu vandrat på detta sätt, och för den som i likhet med skribenten haft tillfälle att tala med dem vid olika tillfällen, framgår allt tydligare, att åtminstone en del av dessa av otillräcklig vila och vård halvdruckna personer icke äro långt från vansinnets gräns. Det är en skamfläck för Winnipeg att tillåta ett sådant djuriskt tävlingssätt att få förekomma inom vår stad. De deltagande, som i många fall äro arbetslösa, och som under den tid de lyckas hålla sig uppe erhålla mat och husrum och enligt uppgift några få dollar i ersättning, skulle av stadsstyrelsen omedelbart förbjudas att deltaga i denna tävlan om föräldrar, målsmän och vänner icke kunna tvinga dem därtill. Första priset för den som går längst är 1500 dollars, och rekordet för deltagande uppgives vara 2100 timmar. Som slöa djur vandra de omkring på en yta, som icke torde vara 20 fot i fyrkant. Liknöjda, frånvarande och gungande trampa de på de tiljor, som skola föreställa världen. På Playhouse har man tröttnat på detta mänskliga inferno och förbjudit dess fortsättande. Tävlingen fortsätter därför å annan teater, som icke skäms att låna ut sitt annars goda namn till denna snuskighet. Några få profithajar sköta ruljansen och lära förtjäna upp till 10,000 netto i veckan, på detta skändliga sätt att handskas med människans traktan efter guldet. Man borde visa sin protest mot denna vandalisering av skapelsens främsta och mest dyrbara egendom genom att helt nonchalera denna "tävling" i fortsättningen.

Fotbollsklubben

Viking anordnar å torsdag kväll kl. 8.15 "Whistdrive and Dance" å Café Sverige. D duktiga "mannarna" behöva förstärkning i kassan och hoppas medelst festaftnar kunna få rejäl "Viking Special", d. v. s. en kopp kaffe och 2 wienerbröd, fore varje match. Låt oss alla hjälpa till med en eller flera "Viking Specials".

Begravning.

Hilma Charlotta Björk lagd till ro.

I förra veckan avled i sitt hem mrs. Hilma Charlotta Björk, maka till målaremästaren John Björk, 377 Logan ave.

Den avlidna var född för 46 år sedan i Västerbotten o. anlände till Canada för 24 år sedan.

Hon var en stilla, vänsäll kvinna, som alltid förstod att med ett varmhjärtat leende sprida ljus och glädje omkring sig.

En svårartad magsjukdom, vartill en kräftböld tillstötte, höll henne vid sängen under de sista 10 veckorna.

Hon efterlämnar förutom make tvenne söner, bosatta i Winnipeg, moder, bosatt i Stockholm, Sverige, samt en syster och tre bröder.

Begravningen förrättades från Bardals begravningshem och stoftet jordfästes i lördags eftermiddag å Brookside gravgård.

Pastor O. R. Gunnerfeldt officierade och mr. Arthur A. Anderson sjöng vid bären.

Många och vackra blommor hade sändts till hennes bår, däribland en vacker krans från Vasaorden, i vilken förening hennes efterlämnade make är medlem.

Frid vare hennes minne!

Spannmålsutställningen i Regina.

Mexico anmäler sig till deltagande.

Officiellt bekräftande av anmälan om Mexicos deltagande i den stora världsutställningen av spannmål i Regina 1932 har i dagarna ingått till bestyrelsen för densamma.

Utrymme har redan beställts och omfattar en monter med 75 fots frontutsträckning.

19 länder representerade.

Anmälan om deltagande i utställningen har nu ingått från 19 olika länder, nämligen Argentina, Australien, Belgien, Checkoslovakien, Guatemala, Indien, Italien, Mexico, Nederländerna, New Zealand, Peru, Filippinerna, Portugal, Polen, Siam, Spanien, Schweiz och Jugoslavien.

Sällskapsresa TILL SVERIGE

En 7,000 mils havsresa
En härlig lusttur genom Sverige

27 dagar för $198

Alla utgifter inbegripna
Inga extra kostnader

avgång med nya lyxmotorfartyget

"Kungsholm"

Återkomst till New York den 27 Aug. (eller senare)

med "KUNGSHOLM" båda vägarna.

9 dagar dit 9 dagar där 9 dagar hit

Sällskapsresan, under erfaren ledning av en framstående svensk, går genom Sveriges fagraste bygder, med besök i Göteborg, Trollhättan, Falun, Rättvik, Stockholm, etc., och med utflykter till de mest sevärda platserna å dessa orter.

Priset, $198, inbegriper oceanresan till Sverige, och tillbaka i tredje klass, resor och utflykter med tåg, båt eller buss, hotell och måltider, under uppehållet i Sverige.

Passagerare, som önska stanna längre i Sverige kunna återvända när som helst inom **två år** utan tilläggsbetalning för oceanresan.

Oceanresan, tur och retur, minus sällskapsresan genom Sverige, $151.

Begagna Eder av detta enastående tillfälle att företaga en förtjusande semesterresa till gamla landet och en rundtur där til lägre pris än en några veckors sejour å ett amerikanskt sommarhotell skulle kosta.

Vidare upplysningar fås genom

Svenska Amerika Liniens
närmaste agent eller kontor

Svensk kvinna

önskar arbete på farm. Önskar medtaga ett barn omkring ett år gammalt, nöjd med liten lön.
Svar till "Q. O." S. C. T.

L. E. Anderson.

Kronlunds speceriaffär, Kenora meddelas härmed att en inbetalning av $10 per månad plus ränta, utställd på den 30 juni är förfallen till betalning och ombedes mr. L. E. Anderson att omedelbart inbetala nämnda summa, samt sedan månader tillbaka också förfallna belopp jämte ränta till The Royal Bank of Canada, Logan & Main Branch.

Endorsenten.

Fisket i N. S. inkomstbringande.

Nova Scotia är väl känt som ett paradis för fiskare, men värdet av dess fiskenäring är kanhända icke tillfullo uppskattat. Enligt regeringens senaste officiella rapporter har produktionen vid Nova Scotias fiskerier uppgått till ett värde av $10,411,200. Humer och "cod" är de förnämsta fisksorterna, som fångas i N. S. men även av sill, makrill och halibut fångas årligen stora mängder.

Betala prenumerationsavgiften. Spar icke till i morgon.

GÖR SVERIGERESAN I ÅR

SVENSKA AMERIKA LINIEN

DIREKT TILL GÖTEBORG PÅ 7—8 DYGN

STOR BESPARING

å Tur- och Returbiljetter i Cabin, Andra, Turist Tredje och Tredje Klass.

Till Sverige och tillbaka till Canada i Tredje Klass.

1 Aug.—15 Okt.

Nedsatta Biljettpriser

Kungsholm och Gripsholm $151
Drottningholm $148

På följande turer från New York:

Kungsholm	1 Aug.
Drottningholm	11 Aug.
Gripsholm	19 Aug.
Kungsholm	29 Aug.
Drottningholm	8 Sept.
Gripsholm	16 Sept.
Kungsholm	26 Sept.

Återresan från Sverige kan ske när som helst inom två år.

Vanliga biljettpriser gälla för andra seglingar från New York eller Halifax.

Observera

Här boende Skandinaver eller Finnar kunna fortfarande resa till gamla landet och återkomma hit utan svårighet inom ett år. De beröras ej av nya immigrationsbestämmelserna.

SWEDISH AMERICAN LINE

Winnipeg, Man., 470 Main St., Montreal, Que., 9th fl. 1410 Stanley St., Minneapolis, Minn., 526 2nd Ave., So. Seattle, Wash., 209 White Bldg.

DAHL STEAMSHIP AGENCY

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Saltsjöfisk till B.C. och prärien.

Nysaltade "uer" och forsk pr. lb.	10c
Nysaltad lax pr. lb.	10c
Salta "kvetehoder" pr. lb.	05c
Frakt pr. 100 lbs. till	
B. C. c:a	$2.00
Alta.,	2.50
Sask., och Man., c:a	3.00

Skriv eller telefonera till

Andersens Fish Delivery,
143 Cordova str. Vancouver, B.C.
Telefon: Vancouver Sey 3655, New Westminster 1249 R3.

Pengar utlånas
mot säkerhet i fastigheter.
Brandförsäkringar utfärdas.
C. J. LANDIN & CO.
702 Lombard Bldg. Tel. 89 768

ELITE TAXI
80 866
I förening med pool-rum.
Bad och Raksalong.
217 Logan ave.

DEN NORSKA AMERIKA LINJEN

Till Sverige via Norge.

Res med de populära ångarna Bergensfjord och Stavangerfjord.

Stavangerfjord	25 juli
Bergensfjord	8 Aug.
Stavangerfjord	29 Aug.
Bergensfjord	12 Sept

För närmare upplysningar tillskriv

NORWEGIAN AMERICA LINE AGENCY INC.
278 Main str. Winnipeg.

New York, 22 Whitehall st. Minneapolis, 129 So. 3rd st. Chicago, 75 East Wacker Drive, Seattle, Douglas Bldg., 4th & Union st. San Francisco, 29 Geary st.

TILL SVERIGE

via Oslo och Kjöpenhamn
Besparing på Rundsesebiljettpriser i Cabin Klass, Tourist Third Cabin och Tredje Klass.

Seglingar från New York.:

United States	Juli 25
Frederik VIII	Aug. 8
United States	Aug. 29
Frederik VIII	Sept. 12
United States	Okt. 3

Lokalagenter i alle städer

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE

Winnipeg — Calgary — Montreal Halifax

FÖRENINGS - ANNONSER

Sjukhjälpsföreningen
NORDEN

Stiftad 1900.

Möten andra fredagen i varje månad å Scott Memorial Hall kl. 8 e.m.

Sekreterare: Emil Seaberg, 2162 Galligher ave. Sjuk. Ordf.: John Torell, 202 Braemer Ave., Tel.: 202 760. Finanssekreterare: Alexis Christensen, 186 Scotia St., Tel.: 53 119, Winnipeg.

Bliv medlem av Winnipeg äldsta och finansiellt **starkaste skandinaviska** förening. Alla medlemmar som för längre eller kortare tid ombytvistelsevert uppmanas att omedelbart underrätta förening. sekr. därom.

VASA ORDEN

Logen No. 259 "Strindberg"

Möter 4:de fredagen i varje månad Scott Memorial Hall, 218 Princess st. kl. 8:15 e.m.

Sjuk. Ordf. Alex Christenson, 186 Scotia Street. Tel.: 53 119.

Finanssekreterare: Florence Nilson, 208 Logan Ave. Tel.: 27 021. Res. Tel. 501 327.

Sekreterare J. A. Gustafson, 208 Logan Ave. Tel.: 27 021.

Vasa Orden har nu över 90,000 medlemmar. Logen "Strindberg" är Winnipegs största svenska förening

I. O. G. T.

Logen No. 1.
FRAMTIDENS HOPP

Möter kl. 8 e.m. 2:a och 4:e torsdagen i varje månad hos logens medlemmar. L. D., O. L. Holmgren, 418 Sinclair St.

Winnipegs enda svenska nykterhetsförening.

Yes Sir!

Ni kan uppbetala prenumerationsavgiften för

SVENSKA CANADA TIDNINGEN

varje lördag eftermiddag. Expeditionen är öppen till klockan 5 e.m.

Glöm icke prenumerationsavgiften!